

Komentarje zainteresirane javnosti zbiramo
do 30. 12. 2016 na e-naslov: gp.mp@gov.si

EVA: 2016-2030-0057
Predlog 18. 11. 2016

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O INTEGRITETI IN PREPREČEVANJU KORUPCIJE (Predlog ZIntPK-C)

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

V skladu s koalicijskim sporazumom o sodelovanju v Vladi Republike Slovenije za mandatno obdobje 2014–2018 je poslanstvo Vlade RS povrnitev zaupanja ljudi v državo¹ in njene temeljne stebre državotvornega delovanja, pri čemer med njena temeljna izhodišča sodita tudi odločen boj proti korupciji in ničelna toleranca do korupcije, to pa je tudi del osrednjih prednostnih političnih vsebin nadaljnega razvoja Slovenije. S predvidenimi dejavnostmi in ukrepi na področju zviševanja stopnje integritete in omejevanja korupcijskih tveganj Slovenija uresničuje vizijo, s katero bi se v širšem okviru, z učinkovitim delovanjem njenih javnih institucij ter strokovnega in odgovornega dela javnih uslužbencev in funkcionarjev, vzpostavila strokovna in učinkovita javna uprava s sistematičnim in temeljitim obvladovanjem korupcijskih tveganj ter doslednim sankcioniranjem morebitnih kršitev. To bi pomembno prispevalo k stalnemu in preglednemu izvajanju javnih nalog in k povečanju zaupanja državljanov v pravno državo.² Dolžnost preprečevanja korupcije namreč izhaja iz splošnega načela zakonitosti delovanja državnih organov in njihovih funkcionarjev kot enega izmed načel pravne države.³ Odgovornost za vladavino prava pa se prične v politiki in administraciji.⁴ Zato je naloga politike, da oblikuje in izboljšuje protikorupcijski pravni okvir, ustvarja druge pogoje in okoliščine s katerimi KPK omogoča še učinkovitejše delo oziroma pravni okvir, druge pogoje in okoliščine v okviru katerih bodo vrednote in načela kot so integriteta, odgovornost, transparentnost, vladavina prava, javni interes, vodilo tako politiki kot administraciji pri njihovem delu in izvajanju teh politik.

¹ Glej ugotovitve javnomnenjske raziskave Svetovni barometer korupcije 2015/2016: <http://www.transparency.si/8-novice/285-slovenci-se-vedno-izjemno-kriticno-do-nedejavnosti-odgovornih-pri-boju-proti-korupciji>

² Glej: http://www.mju.gov.si/si/delovna_podrocja/integriteta_in_preprecevanje_korupcije/

³ Glej: <http://odlocitve.us-rs.si/si/odlocitev/US27378>

⁴ Glej: https://www.kpk-rs.si/upload/t_datoteke/Javno_pismo_KPK_3.12.2013.pdf

Kljub temu, da Evropska komisija v Protikorupcijskem poročilu EU 2014 (v nadaljevanju: poročilo EU) sicer ugotavlja, da je Slovenija med državami srednje in vzhodne Evrope, ki so najdejavnejše v boju proti korupciji, saj ima dobro razvit pravni in institucionalni protikorupcijski okvir, pa Evropska komisija Sloveniji predlaga uvedbo odvrtačalnih kazni za izvoljene in imenovane funkcionarje, če kršijo zahteve o prijavi premoženjskega stanja in nasprotju interesov, sprejetje dodatnih ukrepov za okrepitev standardov odgovornosti izvoljenih funkcionarjev ter zaščito operativne neodvisnosti in virov protikorupcijskih organov.

Zaskrbljenost nad zaščito politične neodvisnosti delovanja KPK je v pismu predsedniku Vlade RS in predsedniku republike letos izrazila tudi Delovna skupina OECD proti podkupovanju v mednarodnih, čezmejnih poslovnih transakcijah (v nadaljevanju besedila: OECD-WGB). Delovna skupina izraža zaskrbljenost nad delovanjem in položajem Komisije za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju besedila: KPK), predvsem v smislu njene učinkovitosti, neodvisnosti in ustreznih pogojev dela, pa tudi nad stanjem na področju spreminjanja zakonodaje s področja preprečevanje in pregona koruptivnih dejanj. Na slednje je opozarjala že sama KPK v svojih letnih poročilih, tako je v letnem poročilu 2012 navedla, da je dejstvo, da se pomembni instrumenti obeh zakonov tako prejšnjega Zakona o preprečevanju korupcije (v nadaljevanju: ZPKor) in veljavnega Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (v nadaljevanju besedila: ZIntPK)⁵ kot so nadzor nad premoženjskim stanjem, nasprotje interesov, omejitve poslovanja, načrti integritete in drugo v praksi vrsto let – tudi zaradi kadrovske in finančne podhranjenosti ter drugačnih prioritet komisije – niso učinkovito uveljavljali. Tako je KPK že leta 2012 predlagala nekatere ključne elemente nujnih sprememb protikorupcijske zakonodaje. Razprava o potrebi po spremembi ZIntPK pa se je intenzivno začela z odstopom in javnim pismom bivšega senata KPK⁶ konec leta 2013. S pripoznavo KPK kot pomembnega deležnika pri pripravi načrta ukrepov na tem področju je Vlada RS za soočenje z aktualnimi korupcijskimi problemi Slovenije sprejela večino predlogov vodstva KPK, ki jih je javno objavilo 13. 12. 2013 in jih povzela v Program ukrepov Vlade RS za preprečevanje korupcije (prvič sprejet 2014).⁷ Kontinuiteto za soočenje z aktualnimi korupcijskimi problemi Slovenije na podlagi prej navedenih predlogov vodstva KPK pa je v prenovljenem programu ukrepov v dokumentu »Program ukrepov Vlade RS z preprečevanje korupcije za obdobje 2015-2016 - ničelna toleranca do korupcije« nadaljevala sedanja vlada.⁸

Republika Slovenija je že leta 2004 sprejela posebne pravne akte za preprečevanje korupcije. Najprej je bil sprejet zakon⁹, nato državna protikorupcijska strategija¹⁰ in poslovnik o delu KPK. Veljavni ZIntPK, ki je bil uveljavljen v 2010 in dvakrat noveliran v 2011, je uvedel več sprememb in dopolnitev. ZIntPK je med drugim določil sodelovanje KPK z nevladnimi organizacijami s področja preprečevanja korupcije, razširil krog zavezancev za poročanje o premoženjskem stanju, na novo uredil zaščito prijaviteljev korupcije, določil pogoje in nadzor lobiranja, določil obveznost vključevanja protikorupcijske določbe v pogodbe nosilcev javnih pooblastil in uredil institut ničnosti pogodbe, sklenjene s koruptivnimi nameni. Poleg tega ZIntPK ureja začasno prepoved poslovanja oseb, ki jim je prenehala javna funkcija, z državnim organom, kjer so to funkcijo opravljali, prav tako pa zakon KPK podeljuje pristojnosti prekrškovnega organa. Za prekrške lahko kaznuje posameznike, odgovorne osebe, nosilce javnih pooblastil in druge pravne osebe javnega ali zasebnega prava ter interesne organizacije. Če pri svojem delu ugotovi sume korupcijskih kaznivih dejanj, o tem obvesti policijo in tožilstvo.

⁵ Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo).

⁶ Glej: https://www.kpk-rs.si/upload/t_datoteke/Javno_pismo_KPK_3.12.2013.pdf

⁷ Glej: Gradivo je objavljeno na spletnih straneh MJU:

http://www.mju.gov.si/si/delovna_podrocja/integriteta_in_preprecevanje_korupcije/

⁸ Glej: http://www.mju.gov.si/si/delovna_podrocja/integriteta_in_preprecevanje_korupcije/

⁹ Zakon o preprečevanju korupcije (Uradni list RS št. 2/04).

¹⁰ Resolucija o preprečevanju korupcije v Republiki Sloveniji (Uradni list RS št. 85/04).

Novela ZIntPK tako spreminja in dopolnjuje le tiste določbe sedanjega ZIntPK, ki v določenem segmentu še povečujejo učinkovitost KPK, ohranja pa njeno vlogo neodvisnega in samostojnega državnega organa. Na potrebo po spremembi ZIntPK je kot že navedeno opozorila KPK, ko je v javnem pismu z dne 3. 12. 2013 izpostavila, da so spremembe ZIntPK nujne in kasneje na predlog predsednika republike tudi spisala in utemeljila svoj predlog novele ZIntPK. Izhodiščni fokus razprave v smeri povečanja učinkovitosti delovanja KPK se je od takrat postopoma in subtilno začel preusmerjati. V luči nekaterih odmevnejših zadev, v katerih se je orala ledina in preizkušale meje pristojnosti KPK, so se tudi določeni deli strokovne javnosti usmerili v problematiziranje sedanje ureditve t.i. ne-upravnih "sui generis" oz. "factfinding" postopkov.

Razlogi za spremembo ZIntPK so tudi v določenih problemih v praksi, ki so se pojavili zaradi nedorečenosti in pomanjkljivih določb ZIntPK v zvezi s postopkom imenovanja funkcionarjev KPK v letu 2014, njihovega poročanja državnemu zboru in nadzoru državnega zbora nad funkcionarji KPK. V letu 2014 so se namreč določena vprašanja pojavila tudi ob imenovanju vodstva KPK in sicer po katerih kriterijih izbirna komisija ugotavlja primernost kandidatov, na kak način jih predlaga in koliko kandidatov predlaga v imenovanje predsedniku republike, v javnosti pa je najbolj odmevalo uničenje dokumentacije postopka izbire in s tem izpostavljeno vprašanje transparentnosti postopka.

Pri oceni stanja, ki zahteva spremembe ZIntPK so bili proučeni tako predlogi KPK iz leta 2013, predlogi projektne skupine Inštituta za ustavno pravo iz februarja 2014 (v nadaljevanju: IUP), katerega mnenje o predlogih takratnega senata KPK je bilo pripravljeno na podlagi naročila predsednika republike, opozorila Uradniškega sveta, katerega predstavniki so bili člani izbirne komisije pri izboru vodstva KPK v letu 2014, zabeležka problematike izbora izbirne komisije ter do sedaj sprejete odločitve sodišč v zvezi z sprejetimi ali objavljenimi ugotovitvami in drugimi oblikami odločitev KPK.

Po oceni stanja je bilo ugotovljeno, da obstoječa protikorupcijska zakonodaja sicer potrebuje določene popravke/dopolnitve, nikakor pa to ne pomeni, da je sedanja ureditev tako slaba, da je potrebno sprejeti nov zakon. Tudi Evropska komisija v Protikorupcijskem poročilu iz 2014 ugotavlja, da ima Slovenija v splošnem dober pravni in institucionalni okvir integritete in preprečevanja korupcije. Na določena vprašanja oziroma pomisleke, ki so se pojavili predvsem v preteklih dveh letih (v istem obdobju so se pripravljali predlogi sprememb ZIntPK in komentarji na predlagane spremembe), je v tem času deloma odgovorila že sodna praksa.

Novela Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije je tako pripravljena na podlagi naslednjih izhodišč:

- da je potrebno pristopiti k pripravi sprememb in dopolnitev določb ZIntPK tako, da se ohranijo usmeritve, namen in cilji veljavne ureditve ter da naj časovni okvir priprave osnutka novele ZIntPK ne omejuje temeljitih in strokovno utemeljenih rešitev, pripravljenih tudi za širšo javno obravnavo ter obravnavo v državnem zboru,
- da mora KPK obdržati položaj samostojnega in neodvisnega organa pri izvajanju svojih pooblastil in zakonskih pristojnosti,
- da se uredi vprašanje glede procesnih pravic udeležencev v postopkih, ki jih vodi KPK,

in strokovnih ugotovitev, da je potrebno v zakonu:

- dopolniti zakonske pojme,
- dopolniti seznam nalog in pristojnosti komisije,
- spremeniti/dopolniti postopek imenovanja in razrešitve članov KPK,
- ustrezno preurediti način odločanja komisije,
- urediti in določiti postopke, ki jih izvaja KPK,
- urediti določbe o javnih objavah odločitev komisije,
- odločiti o javnem objavljanju podatkov o premoženjskem stanju,

- prenoviti poglavje o nadzoru nad premoženjskim stanjem,
- preveriti ustreznost izbora oseb, obdobje in obveznosti poročanja o premoženjskem stanju za osebe, ki sodelujejo v postopkih javnega naročanja,
- prenoviti poglavje o dolžnem izogibanju nasprotju interesov,
- dopolniti določbe o vodenju evidenc in
- dopolniti kazenske določbe.

2. CILJI, NAČELA IN POGLATVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Poglavitni cilj predloga zakona se v primerjavi z letom 2010, ko se je prvič sprejemal, ni bistveno spremenil, in sicer ostaja cilj, da država zagotovi pogoje, da funkcionarji in javni uslužbenci svoje delo opravljajo pošteno, odgovorno, profesionalno in transparentno ter tako nadaljuje učinkovito uresničevanje strateških ciljev, določenih v Resoluciji o preprečevanju korupcije v Republiki Sloveniji (sprejel Državni zbor 16. junija 2004). Cilj novele zakona je tudi spodbujanje poštenega in transparentnega vedenja funkcionarjev, javnih uslužbencev in tudi zaposlenih v širšem javnem sektorju ter spodbujanje dobrih praks vseh vpletenih v procese odločanja, vse naštetu pa na način takšnih sprememb in dopolnitev ZIntPK, ki bodo uveljavile, kjer je to smiselno in učinkovito, takšne sistemske rešitve, ki temeljijo na razmisleku in dejanskih pomanjkljivostih sedanje ureditve, ki ovirajo potek izvedbe postopkov v pristojnosti KPK oziroma so takšne, da se v diktaciji, določeni v zakonu, ne morejo izvajati. K pripravi sprememb in dopolnitev določb ZIntPK se je pristopilo s ciljem, da se ob spremembah ohranijo usmeritve, namen in cilji veljavne ureditve ter da KPK obdrži položaj samostojnega in neodvisnega organa pri izvajanju svojih pooblastil in zakonskih pristojnosti.

V skladu z navedenim predlog novele ZIntPK uveljavlja štiri bistvene spremembe zakona, ki se nanašajo na:

- obseg veljavnosti zakona v razmerju do drugih zakonov, ki urejajo podobne institute kot ZIntPK,
- postopke, ki jih vodi Komisija za preprečevanje korupcije,
- institut nasprotja interesov in
- institut prijave, nadzora in objave podatkov premoženjskega stanja v zakonu določenih uradnih oseb.

Glavne spremembe predloga novele zasledujejo naslednje cilje oziroma usmeritve:

- Določa in utrjuje se skupni okvir enotnih minimalnih standardov v širšem javnem sektorju glede tega, kakšno ravnanje je skladno z integriteto in pri posameznih institutih preprečuje, da bi drugi področni zakoni za določene kategorije zavezancev, ki sodijo pod ZIntPK, posamezne institute ZIntPK ne urejali ali urejali mileje.
- Jasno se določa vrste in pravila postopkov, ki jih vodi KPK ter jasno določa pravice in obveznosti "sodelujočih" v postopkih, ki jih vodi KPK (prijavitelji, vabljeni, obravnavane osebe). Predlagane spremembe spreminjajo dosedanji koncept obravnave suma korupcije in sicer tako, da je poudarek na ugotavljanju kršitev integritete. Jasno se razmejujejo postopki, v katerih odločajo vsi trije funkcionarji in postopki, ki jih vodijo strokovni uslužbenci komisije.
- Podrobnejše se opredeljuje pogoje za imenovanje in razrešitev članov komisije ter določa, da predsednik republike v svojem aktu natančneje uredi sam postopek izbire funkcionarjev komisije.

- Uvaja se določene poenostavitve – npr. poenotenje na področju daril. Področje prepovedi prejemanja daril se uredi na enem mestu enotno za ves javni sektor tako za funkcionarje kot tudi za javne uslužbence (do sedaj ločeno urejanje za javne uslužbence v Zakonu o javnih uslužbencih), odpravijo se podzakonski akti in se pripravijo smernice pričakovanih ravnanj.
- Prenovitev poglavja o nasprotju interesov.
- Delna prenovitev poglavja o nadzoru nad premoženjskim stanjem.
- Ureja se pravna podlaga v zvezi z nadgradnjo aplikacije KPK, ki zagotavlja transparentnost porabe javnih sredstev (Erar).
- Dopolnjujejo se določila o prekrških in sankcije po ZIntPK.

2.2 Načela

Temeljna načela zakona predlog zakona ne spreminja in še vedno uresničuje tako načelo ustavnosti in zakonitosti, kot načelo delitve oblasti ob načelu ljudske suverenosti, načelo sorazmernosti v uresničevanju in omejevanju pravic, načelo enakosti pred zakonom in načelo pravne varnosti. Poleg teh pa še načelo transparentnosti in načelo odprtosti.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Veljavnost zakona:

Zaradi enotne/sistemske obravnave enakih okoliščin na enak način, je smiselno uporabo institutov ZIntPK poenotiti za vse funkcionarje enako in vse primerljive kategorije javnih uslužbencev enako. Da pa zaradi načela prevlade specialnega in poznejšega zakona nad splošnim in starejšim, ne bi bilo potrebno razveljaviti morebitno drugačno/milejšo ureditev v področnih zakonih, se zaradi pravne varnosti, predlaga sprememba 3. člena tako, da uvaja sistemsko ureditev, in sicer primarno velja ZIntPK, morebitna drugačna ureditev v drugi zakonodaji pa le, če isto kršitev predpisanega ravnanja ali prepovedi obravnava strožje kot ZIntPK. Zakon tudi določa kaj se šteje kot strožja ureditev in le to veže na obstoj kršitve instituta, ki ga določa ZIntPK in obstoj ali neobstoj sankcije za tako kršitev ter kako stroga je ta sankcija v primerjavi s sankcijo v ZIntPK. Glede na prakso na katero opozarja KPK, da predstojniki kot pristojni za ugotavljanje okoliščin nasprotij interesov, tega niso izvajali, se v noveli za tako opustitev predlaga nov prekršek.

Pogoji za imenovanje funkcionarjev komisije:

V spremenjeni določbi 9. člena se zakonski pogoji za člane komisije, glede na veljavno ureditev dopolnjujejo in konkretizirajo. Predvsem se konkretnije opredeljujejo izkušnje in kompetence ter reference, potrebne za izvajanje nalog na področju dela in okvira pristojnosti KPK ter njihovo dokazovanje in ocenjevanje. Hkrati velja posebej omeniti, da se po vzoru Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodniški službi (Uradni list RS, št. 17/15, ZSS-M), med vsebinske pogoje za imenovanje funkcionarjev dodaja pogoj osebnostne primernosti. Ker mora biti po vzoru ZSS-M pogoj osebnostne primernosti izpolnjen ves čas opravljanja funkcije in ne zgolj ob imenovanju, se v zvezi s tem nadgrajujejo tudi določbe glede postopka razrešitve funkcionarjev.

Da bi bile določbe o postopku imenovanja in načinu ugotavljanja izpolnjevanja zakonskih pogojev, kar se da dorečene in bi ne dopuščale dvoma o posameznih zahtevah za funkcionarje komisije, zakon določa, da predsednik republike za ta namen sprejme svoj akt. V aktu določi način

delovanja kandidacijske komisije, vsebino posameznih meril in metod ter kako se ta merila v izbirnem postopku izkazujejo in dokazujejo. Glede na to, da pri funkcionarjih KPK ne gre za politične funkcionarje, ampak za strokovne, je smiselno in primerno, da vsebina akta predsednika države odraža smiselno Standarde in merila za ocenjevanje strokovne usposobljenosti uradnikov na položajih v javni upravi.

Kandidacijski postopek in postopek imenovanja:

Postopka se jasno medsebojno ločujeta, natančneje se opredelijo naloge urada predsednika republike, kandidacijske komisije in pristojnosti predsednika republike v zvezi s postopkom imenovanja funkcionarjev komisije.

Način delovanja komisije:

Osrednja novost, ki jo prinaša spremenjeni 11. člen ZIntPK, je reorganizacija delovanja komisije kot kolegijskega organa (prvi odstavek predlaganega 11. člena ZIntPK), in sicer je po novem predvideno, da bo komisija kot kolegijski organ morala odločati le o zadevah, ki jih taksativno določa zakon in o zadevah, za katere bo predsednik komisije odločil, da zaradi svoje (vsebinske, formalne ali dejanske) pomembnosti zahtevajo kolegijsko odločanje. S tem bo komisija kot kolegijski organ razbremenjena ukvarjanja z rutinskimi zadevami in primeri, ki so manj pomembni z vidika ciljev, ki jih pri svojem delovanju zasleduje komisija. V teh zadevah bodo postopke vodili in v njih samostojno in s polno odgovornostjo odločali javni uslužbenci komisije, ki jim bo zadeva dodeljena v delo.

S predlagano rešitvijo se hkrati jasno in nedvoumno razmejujejo pristojnosti predsednika komisije kot zakonitega zastopnika komisije, ki je odgovoren za vodenje in organiziranje dela KPK kot državnega organa, in komisije, ki kot kolegijski organ vsebinsko odloča o ukrepih in metodah ter sprejema odločitve, ki pomenijo neposredno izvajanje nalog komisije oziroma izvajanje in uresničevanje ciljev in namena ZIntPK.

Pristojnost komisije ob sumu kršitve zakona:

Pristojnosti komisije ob sumu kršitev ZIntPK se v celoti urejajo na novo, pri čemer je bistvo novega pristopa v konkretizaciji postopkov v primeru suma posamezne kršitve določb ZIntPK, ki so v pristojnosti komisije. Hkrati se postopki predvsem pri tistih kršitvah, zoper katere je možna prekrškovna reakcija, poenostavljajo in bodo ustrezno hitrejši in učinkovitejši, saj se bo celotna zadeva lahko vsebinsko obravnavala izključno v okviru prekrškovnega postopka. Na načelni ravni nova ureditev postopkov komisije zasleduje cilj ustreznega uravnoteženja javnega interesa, ki ga varuje in zagotavlja tudi kazenska zakonodaja, in zasebnih interesov, ki jih imajo posamezniki, ki jih v konkretnih primerih oziroma postopkih obravnava KPK.

Določitev preciznejših in različnih pogojev za uvedbo postopka ugotavljanja kršitev sledi dejstvu, da so kršitve iz pristojnosti komisije po svoji pravni in dejanski naravi različne, hkrati so različne tudi posledice oziroma tveganja in nevarnosti za uresničevanje javnega interesa, ki ga izraža ZIntPK, bistveno različen pa je tudi način oziroma zahtevnost ugotavljanja obstoja kršitev ZIntPK. S predlaganim spremenjenim 13. členom ZIntPK se jasno opredeljuje, katere kršitve oziroma postopek ugotavljanja in obravnave komisija zaključi z načelnim mnenjem, ugotovitvami o konkretnem primeru oziroma drugimi formalnimi izrazi odločitev (npr. prekrškovne ali upravne odločbe), ki jih izda bodisi komisija kot kolegijski organ ali pa posamezni personalitetno pristojni uslužbenci komisije.

Dodatni ukrepi komisije:

Uvajajo se še natančneje opredeljeni obstoječi in nekateri dodatni ukrepi komisije za krepitev integritete in preprečevanje korupcije kot so sistemski nadzor, predlog za razrešitev in pobuda predstojniku za ukrepanje, pristojnost zahtevati revizijo.

Razgovor na seji komisije in zbiranje informacij od oseb:

Dodatno se konkretizira vabljenje in potek razgovora pred komisijo, v smeri jasne opredelitve kako, kdaj in zakaj je nekdo vabljen na razgovor pred komisijo in kakšne so njegove pravice. Jasno je določen tudi postopek, kdaj je oseba vabljena na razgovor pred komisijo zaradi ravnanja drugih oseb oziroma razjasnjevanja okoliščin in kdaj zaradi njenega ravnanja.

Sodelovanje z neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije:

S predlagano spremembo določbe o sodelovanju KPK z neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije, se z namenom krepite in razvoja integritete v RS, krepki mreža povezanosti z in med civilno družbo. V predlogu zakona je eksplicitno določena obveznost KPK, da enkrat letno objavi razpis za (so)financiranje projektov navedenih organizacij pri izvajanju nalog na področju usposabljanja, informiranja, osveščanja javnosti in organov javnega sektorja ter prenašanja dobrih praks na področju uresničevanja namena tega zakona, pri čemer navedena zakonska obveznost na drugi strani narekuje tudi izboljšanje finančnega okvirja, namenjenega delovanju KPK na tem pomembnem segmentu preventivnega delovanja.

Nadzor nad delom komisije:

Z dopolnitvijo določb o nadzoru državnega zbora nad delom komisije, se izenačujejo obveznosti funkcionarjev komisije z obveznostmi drugih funkcionarjev pri istih institutih, ki veljajo za ene in druge in s tem odpravlja pravno praznino za obravnavanje in kaznovanje kršitev, ki jih storijo po tem členu funkcionarji komisije. Dopolnjene določbe sedaj za odločanje o kršitvah iz tega člena za funkcionarjev komisije določajo pristojnost Okrajnega sodišča v Ljubljani. Poleg tega je bilo določbe potrebno dopolniti, ker je v dosednji ureditvi manjkal nadzor državnega zbora nad omejitvami poslovanja funkcionarjev komisije.

Razrešitev funkcionarjev komisije:

V skladu z dopolnitvijo pogojev za imenovanje funkcionarjev se nadgrajuje in tudi redakcijsko usklajuje postopek razrešitve funkcionarjev komisije. Glede na to, da gre pri pogoju osebnostne primernosti za opravljanje funkcije za pogoj, ki mora biti podan ves čas opravljanja funkcije in hkrati za pogoj, ki sam po sebi ne zahteva pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje s sankcijo zapora (ta vodi k avtomatični razrešitvi), je podrobneje urejen večfazni postopek ugotavljanja osebnostne neprimernosti funkcionarjev KPK. Večfaznost in različni institucionalni gradniki, ki so vključeni v oceno osebnostne (ne)primernosti, predstavljajo dodatne varovalke, ki zagotavljajo, da bo do uveljavitve tega razrešitvenega razloga lahko prišlo, ko bodo podani strokovno utemeljeni razlogi. Takšna ureditev zagotavlja tako neodvisnost delovanja KPK kot tudi nujni sistemski mehanizem za zagotovitev nemotenega delovanja KPK v primeru, da bi osebnostna neprimernost funkcionarjev očitno ogrožala delovanje in ugled KPK.

Nasprotje interesov:

Prenova ureditve instituta nasprotja interesov se nanaša na poenotenje določb o nasprotju interesov za celoten javni sektor, z namenom, da se med drugim vzpostavi podlaga za razvoj enotne prakse (ne)dopustnega ravnanja tako za uradnike kot za funkcionarje. Institut dolžnega izogibanja nasprotju interesov oziroma omejevanje nasprotja interesov pri izvajanju javnih nalog je eden ključnih stebrov delovanja pravne države, zaupanja v demokratične institucije, transparentnosti, enakopravnosti in objektivnosti odločanja v javnih zadevah ter razpolaganja z javnimi sredstvi. Zato je pomembno tako dejansko nasprotje interesov kot tudi »zgolj« videz nasprotja interesov. Pri dejanskem nasprotju interesov gre za neposredno zlorabo položaja za zasebne interese oziroma nedovoljeno uporabo javne funkcije za dajanje neupravičene koristi z določenim posameznikom povezano osebo ob neenakopravnem obravnavanju drugih. Po drugi strani pa že videz nasprotja interesov, ki ne pomeni nujno vsebinske nepravilnosti ali nezakonnosti, pomembno ogroža javno zaupanje v pravilno, zakonito, transparentno in objektivno izvajanje javne funkcije ali službe; s tem pa zmanjšuje integriteto in verodostojnost tako samega

organa kot posamezne funkcije ali službe. Slednje pa je konstitutivni in nujno potreben element delovanja demokratičnih institucij in pravne države.

Prijava premoženjskega stanja in nadzor nad premoženjskim stanjem ter spletna objava podatkov:

Dober sistem nadzora nad premoženjskim stanjem lahko bistveno prispeva k večji preglednosti in zaupanju v celotno javno upravo, saj z razkritjem funkcionarji pokažejo in dokazujejo, da delujejo v javnem interesu. Danes je v svetu trend rasti na področju razkritja premoženjskega stanja nosilcev javnih funkcij, saj je ob vsesplošnem padcu zaupanja v vlade posameznih držav, državne in lokalne institucije, nosilce javnih funkcij, poslance in politične elite, to zaupanje še toliko večjega pomena. Javna objava podatkov o funkcionarjih, bodisi glede izjav o interesih bodisi poročil o premoženjskem stanju je določena med kar nekaj članicami organizacije OECD in Skupine držav za boj proti korupciji (GRECO), npr. v Španiji (poslanci), Franciji (ministri in predsednik vlade), Estoniji, Latviji in Litvi. Predlog zakona določa spletno objavo podatkov o premoženjskem stanju za funkcionarje, ki zasedajo ene najbolj odgovornih položajev v državi: poslanci državnega zbora, člani državnega sveta, predsednik republike, predsednik vlade, ministri, poklicni župani in podžupani, funkcionarji Banke Slovenije ter funkcionarji neodvisnih državnih organov.

Lobiranje:

Na novo se uvaja obveznost poročanja o lobističnih stikih tudi za zakonite in pooblaščne zastopnike interesnih organizacij. Odslej poročajo o lobističnem stiku vsi, ki so vključeni v aktivnosti lobiranja, tako registrirani lobisti kot zakoniti zastopniki in pooblaščenci interesnih organizacij in lobiranci. Predlog zakona določa javno objavo podatkov o lobističnih stikih in možnost njihove ponovne uporabe.

Evidenca finančnih transakcij javnega sektorja:

Javna osvetlitev toka denarja med javnim in zasebnim povečuje odgovornost nosilcev javnih funkcij za smotrno in učinkovito porabo javnih sredstev, omogoča argumentirano razpravo o sprejetih in načrtovanih investicijah ter zmanjšuje tveganja za slabo upravljanje, zlorabo oblasti, predvsem pa omejuje sistemsko korupcijo, nepošteno konkurenco in klientelizem. Aplikacija finančnih transakcij v breme proračunskih uporabnikov Komisije za preprečevanje korupcije, ki je bila prvič vzpostavljena leta 2011 (Supervisor) in je leta 2013 prejela nagrado Združenih narodov za odličnost v javni upravi, je bila v letu 2016 na novo oblikovana in poimenovana Erar (v nadaljnjem besedilu: aplikacija), splošni javnosti, medijem, stroki in državnim organom omogoča vpogled v transakcije javnih institucij in družb v lasti države ter občin, ki se nanašajo na blago in storitve, pa tudi plače, socialne prejemke, pokojnine, subvencije, štipendije itd.

Aplikacija KPK od junija 2016 kot novost omogoča vpogled v poslovanje z e-računi, v podatke, vezane na omejitve poslovanja in prejeta darila ter prikaz tujih bančnih računov poslovnih subjektov. Uporabniki aplikacije lahko vidijo račune, ki so jih gospodarski subjekti izdali državnim organom. Podatki o e-računih se povezujejo tudi s transakcijami, kjer je to mogoče. Aplikacijo bo v prihodnje mogoče nadgraditi s podatki o prejemkih iz donatorskih, sponzorskih, svetovalnih in drugih avtorskih ali drugih intelektualnih storitev (na podlagi 4. alineje četrtega odstavka 10.a člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja, Uradni list RS, št. 51/06 in nasl.) V skladu z navedenim se ocenjuje, da je potrebno za potrebe nadaljnjih nadgradenj aplikacije obstoječe pravne podlage dopolniti ter navedeno zbirko določno urediti v posebnem členu zakona.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNOFINANČNA SREDSTVA

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom Evropske unije. Primerljiva vsebina tega predloga zakona je predstavljena po posameznih državah.

Sistem integritete in preprečevanja korupcije ter nadzorni organ

Integriteta je več kot le spoštovanje zakonodaje in predpisov, saj velja, da zakon predpisuje minimum moralnih načel. Ustrezna politika krepitve integritete pa potrebuje tudi ustrezno kombinacijo preventivnega in represivnega delovanja. Primer, ko je potrebno represivno delovanje, se pojavi, ko nekdo v instituciji ravna neprimerno in krši obstoječa pravila. V tem primeru potrebujemo ustrezen mehanizem in ukrepe za odpravo oziroma preprečevanje takšnih tveganj. Pri tem je ključnega pomena preventivno delovanje, saj lahko le učinkovita preventivna dejavnost in ozaveščenost odločilno pripomore k trajnemu dvigu integritete nosilcev javnih funkcij, integritete javnega sektorja ter integritete splošne javnosti.

Mednarodno gledano države pristopajo h krepitvi integritete in določitvi primernega okvira ravnanja funkcionarjev in javnih uslužbencev na različne načine. Države za integriteto in etično delovanje nosilcev javnih funkcij in javnega sektorja najpogosteje krepijo z naslednjimi instrumenti:

- Etičnimi kodeksi
- Kodeksi ravnanja
- Ustanovitvijo javnega organa, ki skrbi za etično delovanje, integriteto in odgovornost javnega sektorja.

Nizozemska

Na Nizozemskem je Državni urad za integriteto (The National Integrity Office)¹¹ sprva deloval v okviru sektorja za Upravljanje javnega sektorja, Ministrstva za notranje zadeve, kasneje pa se je urad predvsem zaradi večje neodvisnosti od vsakokratne politične koalicije, prenesel v okvir CAOP – največjega nizozemskega centra s področja znanja in servisa na področju trga dela in delovnih razmerij v javnem sektorju. Med glavne aktivnosti urada spada:

- razvijanje in vpeljevanje instrumentov za krepitev integritete in preprečevanje tveganj,
- izvajanje delavnic za zaposlene v javnem sektorju,
- izdajanje smernic, priporočil in priročnikov,
- zbiranje in razširjanje pomembnih študij, analiz in raziskav prek spletne strani in letnega poročila.

Irska

Na Irskem za integriteto funkcionarjev in javnih uslužbencev skrbi Komisija za ravnanje na javni funkciji (The Standards in Public Office Commission), neodvisno telo, ustanovljeno leta 1995 z Zakonom o etiki na javni funkciji (The Ethics in Public Office Act).

Med glavne naloge komisije, v okviru katerih je pristojna za funkcionarje, javne uslužbence in predstavnike obeh poslanskih zbornic, sodi: svetovanje in priporočila za ravnanje v skladu z zakonodajo na področju etike, spremljanje in nadzor nad razkritjem interesov in tax clearance regime, preiskuje in poroča o morebitnih kršitvah zakonodaje.

¹¹ Več o delovanju urada na tej strani: <http://www.integriteitoverheid.nl/international/international-activities/>, vpogled 8. 9. 2016.

Nasprotje interesov

Na splošno in primerjalno gledano gre za nasprotje interesov kadar na delovanje v javnem interesu vpliva zasebni interes uradnika ali funkcionarja. Nasprotje interesov je v zadnjih dveh desetletjih morda celo glavna skrb javnosti. Razlog je v vse večjem javnem sektorju in vse večjem številu posebnih regulacij, ki je še bolj povezal sodelovanje med javnim in zasebnim sektorjem, pri tem pa so se pojavile tudi nove in številne oblike možnega nastanka nasprotja interesov. Situacije in primeri, ki privedejo do nasprotja interesov ali potencialnega nasprotja interesov, lahko v primeru, ko niso primerno in pravočasno identificirane ter zadostno obvladovane, resno ogrozijo integriteto institucije kot celote, pogosto pa privedejo tudi do korupcije.

Da je nasprotje interesov velik problem pa se že nekaj let zavedajo tudi v organizaciji OECD, kjer so se leta 2003 osredotočili na nasprotje interesov v javnem sektorju in v pomoč državam pri ureditvi oziroma posodobitvi svoje ureditve na področju nasprotja interesov pripravili Smernice OECD za upravljanje nasprotja interesov v javnem sektorju.

Mednarodno gledano je institut nasprotja interesov eno izmed najbolj reguliranih področij protikorupcijske zakonodaje ali protikorupcijske politike posamezne države.

Bosna in Hercegovina

Bosna in Hercegovina institut nasprotja interesov ureja v Zakonu o nasprotju interesov v vladnih institucijah Bosne in Hercegovine, nazadnje spremenjenim junija leta 2016. Posebej definira pojem finančnih interesov in ureja dopustnost oziroma nedopustnost delovanja zavezancev v javnih podjetjih.

Hrvaška

Hrvaška je institut nasprotja interesov uredila v Zakonu o preprečevanju nasprotja interesov, sprejetim v letu 2011 in nazadnje dopolnjenim maja 2015, na podlagi katerega je bila ustanovljena tudi Komisija za preprečevanje nasprotja interesov (Povjerenstvo za odločevanje o sukobu interesa).

Zakon v drugem poglavju z naslovom »Preprečevanje nasprotja interesov« ureja dolžnosti funkcionarjev v primeru dvoma ali obstaja nasprotje interesov. V tem primeru so funkcionarji v skladu z zakonom dolžni nasloviti vprašanje o morebitnem nasprotju interesov na navedeno komisijo. V 7. členu zakon našteva prepovedana ravnanja funkcionarjev.

Kanada

Kanada spada po lestvici Transparency International med države, katerih državljani najmanj zaznavajo korupcijo. V letu 2012 je ta ocena znašala 8.4, leto poprej pa je bila še malo boljša, in sicer je znašala 8.7. Na zvezni ravni so v Kanadi leta 2007 sprejeli Zvezni zakon o odgovornosti (Federal Accountability Act), ki naj bi po napovedih takratne novoizvoljene vlade prekinil slabe prakse preteklih vlad in povečal integriteto vlade in javnega sektorja.

Na podlagi Zveznega zakona o odgovornosti je bil leta 2007 sprejet Zakon o nasprotju interesov, s katerim so ustanovili Urad komisarja za nasprotje interesov in etiko. Urad je neodvisno telo parlamenta. Komisar za nasprotje in etiko skrbi za izvajanje Zakona o nasprotju interesov in Kodeksa članov poslanske zbornice o nasprotju interesov, ki določata številne obveznosti in omejitve, z upoštevanjem katerih preprečujejo nastanek situacij do v katerih bi prišlo oziroma bi lahko prišlo do nasprotja interesov.

Med glavne naloge urada tako spada:

- svetovanje nosilcem javnih funkcij in članom poslanske zbornice,
- spremljanje in pregledovanje poročil o premoženjskem stanju, obveznostih in aktivnostih in njihova objava,

- preiskovanje morebitnih kršitev zakona in kodeksa,
- poročanje poslanski zbornici.

Nadzor nad premoženjskim stanjem

Nadzor nad premoženjskim stanjem zavezancev je v današnjem svetu eden izmed ključnih elementov vsake učinkovite protikorupcijske strategije in eden izmed nosilnih stebrov integritete javnega sektorja. Učinkovit in verodostojen sistem nadzora nad premoženjskim stanjem, pa naj bo to sistem v katerem so podatki objavljeni javno ali sistem, kjer so podatki o premoženju zaupni, lahko odločilno prispeva pri krepitvi zaupanja državljanov v njihovo vlado in politične elite.

Nadzor nad premoženjskim stanjem je tako v preventivnem kot represivnem smislu pomemben institut omejevanja korupcije in krepitve integritete.¹² Študija »Officials' asset declaration laws: do they prevent corruption?« je ugotovila, da obstaja korelacija med stopnjo korupcije in časom ureditve nadzora nad premoženjskim stanjem, in sicer je manjša stopnja korupcije pri državah, ki imajo daljšo tradicijo na področju ureditve nadzora nad premoženjskim stanjem.

Zakoni, ki funkcionarjem in javnim uslužbencem nalagajo prijavo premoženjskega stanja in sporočanja drugih podatkov, v večji ali manjši meri pripomorejo pri odkrivanju in preprečevanju korupcije. Za primerjavo predpisov, njihovo analizo ter boljšo implementacijo ter s tem učinkovito preprečevanje korupcije je Svetovna banka v letu 2012 vzpostavila pravno knjižnico o razkritju finančnih sredstev, ki vsebuje prek 1.000 predpisov iz 176 držav.

Številne države po svetu so v zadnjem obdobju sprejele svojo prvo ali pa že prenovljeno zakonodajo na področju etike in boja proti korupciji, v svoji zakonodaji pa nosilce javnih funkcij zavezujejo k ustreznem in rednem poročanju o svojem premoženjskem stanju. Vse več bolj naprednih držav, pa je k poročanju in nadzoru zavezalo tudi njihove družinske člane (zakonce in otroke).

Hrvaška

Hrvaška je institut nadzora nad premoženjskim stanjem uredila v že navedenem Zakonu o preprečevanju nasprotja interesov. Zakon v poglavju »Obveščanje zavezancev o premoženjskem stanju« in v poglavju »Obveščanje o izvoru in načinu pridobivanja premoženja« natančno določa obveznosti funkcionarjev.

Slednji so dolžni v roku 30 dni po nastopu funkcije posredovati poročilo, ki vsebuje podatke o njihovi funkciji, drugih dejavnostih s katerimi se ukvarjajo, dejavnosti oziroma zaposlitvi s katero so se ukvarjali pred nastopom funkcije ter njihovo premoženjsko stanje ter premoženjsko stanje njihovih partnerjev in mladoletnih otrok. V desetem odstavku 8. člena zakon izrecno določa, da so določeni podatki javni in se lahko objavijo brez soglasja zavezanca ter da se za njih ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

Madžarska

Madžarska je nadzor nad premoženjskim stanjem uredila v Zakonu o pravnem položaju članov parlamenta, sprejetem leta 1990 in dopolnjenim leta 2004. Zakon v 19. členu z naslovom »Obveznost poročanja o premoženju, prihodkih in ekonomskih interesih« določa, da morajo predsedniku parlamenta v 30 dneh po nastopu ali prenehanju mandata in vsako leto januarja v času funkcije poročati o premoženju, prihodkih in ekonomskih interesih v »izjavi o premoženju«. Če poslanci ne poročajo kot jim nalaga zakon, do posredovanja izjave o premoženju ne bodo prejeli plače in jim bo onemogočeno izvrševanje poslanskih pravic. Poslanci morajo v izjavi

¹² Glej članek z naslovom Officials' asset declaration laws: do they prevent corruption? avtorja Ranjana Mukherjee iz Svetovne banke in Omer Gokcekus iz Seton Hall University.

navesti svoje premoženje in premoženje svojih družinskih članov (partner in mladoletni otroci, ki živijo v skupnem gospodinjstvu).

Predsednik parlamenta javno objavi podatke iz izjave o premoženju, ki se nanašajo na poslance, podatki, ki se nanašajo na družinske člane pa hrani Odbor. Izjavo o premoženju zakonca in mladoletnih otrok lahko Odbor preveri le ob hkratnem pregledu in nadzoru premoženja poslanca.

Latvija

Tudi Latvija je tako kot Hrvaška nadzor oziroma poročanje o premoženjskem stanju uredila v Zakonu o nasprotju interesov, sprejetem leta 2002 in dopoljenem 2007. Zakon v četrtem poglavju z naslovom »Poročanje javnih funkcionarjev« določa, da so funkcionarji dolžni poročati o svojem premoženjskem stanju Državnemu davčnemu uradu ob nastopu ali prenehanju funkcije ter po preteku vsakega leta. V skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov obrazec vsebuje del, ki je javno dostopen in del, ki ni.

Španija

Španija od funkcionarjev, visokih uradnikov, kabinetnega osebja in uradnikov na položaju zahteva razkritje interesov in aktivnosti, ki se v praksi delijo na izjavo o razkritju interesov in izjavo o razkritju premoženjskega stanja. Sprva so bile javno objavljene samo prve izjave, druge pa so bile v hrambi pri Uradu za nasprotje interesov, od leta 2009 pa so javno objavljeni tudi podatki iz druge izjave, le da so nekateri osebni podatki prikriti.

V okviru postopka lahko urad v primeru razhajanja med premoženjem v izjavi in davčno napovedjo zavezanca zaprosi za pojasnilo, sankcije proti zavezancu pa so le v domeni vlade. Zakon predvideva tudi obvezen odstop prijave oziroma primera organom pregona, kadar obstaja verjetnost, da je bilo storjeno kaznivo dejanje. V takšnem primeru Urad prekine svoj postopek in počaka na konec kazenskega postopka.

Obrazci predvidevajo tudi možnost izjave o premoženju zavezančevega partnerja in mladoletnih otrok. Takšna izjava z zakonom sicer ni predpisana in je le prostovoljne narave, vendar jasno pokaže odnos zavezanca do transparentnosti in njegov doprinos k zaupanju v javne institucije.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo) se 3. člen spremeni tako, da se glasi:

»3. člen (veljavnost zakona)

(1) Ta zakon velja za javni sektor, če drug zakon vprašanj, urejenih s tem zakonom, ne ureja ali ne ureja strožje.

(2) Šteje se, da je ureditev strožja, kadar za kršitev predpisanega ravnanja ali prepovedi, drug zakon določa strožjo sankcijo, kot jo določa ta zakon.

(3) V primerih, da drug zakon sankcije ne določa ali je ta milejša kot jo določa ta zakon, predstojnik organa o kršitvi ali opustitvi predpisanega ravnanja, obvesti komisijo, ki o kršitvi predpisanega ravnanja ali prepovedi, odloči na podlagi določb tega zakona.

(4) Če ta zakon tako določa, velja tudi za zasebni sektor.«.

2. člen

V 4. členu se 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. »javni sektor« po tem zakonu predstavljajo državni organi in samoupravne lokalne skupnosti, javne agencije, javni skladi, javni zavodi, javni gospodarski zavodi, osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti, ustanove, ki jih je ustanovila država ali samoupravna lokalna skupnost, javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost;«.

5. točka se črta.

Dosedanja 6. točka, ki postane 5. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»5. »funkcionarji oziroma funkcionarke« (v nadaljnjem besedilu: funkcionarji) so: poslanci državnega zbora, predsednik državnega sveta, člani državnega sveta, predsednik republike, predsednik vlade, ministri, državni sekretarji, sodniki ustavnega sodišča, sodniki, državni tožilci, generalni sekretar vlade, generalni sekretar predsednika republike, vodja kabineta predsednika republike, namestnik generalnega sekretarja predsednika republike, svetovalec predsednika republike, generalni sekretar državnega zbora, sekretar državnega sveta funkcionarji v drugih državnih organih in samoupravnih lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: lokalne skupnosti), poslanci iz Republike Slovenije v Evropskem parlamentu, kjer njihove pravice in obveznosti niso drugače urejene z akti Evropskega parlamenta in drugi funkcionarji iz Slovenije v evropskih institucijah in drugih mednarodnih institucijah, če jih tja napoti Republika Slovenija generalni sekretar vlade, bivši funkcionarji, dokler prejemajo nadomestilo plače v skladu z zakonom, ter funkcionarji Banke Slovenije, če njihove pravice in obveznosti niso drugače urejene z zakonom, ki ureja Banko Slovenije in drugimi predpisi, ki obvezujejo Banko Slovenije;«.

Dosedanja 7. točka, ki postane 6. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»6. »družinski člani«; zakonec, otroci, posvojenci, starši, posvojitelji, bratje, sestre, osebe v swaštvu do drugega kolena in osebe, ki s posameznikom živijo v skupnem gospodinjstvu ali v zunajzakonski skupnosti;«.

Dosedanja 8. točka postane 7. točka.

V dosedanji 9. točka, ki postane 8. točka, se za besedilom »ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti« doda vejica in besedilo »ustanove, ki jih je ustanovila država ali samoupravna lokalna skupnost«.

Dosedanja 10. točka postane 9. točka.

Dosedanja 11. točka, ki postane 10. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»10. »osebe, ki sodelujejo pri oddaji javnih naročil«, so: osebe, ki jih naročnik imenuje v strokovno komisijo, če je ta imenovana, osebe, ki vodijo postopek javnega naročanja, sodelujejo pri pripravi dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ali njenih delov ali na kateri koli stopnji odločajo v postopku javnega naročanja ali glede oddaje javnega naročila ali predlagajo, kateremu ponudniku naj se odda javno naročilo, kadar je:

- vrednost blaga ali storitev enaka ali višja od vrednosti, od katere dalje je treba obvestilo v zvezi z naročilom blaga ali storitev poslati v objavo v Uradni list Evropske unije,
- vrednost socialnih in drugih posebnih storitev na splošnem ali infrastrukturnem področju enaka ali višja od vrednosti, od katere dalje je treba obvestilo v zvezi z naročilom običajnih storitev na tem področju poslati v objavo v Uradni list Evropske unije,
- vrednost gradenj na splošnem področju enaka ali višja od 500.000 eurov,
- vrednost gradenj na infrastrukturnem, obrambnem ali varnostnem področju enaka ali višja od 1.000.000 eurov;«.

Dosedanja 12. točka, ki postane 11. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»11. »nasprotje interesov« so okoliščine, v katerih zasebni interes uradne osebe ali osebe, ki jo subjekt javnega sektorja imenuje kot zunanjega člana komisije, sveta, delovnih skupin ali drugega primerljivega telesa, vpliva ali ustvarja videz, da vpliva na nepristransko in objektivno opravljanje njenih javnih nalog;«.

Dosedanja 13. točka, ki postane 12. točka, se spremeni tako, da se glasi:

»12. »zasebni interes oseb iz prejšnje točke« pomeni premoženjsko ali nepremoženjsko korist zanjo, za njene družinske člane in za druge fizične osebe ali pravne osebe, s katerimi ima ali je imela ta oseba ali njen družinski član osebne, poslovne ali politične stike;«.

Dosedanji 14. in 15. točka postaneta 13. in 14. točka.

V dosedanji 16. točki, ki postane 15. točka, se besedi »14. točke« nadomestita z besedama »13. točke«.

17. in 18. točka postaneta 16. in 17. točka.

3. člen

Naslov 7. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(komisija)«.

Drugi in tretji odstavek se črtata.

Dosedanji četrti, peti in šesti odstavek postanejo drugi, tretji in četrti odstavek.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Funkcionar komisije, ki mu je potekel mandat ali je odstopil, opravlja funkcijo s polnimi pooblastili do začetka opravljanja funkcije novega funkcionarja, razen, če je bil razrešen zaradi razlogov iz 22. člena tega zakona.«.

4. člen

Za 7. členom se doda nov 7.a člen, ki se glasi:

»7.a člen (izločitev člana komisija ali uslužbenca komisije)

(1) Član komisije ali uslužbenec komisije v postopkih po tem zakonu ne sme sodelovati pri obravnavi zadeve ali odločati o zadevi, v kateri je udeležen sam ali je z osebo, ki je v zadevi udeležena, ali njenim zakonitim zastopnikom ali pravnim pooblaščenecem v konkretni zadevi:

- v sorodstvenem razmerju v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštetega tretjega kolena,
- v zakonski zvezi ali v svaštvu do vštetega drugega kolena ali če z njo živi ali je živela v zunajzakonski skupnosti ali istospolni registrirani skupnosti,
- v razmerju skrbnika, oskrbovanca, posvojitelja, posvojenca, rejnika ali rejenca.

(2) Član komisije ne sme sodelovati pri obravnavi zadeve, če član komisije ali komisija na obrazloženo lastno pobudo, na zahtevo prijavitelja ali obravnavane osebe oceni, da obstajajo druge okoliščine, v katerih njegov zasebni interes vpliva oziroma vzbuja videz, da vpliva ali bi lahko vplival na njegovo nepristranskost in objektivnost pri opravljanju javnih nalog in izvajanju uradnih postopkov.

(3) O izločitvi člana komisije s sklepom odločata preostala dva člana komisije, o izločitvi uslužbenca komisije pa predsednik ali oseba, ki jo za to pooblasti. Zahtevo za izločitev lahko poda prijavitelj, prijavljena oseba oziroma oseba, ki je subjekt nadzora po tem zakonu, iz razlogov po prvem ali drugem odstavku tega člena.

(4) Določbe tega člena veljajo tudi za postopke, ki jih komisija vodi v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, za postopke, ki jih vodi po zakonu, ki ureja prekrške, pa veljajo določbe o izločanju v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.«.

5. člen

9. člen se spremeni tako, da se glasi:

»9. člen (pogoji za imenovanje funkcionarjev komisije)

(1) Za funkcionarja komisije je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje pogoje in merila oziroma ima izkušnje, znanje in sposobnosti, ki jih določa ta zakon in ki se preverjajo na način kot ga določa poslovnik, ki ga sprejme predsednik republike in ga objavi v uradnem listu. Vsebina poslovnika določa način delovanja kandidacijske komisije ter ob smiselni uporabi standardov, meril in metod uradniškega sveta določa vsebino posameznih meril in metod ter kako se ta merila v izbirnem postopku izkazujejo in dokazujejo.

(2) Oseba je lahko imenovana za funkcionarja komisije, če:

- je državljan Republike Slovenije in obvlada slovenski jezik;
- je osebnostno primerna za opravljanje funkcije; osebnostno je primerna oseba za katero je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja in vedenja utemeljeno sklepati, da bo funkcijo opravljala strokovno, pošteno, vestno, da bo varovala ugled, nepristranskost in neodvisnost komisije;
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje, ali raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustreza izobrazbi druge stopnje;
- ima najmanj deset let delovnih izkušenj pri opravljanju nalog, za katere je zahtevana izobrazba iz prejšnje alineje, od tega najmanj tri leta delovnih izkušenj na področjih dela, ki so pomembna za izvrševanje pristojnosti komisije;
- zoper njo ni bila vložena pravnomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava zaradi naklepnega kaznivega dejanja, za katerega se storilec preganja po uradni dolžnosti;
- ni član organov politične stranke ali zadnji dve leti pred kandidiranjem ni opravljal funkcije v izvršilni ali zakonodajni veji oblasti na državni ali lokalni ravni;
- obvlada vsaj en tuj jezik, ki je delovni jezik mednarodnih organizacij s področja dela komisije;

in če v izbirnem postopku izkaže,

- dobro poznavanje vsebine dela komisije, njeno poslanstvo in pristojnosti in dobro poznavanje položaja in delovanja ter pristojnosti zlasti državnih organov, javnega sektorja ter mednarodnih organizacij s področja dela komisije;
- da ima znanja, sposobnosti in veščine, ki so natančneje določene v aktu predsednika republike.

(3) Kandidat mora kandidaturi priložiti in v izbirnem postopku osebno predstaviti strokovno utemeljeno strategijo razvoja (vizijo) in dela komisije kot tudi njeno uporabnost in izvedljivost za čas trajanja svojega mandata.«.

6. člen

Za 9. členom se doda nov 9.a člen, ki se glasi:

»9.a člen

(kandidacijski in postopek imenovanja funkcionarjev)

(1) Funkcionarje komisije imenuje predsednik republike.

(2) Predsednik komisije pol leta pred iztekom mandata, ali v primeru odstopa oziroma razrešitve funkcionarjev komisije, o tem obvesti predsednika republike, ta pa pozove predlagatelje za člane kandidacijske komisije, da imenujejo svoje člane v roku 30 dni od prejema obvestila predsednika republike. Hkrati s pozivom za imenovanje članov kandidacijske komisije predsednik republike izvede javna poziva za zbiranje kandidatur za predsednika komisije in namestnika predsednika komisije. Za zbiranje kandidatur določi rok, ki ne sme biti krajši od 14 in ne daljši od 30 dni. Popolne kandidature generalni sekretar urada predsednika republike posreduje kandidacijski komisiji.

(3) Kandidacijski postopek za izbiro primernih kandidatov za predsednika in namestnika izvede kandidacijska komisija, sestavljena iz petih članov. V kandidacijsko komisijo imenujejo:

- enega člana ministrstvo pristojno za zakon s področja integritete in preprečevanja korupcije izmed uradnikov z delovnega področja systemskega urejanja integritete in preprečevanja korupcije;

- dva člana Urad predsednika Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: urad predsednika republike) izmed strokovnjakov s področja dela komisije;
- enega člana neprofitne organizacije zasebnega prava, ki delujejo na področjih varstva človekovih pravic, integritete, etike, lobiranja ali preprečevanja korupcije;
- enega člana Sodni svet izmed članov, ki sestavljajo Komisijo za etiko in integriteto, ki imenovanja sporočijo uradu predsednika republike.

(4) Za člana kandidacijske komisije ne more biti imenovana oseba, ki je član organov politične stranke ali ki je zadnji dve leti opravljala funkcije v izvršilni ali zakonodajni veji oblasti na državni ali lokalni ravni.

(5) Člani kandidacijske komisije so pri svojem delu samostojni, neodvisni in niso vezani na nobene usmeritve ali napotke, delujejo po svoji vesti, odgovorno, skladno z ustavo in zakonom ter etično in transparentno.

(6) Prvo sejo kandidacijske komisije skliče generalni sekretar urada predsednika republike v sedmih dneh po poteku roka iz tretjega stavka drugega odstavka tega člena. Kandidacijska komisija pri ugotavljanju pogojev in preverjanju strokovne usposobljenosti kandidatov poleg poznavanja zakonskih določb, upošteva tudi elemente izkušenj in managerskih sposobnosti in elemente strokovnih znanj kot jih določa poslovnik iz prvega odstavka 9. člena tega zakona.

(7) Kandidacijska komisija mora postopek voditi tako, da o njegovem poteku vodi, hrani in arhivira sledljiv zapis za vsakega kandidata. Razgovori s kandidati pred kandidacijsko komisijo se snemajo.

(8) Kandidacijska komisija v 30 dneh po izteku roka iz tretjega stavka drugega odstavka tega člena posreduje predsedniku republike abecedni seznam vseh kandidatov za funkcijo predsednika komisije oziroma abecedni seznam vseh kandidatov za funkciji namestnikov predsednika komisije, ki izpolnjujejo pogoje iz 9. člena tega zakona in abecedni seznam tistih, ki ne izpolnjujejo pogojev, skupaj s kratkim obrazloženim mnenjem o usposobljenosti za vsakega kandidata posebej.

(9) Predsednik republike izbere predsednika komisije ali namestnika predsednika komisije v 65 dneh po objavi javnega poziva v Uradnem listu Republike Slovenije.

(10) Če predsednik republike ne imenuje nobenega kandidata za predsednika oziroma namestnika predsednika komisije, takoj ponovi postopek javnega poziva za zbiranje kandidatur.

(11) Naloge iz tega člena, potrebne za izvedbo zbiranja kandidatur in izbor primernih kandidatov ter administrativno-tehnična opravila za delo kandidacijske komisije, opravlja urad predsednika republike.

(12) Dokumentacija o kandidacijskem postopku in postopku imenovanja, se hrani skladno s pravili, ki določajo hranjenje dokumentarnega gradiva v javni upravi.«.

7. člen

Za četrtem odstavkom 10. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če je predsednik komisije razrešen zaradi razlogov iz prvega odstavka 22. člena tega zakona, razen iz prve alineje te določbe, do imenovanja novega predsednika opravlja naloge predsednika prvi namestnik s polnimi pooblastili. V primeru, da je predsednik odstopil iz razlogov

na podlagi prve alineje prvega odstavka 22. člena tega zakona opravlja svojo funkcijo do imenovanja novega predsednika.«.

8. člen

11. člen se spremeni tako, da se glasi:

»11. člen (način delovanja komisije)

(1) V primerih, ki jih določa ta zakon, komisija deluje in odloča kot kolegijski organ, ki ga sestavljajo funkcionarji iz prvega odstavka 7. člena tega zakona. V ostalih primerih postopke komisije vodijo in v njih odločajo javni uslužbenci komisije, ki jim je zadeva dodeljena v delo.

(2) Komisija kot kolegijski organ:

- odloča o uvedbi in izvedbi postopka v primeru suma korupcije iz (a) točke prvega odstavka 13. člena tega zakona in sprejme načelno mnenje skladno s tretjim odstavkom 13. člena tega zakona,
- sprejema priporočila skladno z osmim odstavkom 13. člena tega zakona,
- odloča o uvedbi in izvedbi postopka v primeru suma kršitve integritete iz (b) točke prvega odstavka 13. člena tega zakona in sprejme ugotovitve v konkretnem primeru skladno s četrnim odstavkom 13. člena tega zakona,
- odloča o uvedbi systemskega nadzora skladno s 13.a členom tega zakona in sprejema osnutek in končno poročilo o tem nadzoru,
- odloča o zahtevi za izvedbo nadzora skladno s 13.b členom tega zakona,
- odloča o zahtevi za izvedbo ukrepov skladno s 13.c členom tega zakona,
- sprejema ukrepe za zaščito prijavitelja skladno s 23. in 25. členom tega zakona,
- odloča o uvedbi in izvedbi postopka za ugotavljanje nesorazmernega povečanja premoženja skladno s 44.a členom tega zakona in ukrepov iz 45. člena tega zakona,
- odloča o razširitvi nadzora na premoženje drugih oseb skladno s 44.b členom tega zakona,
- odloča o drugih vprašanih in primerih iz pristojnosti komisije, če predsednik komisije odloči, da zadeva zaradi svoje pomembnosti zahteva kolegijsko odločanje.

(3) Zadeve iz prejšnjega odstavka komisija obravnava na sejah. Seja je sklepčna, če sta na njej prisotna vsaj dva člana komisije. Kadar komisija zaseda v polni sestavi, odločitve sprejema z večino glasov članov, v primeru, ko zaseda v sestavi dveh članov, pa odločitve sprejema soglasno. Član komisije se glasovanja ne more vzdržati. Podatek o glasovanju je sestavni del odločitve.

(4) Člani komisije pri odločanju niso vezani na nobene usmeritve ali napotke in odločajo po svoji vesti, skladno z ustavo in zakonom.

(5) Na svoje seje lahko komisija vabi predstavnike neprofitnih organizacij zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije, reprezentativnih sindikatov javnega sektorja (v nadaljnjem besedilu: sindikati) in drugih organizacij ter posameznike, za katere predsedujoči oceni, da bi s svojim znanjem in izkušnjami lahko pripomogli k uspešni obravnavi posameznih točk dnevnega reda.

(6) Odločitve, ki jih komisija sprejme kot kolegijski organ, se javno objavijo. Komisija ugotovitve ali druge odločitve iz postopkov, ki jih vodi po tem zakonu, ki se nanašajo funkcionarja, uradnika na položaju, člana organov nadzora v javnih podjetjih in gospodarskih družbah, v katerih imata država ali samoupravna lokalna skupnost posredni ali neposredni večinski delež ali prevladujoč

vpliv, poslovodno osebo ali na pravno osebo lahko predstavi javnosti z objavo na svoji spletni strani in na drug primeren način, po prejemu dokazila o obvestilu obravnavani osebi. Če bi javna objava odločitve komisije ogrozila nadaljnje postopke komisije, jo komisija za ustrezen čas odloži. Če bi javna objava odločitve komisije ogrozila interese predkazenskega, kazenskega ali drugega sodnega, nadzornega ali revizijskega postopka, se komisija o terminu in vsebini javne objave predhodno posvetuje s pristojnim organom.

(7) Komisija svoje poslovanje uredi s poslovníkom in drugimi splošnimi akti. Poslovnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

9. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»12. člen (naloge in pristojnosti komisije)

(1) Komisija:

- izvaja nadzor nad določbami tega zakona o nezdržljivosti funkcij, o prepovedi članstva in dejavnosti, o omejitvah in prepovedih sprejemanja daril, o omejitvah poslovanja, o dolžnem izogibanju nasprotju interesov, o dolžnosti prijave premoženjskega stanja, o dolžnostih v zvezi z načrti integritete, o lobiranju, o protikorupcijski klavzuli;
- izvaja sistemske nadzore skladno s tem zakonom;
- izvaja ukrepe za zaščito prijaviteljev;
- pripravlja strokovne podlage za krepitev integritete in za programe usposabljanja, usposablja osebe, ki so odgovorne za načrte integritete in s predstavniki istovrstnih oseb javnega prava ali njihovih združenj sooblikuje dobre prakse za identifikacijo ter obvladovanje kršitev integritete, omejevanje in preprečevanje korupcije in nasprotja interesov;
- svetuje pri krepitvi integritete in preprečevanju ter odpravljanju tveganj za korupcijo v javnem in zasebnem sektorju in v tem okviru svetuje ali sama vzpostavlja sisteme, aplikacije ali druge mehanizme za povečanje transparentnosti delovanja javnega sektorja, tudi z uporabo sodobne tehnologije;
- opravlja analize na sistemskem nivoju in objavlja rezultate, vključno z osebnimi podatki v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja;
- spremlja in analizira podatke o stanju in uresničevanju nalog za preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji, podatke o številu in pojavnih oblikah kaznivih dejanj z elementi korupcije v Republiki Sloveniji in spremlja zadeve s področja mednarodne korupcije;
- izdaja priporočila in pojasnila o vprašanih, povezanih z vsebino tega zakona;
- skrbi za izvajanje resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji in pripravlja spremembe te resolucije, ki jih predlaga v obravnavo vladi, ki jih predloži v sprejem državnemu zboru;
- daje priporočila za aktivnosti za uresničevanje resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji, posameznim organom, opredeljenim v resoluciji;
- opozarja pristojne organe v Republiki Sloveniji na uresničevanje obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih aktov s področja preprečevanja korupcije in jim daje predloge glede načina uresničevanja teh obveznosti;
- sodeluje s pristojnimi državnimi organi pri pripravi predpisov s področja preprečevanja korupcije, spremlja uresničevanje teh predpisov in daje pobude za njihove spremembe in dopolnitve;
- daje predhodna mnenja o usklajenosti določb predlogov zakonov in podzakonskih aktov z zakoni in podzakonskimi akti, ki urejajo področje integritete in preprečevanja korupcije;

- lahko daje državnemu zboru in vladi pobude za ureditev določenega področja s sprejetjem zakona ali drugega predpisa, v skladu z njenimi nalogami in pristojnostmi;
- sodeluje s podobnimi organi drugih držav in mednarodnih integracij ter mednarodnimi neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije;
- sodeluje z znanstvenimi, strokovnimi, medijskimi in neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije;
- pripravlja izhodišča za kodekse ravnanja;
- vodi evidence v skladu s tem zakonom;
- izvaja postopke in opravlja druge naloge, določene s tem in drugimi zakoni.

(2) V zvezi z uresničevanjem naloge iz sedme alineje prejšnjega odstavka so policija in državno tožilstvo ter sodišče dolžni komisijo obveščati o zaključeni obravnavi kaznivih dejanj korupcije, v katerih so istočasno osumljeni, ovadeni, obtoženi ali obsojeni slovenski in tuji državljani oziroma pravne osebe s sedežem v Republiki Sloveniji in tujini, v roku 30 dni po zaključku zadev, in sicer policija z obvestilom o načinu zaključka zadeve, državno tožilstvo z aktom o zavrženju ovadbe ali odstopu od pregona ter sodišče s sodbo ali s sklepom. Dolžnost obveščanja velja tudi v primerih, ko v okviru mednarodnega sodelovanja od tujih policijskih ali pravosodnih organov izvedo za zaključeno zadevo v tuji državi, v kateri je bil ovaden, obtožen ali obsojen državljan Republike Slovenije.

(3) V zvezi z uresničevanjem naloge iz trinajste alineje prvega odstavka tega člena so predlagatelji zakonov in ostalih predpisov dolžni komisiji posredovati predloge zakonov ter ostalih predpisov najkasneje v času, ko poteka medresorsko usklajevanje.

(4) Policija, državna tožilstva in sodišča komisiji enkrat letno posredujejo statistične podatke v zvezi s postopki, ki se nanašajo na posamezna kazniva dejanja korupcije.

- Policija posreduje podatke o številu osumljencev, številu zaključenih preiskav z vložitvijo kazenske ovadbe in številu drugače zaključenih preiskav.
- Državna tožilstva posredujejo podatke o številu vloženi obtožnih aktov, podatke o zakonski označbi kaznivega dejanja in številu obtoženih oseb.
- Sodišča posredujejo podatke o številu izdanih odločb na prvi stopnji (obsodilne, oprostilne, druge odločitve), številu obdolžencev in obsojencev po posameznih zadevah, številu pravnomočno zaključenih zadev (obsodilne, oprostilne, druge odločitve) ter številu obdolžencev in obsojencev po posameznih zadevah ter v zvezi s pravnomočno zaključenimi zadevami: število izrečenih kazni zapora, število obsodb na pogojno kazen zapora, število nedokončanih postopkov ob koncu leta.

(5) Če gre za kaznivo dejanje z mednarodnim elementom so organi iz prejšnjega odstavka tega člena dolžni navesti tudi ta podatek. Za kaznivo dejanje z mednarodnim elementom gre, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena.

(6) Komisija na začetku leta za potrebe posredovanja statističnih podatkov sporoči seznam kaznivih dejanj korupcije v zvezi s katerimi je potrebno sporočiti podatke.«.

10. člen

Za 12. členom se doda nov 12.a člen, ki se glasi:

»12.a (snemanje in shranjevanje elektronskih komunikacij)

(1) Predsednik komisije lahko za redno izvajanje nalog komisije zaradi ugotovljene potrebe po dodatnih varnostnih ukrepih za zagotovitev varnosti oseb, premoženja in podatkov, ki se nahajajo

v prostorih komisije, uvede ukrepe varovanja s snemanjem in shranjevanjem elektronskih komunikacij ter vzpostavitev dodatnih pristopnih kontrol na komisiji, ki bodo zagotavljali dodatno varnost.

(2) Pri uvedbi ukrepa varovanja s snemanjem in shranjevanjem elektronskih komunikacij se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja elektronske komunikacije. Ukrep se sme nanašati le na zunanje elektronske komunikacije (telefonski klici, elektronska pošta, faksimilna sporočila, glasovna pošta, storitev SMS), ki se posredujejo na službena sredstva elektronskih komunikacij komisije. V primerih zunanjih elektronskih komunikacij mora biti oseba, ki hoče komunicirati s komisijo v primeru telefonskih klicev predhodno zvočno obveščena, da bo pogovor sneman, v primeru drugih komunikacij pa mora biti o tem predhodno obveščena na drug primeren način (objave na spletni strani komisije, opozorila v sistemu elektronske pošte in podobno).

(3) Pri uvedbi ukrepa varovanja z vzpostavitvijo dodatnih pristopnih kontrol v prostore komisije se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, o evidenci vstopov in izstopov.

(4) Predsednik komisije pisno obvesti funkcionarje in uslužbence komisije o uvedbi ukrepov varovanja iz drugega in tretjega odstavka tega člena.

(5) Komisija posnetke elektronskih komunikacij shranjuje šest mesecev, nato jih uniči.«.

11. člen

13. člen se spremeni tako, da se glasi:

»13. člen (pristojnosti komisije ob sumu kršitev)

(1) Komisija lahko na lastno pobudo ali na podlagi prijave pravne ali fizične osebe uvede postopek zaradi:

- (a) suma korupcije, ki ne obsega kršitev iz točk (b) do (k) tega odstavka,
- (b) suma kršitve integritete uradne osebe,
- (c) suma nesorazmernega povečanja premoženja,
- (č) suma opravljanja nezdržljive funkcije, dejavnosti ali članstva,
- (d) suma kršitev pri sprejemanju daril,
- (e) suma kršitev določb o prepovedi oziroma omejitvah poslovanja,
- (f) suma nasprotja interesov,
- (g) suma kršitev dolžnosti prijave premoženjskega stanja,
- (h) suma nesorazmernega povečanja premoženja,
- (i) suma kršitev določb o lobiranju,
- (j) suma kršitve dolžnosti, povezanih z izdelavo načrta integritete,
- (k) suma kršitve obveznosti vključitve protikorupcijske klavzule v pogodbo in
- (l) suma drugih kršitev tega zakona.

(2) Komisija v poslovniku določi natančnejša pravila za postopanje s prijavi, ki vključujejo tudi merila za sprejem prijave v obravnavo oziroma za zavrnitev, zavrženje ali odstop prijave drugemu organu. V poslovniku se določijo tudi merila za določanje vrstnega reda obravnave prijav oziroma za uvedbo postopka na lastno pobudo ter merila in način odločanja o prioritetni obravnavi posameznih zadev in podrobnejša pravila za izvedbo postopkov po tem členu.

(3) Če komisija v okviru postopka zaradi suma korupcije iz točke (a) prvega odstavka tega člena zazna znake kaznivega dejanja, mora nemudoma vložiti ovadbo. Svoj postopek zaradi suma

korupcije lahko komisija z vložitvijo ovadbe zaključi, lahko pa izda in javno objavi tudi načelno mnenje, v katerem se na načelni ravni opredeli do ugotovljenega ravnanja in do morebitnih sistemskih pomanjkljivosti ali neskladij, ki omogočajo takšno ravnanje, ter predlaga ukrepe za izboljšanje stanja. Načelno mnenje lahko komisija izda tudi, če ne zazna znakov kaznivega dejanja. Načelno mnenje komisije ne pomeni odločanja o kazenski, prekrškovni, odškodninski, disciplinski ali drugi odgovornosti pravne ali fizične osebe in nima oblike upravne odločbe. V načelnem mnenju komisija ne sme obdelovati osebnih podatkov fizičnih oseb, niti navajati podatkov o pravnih osebah.

(4) V primeru suma kršitve integritete uradne osebe iz točke (b) prvega odstavka tega člena komisija izda ugotovitve o konkretnem primeru, ki vsebujejo opis dejanskega stanja, oceno ravnanja uradne osebe s pravnega vidika in z vidika krepitve integritete in v primeru ugotovljenih nepravilnosti pojasnilo, kakšno bi bilo dolžno ravnanje. Osnutek ugotovitev o konkretnem primeru komisija pošlje obravnavani uradni osebi, ki se lahko v roku sedmih delovnih dni izjasni o navedbah v ugotovitvah. Če se obravnavana oseba do navedb v osnutku ne izjasni, to ni ovira za izdajo ugotovitev komisije. Če komisija ugotovitve v konkretnem primeru skladno s šestim odstavkom 11. člena javno objavi, objavi poleg tudi odgovor obravnavane osebe. Obravnavana uradna oseba lahko zoper ugotovitve komisije o kršitvi integritete sproži upravni spor.

(5) Po prejemu odgovora obravnavane osebe iz prejšnjega odstavka tega člena lahko komisija:

- sprejme ugotovitve ali odločitve brez sprememb in postopek obravnave zadeve zaključi ter o tem obvesti obravnavano osebo skladno s sedmim odstavkom 15.a člena;
- sprejme drugačne ugotovitve ali odločitve kot so bile v osnutku ugotovitev ali odločitve in ponovno izvede postopek po tem členu, če se dejstva in pravne okoliščine bistveno razlikujejo;
- obravnavano osebo, ki je poslala odgovor, povabi na sejo komisije z namenom razjasnitve dodatnih okoliščin in izvede morebitne nadaljnje aktivnosti, potrebne za razjasnitev primera.

(6) V primeru suma kršitev iz točk (c) do (l) prvega odstavka tega člena, za katere so v tem zakonu predpisane sankcije za prekršek, pooblaščen uradna oseba komisije kot prekrškovnega organa uvede in izvede prekrškovni postopek.

(7) V primeru suma kršitev iz točk (c) do (l), za katere ta zakon ne predpisuje sankcij za prekršek, komisija izvede ugotovitveni postopek in sprejme ukrepe, predvidene z zakonom. Pred dokončnim sprejetjem odločitve mora komisija pridobiti izjavo obravnavane osebe o očitkih in ugotovitvah glede kršitev. Rok za izjavo ne more biti krajši od sedmih in daljši od 15 dni.

(8) Če se pri obravnavi kršitev iz prvega odstavka tega člena izkaže, da na določenem področju obstajajo sistemska korupcijska tveganja, komisija izda priporočilo za pravilno ravnanje subjektov, ki delujejo na tem področju.

(9) Komisija na podlagi zahteve državnih organov, organizacij in drugih fizičnih ali pravnih oseb oblikuje odgovore, mnenja in pojasnila o vprašanih iz svojega delovnega področja.

(10) Komisija ne obravnava prijav, če je od dogodka na katerega se nanaša prijava preteklo več kot pet let.«.

12. člen

Za 13. členom se doda nov 13.a člen, ki se glasi:

»13.a člen (sistemski nadzor)

(1) Komisija lahko v subjektih javnega sektorja izvaja sistemske nadzore zaradi preverjanja spoštovanja določb tega zakona, ki lahko zajamejo eno ali več naslednjih področij:

- nadzor nad spoštovanjem določb o prepovedi opravljanja nezdružljive funkcije, dejavnosti ali članstva,
- nadzor nad spoštovanjem določb o sprejemanju daril,
- nadzor nad spoštovanjem določb o omejitvah poslovanja,
- nadzor nad spoštovanjem določb o dolžnem izogibanju in prepovedi ravnanja v nasprotju interesov,
- nadzor nad spoštovanjem določb o dolžnosti prijave premoženjskega stanja,
- nadzor nad spoštovanjem določb o lobiranju,
- nadzor nad spoštovanjem določb o vključitvi protikorupcijske klavzule v pogodbo in
- nadzor nad spoštovanjem določb, povezanih z izdelavo načrta integritete, ki vključuje tudi oceno uspešnosti implementacije načrta integritete v nadzorovanem subjektu z vidika obvladovanja korupcijskih tveganj, tveganj za druga nezakonita ali neetična ravnanja in drugih tveganj za kršitve tega zakona, zaradi katerih je lahko na ravni sistema ali organizacije ogrožena integriteta javne oblasti, javni interes ali zaupanje v institucije pravne države,
- nadzor nad spoštovanjem drugih določb tega zakona, povezanih s krepitvijo integritete in transparentnosti ter s preprečevanjem korupcije.

(2) Sistemski nadzor komisija izvede v eni ali več institucijah javnega sektorja v zvezi z enim ali več področji iz prejšnjega odstavka.

(3) Sistemski nadzor zajema celosten pregled in oceno izvajanja vseh ali izbranih določb in ukrepov iz tega zakona, ki se ocenijo najprej posamično, nato pa tudi sistemsko z vidika transparentnosti delovanja, krepitve integritete in preprečevanja tveganj za kršitve v nadzorovanem subjektu.

(4) Odločitev o sistemskem nadzoru po tem členu sprejme komisija s sklepom, ki ga vroči subjektu nadzora. Sklep o nadzoru mora vsebovati obseg in kratko utemeljitev razlogov za nadzor, področja, zajeta z nadzorom, ter imena in vloge članov nadzorne skupine. Zoper sklep ni pravnega sredstva.

(5) Subjekt nadzora je dolžan ravnati v skladu s sklepom in zagotoviti vse, kar je potrebno za izvedbo in dokončanje sistema nadzora.

(6) Komisija pripravi osnutek poročila o nadzoru, ki ga posreduje subjektu nadzora in ga pozove, da v roku, ki ni krajši od 30 dni, posreduje odzivno mnenje, v katerem se opredeli do ugotovitev iz osnutka poročila, ali predlaga usklajevalni sestanek. Osnutek poročila in usklajevanje sta zaupna.

(7) Ko komisija oceni, da so vse pomembne okoliščine dovolj razjasnjene, sprejme in subjektu nadzora vroči končno poročilo o nadzoru, v katerem opredeli tudi potrebne ukrepe in priporočila. Končno poročilo o nadzoru lahko komisija javno objavi.

(8) V sistemski nadzor se lahko na lastno pobudo ali na povabilo komisije vključijo tudi drugi nadzorni državni organi, ki v okviru nadzora preverijo spoštovanje predpisov iz njihovega delovnega področja v nadzorovanem subjektu. Za izvedbo nadzora se tudi v tem primeru smiselno uporabljajo določbe tega člena, pri čemer vsi sodelujoči organi pripravijo enotno poročilo o nadzoru.

(9) Metodologijo izvedbe systemskega nadzora komisija podrobneje uredi s poslovníkom. «.
Dosedanji 13.a člen postane 13.b člen.

13. člen

Za 13.b členom se dodata nova 13.c in 13.č člen, ki se glasita:

»13.c člen

(predlog za razrešitev in pobuda predstojniku za ukrepanje)

(1) V primeru ugotovljene hujše ali ponavljajoče se kršitve iz točke (b) ter točk od (č) do (l) prvega odstavka 13. člena tega zakona, izvršene s strani funkcionarja, uradnika na položaju ali poslovodne osebe, lahko komisija pošlje pristojnemu organu predlog za razrešitev obravnavane osebe. Pristojni organ je o predlogu komisije za razrešitev dolžan odločiti v roku 30 dni. Ta določba se ne uporablja za neposredno voljene funkcionarje.

(2) Komisija lahko med ali po zaključku postopka zaradi kršitve iz prvega odstavka 13. člena, v katerem je obravnavana uradna oseba, z ugotovitvami ali drugimi odločitvami seznanil predstojnika ali odgovorno osebo organa, pri katerem uradna oseba deluje, in mu predlaga izvedbo ukrepov v okviru njegovih delovnopравnih in vodstvenih pristojnosti ter odgovornosti z namenom zagotavljanja zakonitosti delovanja organa, odpravljanja korupcijskih tveganj in zagotovitve integritete organa in javnega sektorja.

(3) Predlog iz prejšnjega odstavka komisija poda, če oceni, da se v obravnavani zadevi ali v povezavi z obravnavano osebo pojavljajo resna korupcijska tveganja, tveganja za nezakonito porabo javnih sredstev ali je ogrožena integriteta organa ali javnega sektorja.

(4) Pri uporabi tega člena je komisija dolžna poskrbeti, da s svojimi aktivnostmi ne ogrozi interesov postopka pred komisijo, ki še teče, ali interesov predkazenskega, kazenskega ali drugega sodnega, nadzornega ali revizijskega postopka, ki teče pred drugim pristojnim organom.

(5) Če komisija med ali po zaključku postopka z zadostno verjetnostjo ugotovi nepravilnosti ali kršitve v subjektu javnega sektorja, ki jih je potrebno preiskati in oceniti po internih pravilih oziroma stanovskem nadzornem postopku, lahko da pristojnemu organu pobudo za izvedbo nadzora, uvedbo disciplinskega postopka, za odvzem licence, javnega pooblastila ali koncesije ali za drugo pristojno ukrepanje.

13.č člen

(pristojnost zahtevati revizijo)

(1) Če so podana dejstva in okoliščine, ki izkazujejo sum korupcije ali nasprotja interesov s strani vodstvenih ali nadzornih organov javnega podjetja ali gospodarske družbe, v kateri ima država ali samoupravna lokalna skupnost posredni ali neposredni večinski delež ali prevladujoč vpliv in komisija oceni, da je za zaščito javnega interesa in za celovito ugotovitev dejstev in okoliščin potrebna strokovna revizija, lahko komisija med ali po zaključku postopka sprejme obrazložen sklep, s katerim od računskega sodišča zahteva revizijo posameznega posla ali poslov, sklenjenih s strani tega podjetja ali gospodarske družbe. Komisija lahko od računskega sodišča letno zahteva največ štiri revizije.

(2) Sklep se vroči poslovodstvu javnega podjetja ali gospodarske družbe iz prejšnjega odstavka in računskemu sodišču.

(3) Poročilo o reviziji računsko sodišče posreduje komisiji ter poslovodstvu in nadzornemu organu javnega podjetja ali gospodarske družbe iz prvega odstavka tega člena.«.

14. člen

15. člen se spremeni tako, da se glasi:

»15. člen (vrste in pravila postopka)

(1) Komisija v zvezi z izvrševanjem svojih pristojnosti vodi postopke iz prvega odstavka 13. člena po določbah tega zakona, upravne postopke in hitre prekrškovne postopke.

(2) Za postopke iz prvega odstavka 13. člena, ki se vodijo po določbah tega zakona, se za vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni postopek.

(3) V upravni zadevi lahko postopek do odločitve vodi uslužbenec pri komisiji, ki ga za to pooblasti komisija. V teh postopkih lahko odločitev sprejme predsednik komisije ali za istovrstne zadeve po njegovem pooblastilu namestnik predsednika komisije, pri čemer se vrsta teh dokumentov in način sprejema podrobneje uredi s poslovnikom.

(4) Zoper odločbo ali sklep komisije iz upravnih postopkov in zoper ugotovitve ali odločitve iz postopkov iz drugega odstavka tega člena ni dovoljena pritožba, dopusten pa je upravni spor.«.

15. člen

Za 15. členom se dodajo novi 15.a, 15.b in 15.c člen, ki se glasijo:

»15.a člen (razgovor na seji komisije in zbiranje informacij od oseb)

(1) Komisija lahko zaradi razjasnitve dejstev in okoliščin v zvezi s posamezno zadevo, ki jo obravnava, vabi osebe na razgovor na sejo komisije.

(2) Komisija lahko na razgovor vabi:

- uradne osebe kot jih določa 9. točka 4. člena tega zakona,
- predstojnike oziroma odgovorne osebe v organizacijah, ki jim je podeljeno javno pooblastilo,
- druge osebe zaposlene v osebah javnega prava kot jih določa 4. točka 4. člena tega zakona.

(3) Osebe iz prejšnjega odstavka so se na zahtevo komisije dolžne odzvati vabilu in na razgovoru osebno in po resnici odgovarjati na vprašanja iz pristojnosti komisije. Oseba, ki v času vabljenja nima več statusa iz prejšnjega odstavka, se je dolžna odzvati vabilu še dve leti po prenehanju statusa, ki ga je imela v času dogodka oziroma ravnanja, ki ga obravnava komisija.

(4) Komisija lahko na podlagi njihove privolitve opravi razgovor tudi z drugimi osebami, ki nimajo statusa iz drugega odstavka tega člena.

(5) Vabilo za razgovor vsebuje najmanj naslednje podatke:

- ime in priimek vabljenega,
- datum, uro in kraj razgovora,

- navedbo, v zvezi s katerim dogodkom, njenim ravnanjem ali ravnanjem drugih oseb, podatki ali dokumentacijo bo potekal razgovor,
- pojasnilo, da lahko vabljen oseb s seboj prinese dodatno dokumentacijo,
- rok za morebitno utemeljeno opravičilo odsotnosti,
- pojasnilo, da ima vabljen oseb pravico do pravnega zastopanja s strani pooblaščenca, ki si ga sama izbere in za katerega sama nosi stroške zastopanja in
- opozorilo o pravnih posledicah neudeležbe.

(6) Oseba, ki se brez opravičljivih razlogov ne odzove na razgovor, na katerega je bila pravilno vabljen, ne more biti prisilno privedena, lahko pa se ji izreče sankcija v skladu s tem zakonom.

(7) Vabilo komisija vabljeni osebi praviloma vroča osebno prek organa ali organizacije, v kateri je vabljen oseb zaposlen. Vabilo pošlje po pošti, po svoji uradni osebi, ali po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje dokumentov v fizični obliki ali po elektronski pošti, ki omogoča dejansko seznanitev z vabilom. Če komisija oceni, da je tako primerneje, se vabilo vroča na naslov stalnega ali začasnega prebivališča vabljen osebe, skladno z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(8) V primeru, da vabljen oseb iz utemeljenih razlogov opraviči svoj izostanek, se jo vabi ponovno na drug datum oziroma uro.

(9) Vabilo mora biti vabljeni osebi vročeno najmanj tri delovne dni pred sejo komisije. V primeru utemeljenih razlogov je lahko rok tudi krajši, vendar v tem primeru zaradi izostanka na seji vabljen oseb ne sme trpeti pravnih posledic.

(10) Na lastno pobudo ali na predlog vabljen osebe lahko komisija odloči, da se razgovor z vabljen osebo opravi z uporabo sodobnih tehničnih sredstev za prenos slike in oziroma ali glasu (tele ali videokonferenca).

(11) Seje komisije, na katerih se opravlja razgovor, se zvočno snemajo. Vabljen oseb ima pravico do elektronske kopije zvočnega posnetka, ki postane del zapisnika in spisa. Posnetek ni informacija javnega značaja po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

(12) Razgovor z vabljen osebo se praviloma opravlja posamično in brez prisotnosti drugih vabljenih oseb, razen če komisija iz utemeljenih razlogov odloči drugače. Če se izpovedbe posameznih vabljenih oseb v isti zadevi, o isti okoliščini med seboj razlikujejo ali, če obstajajo drugi utemeljeni razlogi, sme komisija na isto sejo vabiti več oseb in na seji med njimi opraviti soočenje.

(13) Kadar komisija med razgovorom z vabljen osebo zaradi ravnanja drugih oseb ugotovi, da je potrebno osebo vabiti na razgovor zaradi njenega ravnanja, komisija razgovor prekine in osebo seznaniti, da jo bo ponovno vabila skladno s petim odstavkom tega člena.

15.b člen (potek razgovora)

(1) Razgovor z vabljen osebo vodi predsedujoči, ki daje besedo udeležencem in skrbi za nemoten potek seje komisije. Njegova dolžnost in pravica je zagotavljati učinkovit, nemoten in zakonit potek seje, vzdrževati red na seji in varovati dostojanstvo komisije in vabljen osebe.

(2) Predsedujoči vabljen osebo pred razgovorom seznaniti, da se razgovori pred komisijo zvočno snemajo ter da ima pravico do kopije zvočnega posnetka v elektronski obliki.

- (3) Predsedujoči vabljeni osebo pred razgovorom opozori, da:
- lahko komisija del ali celoten zapis razgovora posreduje pristojnim organom, če v svojem postopku ugotovi kršitve iz njihove pristojnosti,
 - je skladno z zakonom dolžna govoriti resnico, da ne sme ničesar zamolčati, da je na vprašanja komisije dolžna dajati vsa pojasnila in odgovore, ki so pomembni za opravljanje njenih nalog v konkretnem primeru,
 - ima pravico odkloniti odgovor na posamezno vprašanje, če je verjetno, da bi z odgovorom sebe ali koga svojih bližnjih spravila v kazenski pregon ali znatno materialno škodo.
- (4) Pred pričetkom razgovora predsedujoči na zapisnik ugotovi istovetnost vabljene osebe. V primeru, da ima vabljeni oseba s seboj pooblaščenca, se ugotovi njegova istovetnost. Pooblaščenec se izkaže s pooblastilom za zastopanje, ki se ga vloži v spis oziroma ga vabljeni oseba da na zapisnik.
- (5) Predsedujoči nato vabljeni osebo seznanijo z razlogi vabljenja.
- (6) Vprašanja vabljeni osebi zastavljajo predsedujoči in člani komisije, z dovoljenjem predsedujočega pa tudi uslužbenci komisije, ki so prisotni na seji.
- (7) Vabljeni oseba lahko med razgovorom sama ali na poziv predsedujočega v spis vloži dodatno dokumentacijo ali pisna pojasnila o zadevi, zaradi katere je vabljeni oseba.
- (8) Prisotni na seji komisije so dolžni varovati podatke in informacije, s katerimi so se seznanili na razgovoru. Predsedujoči na koncu seje opozori prisotne, da javnosti ali nepooblaščenim tretjim osebam ne smejo razkrivati nejavnih informacij in podatkov, s katerimi so se seznanili na seji ter na pravne posledice takega dejanja.

15.c člen (vpogled v spis)

- (1) V primeru postopkov iz prvega odstavka 13. člena, ki se vodijo po določbah tega zakona, ima obravnavana oseba oziroma oseba, zoper katero je podana prijava, pravico vpogleda v spis po opravljenem predhodnem preizkusu prijave, ki se podrobneje uredi s poslovnikom komisije.
- (2) Druge osebe imajo pravico do vpogleda v spis, če izkažejo svoj pravni interes in sicer po zaključku postopka pred komisijo.
- (3) Komisija pri vpogledu v spis ne sme razkriti identitete prijavitelja ali podatkov, na podlagi katerih ga je mogoče identificirati.
- (4) Pravica do vpogleda v spis ali prepis posameznega ali vseh dokumentov se ustrezno omeji ali odreče, če komisija oceni, da obstaja verjetnost, da bi to ogrozilo interese predkazenskega ali kazenskega postopka ali drugega sodnega ali nadzornega postopka ali škodovalo interesom postopka po tem zakonu ali zasebnosti oseb.
- (5) Komisija o pravici do vpogleda odloči najpozneje v 15 dneh od vložitve zahteve. Komisija odloči s sklepom, kadar pravico do vpogleda omeji ali zavrne. Zoper sklep komisije je dopusten upravni spor.
- (6) Postopek vpogleda v spis se podrobneje uredi v poslovniku komisije.«.

16. člen

V prvem odstavku 16. člena se za besedilom »ter druge pravne osebe javnega in zasebnega prava« doda vejica in besedilo »vključno z notarji in z osebami s statusom samostojnih podjetnikov posameznikov ali posameznikov, ki samostojno opravljajo dejavnost,«.

Peti odstavek se črta.

Za dosedanjim šestim odstavkom, ki postane peti odstavek, se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Komisija in uslužbenci komisije lahko v zvezi z zadevo, ki se vodi pred komisijo, opravljajo razgovore oziroma zbirajo informacije in obvestila od oseb, ki bi lahko dale koristne informacije za razjasnitev okoliščin v tej zadevi, tudi izven seje ali izven prostorov komisije, če se oseba s tem strinja. Razgovori po tem odstavku se lahko zvočno snemajo samo s predhodnim pristankom osebe, s katero se opravlja razgovor. Posnetek ni informacija javnega značaja kot jo določa zakon, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Če se oseba, s katero pooblaščen oseb opravlja razgovor s tem strinja, lahko da svojo izjavo tudi na zapisnik, ki ga podpišeta pooblaščen oseb komisije in oseba, ki je dala izjavo.«.

Dosedanji sedmi, osmi in deveti odstavek se črtajo.

17. člen

V prvem odstavku 17. člena se besedilo »reprezentativnimi sindikati javnega sektorja (v nadaljnjem besedilu: sindikati)« nadomesti z besedo »sindikati«.

V drugem odstavku se besedilo »lahko v okviru svojega finančnega načrta financira neprofitne organizacije« nadomesti z besedilom »enkrat na leto objavi razpis za financiranje projektov neprofitnih organizacij«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Sredstva za financiranje projektov iz prejšnjega odstavka se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije v okviru sredstev komisije.«.

18. člen

18. člen se spremeni tako, da se glasi:

»18. člen (obveščanje javnosti)

(1) Komisija posveča posebno pozornost rednemu, celovitemu in objektivnemu obveščanju splošne in strokovne javnosti o svojem delu, pri čemer mora ob interesu javnosti upoštevati tudi varovanje integritete organa, interese postopkov pred komisijo in pred drugimi pristojnimi organi, zaščito prijaviteljev ter dostojanstvo in pravice oseb v postopkih komisije.

(2) Komisija javno objavlja načelna mnenja, ugotovitve o konkretnem primeru, priporočila, poročila, pobude, predloge, pojasnila ter ugotovitve in druge odločitve s področja integritete in transparentnosti, preprečevanja in omejevanja korupcije ter nasprotja interesov, v skladu s tem zakonom. Komisija na svojih spletnih straneh objavlja tudi sklice sej komisije in njegove zapisnike.

(3) Objava podatkov, s katero bi bila lahko ogrožena varnost osebe, ki v dobri veri poda prijavo ali kako drugače sodeluje pri razkrivanju korupcije, ni dovoljena. Podatkov o osebi, ki je v dobri veri podala prijavo ali sodelovala pri razkrivanju korupcije, drugih nezakonitih ali neetičnih ravnanj, komisija brez njene osebne privolitve ne razkriva in ne potrjuje.

(4) Komisija po končanem postopku iz prvega odstavka 13. člena tega zakona javnost obvesti tudi v primeru, ko ni ugotovila kršitev tega zakona, kadar je javnost o uvedbi postopka že seznanjena.

(5) Podrobnejši način obveščanja javnosti, komisija uredi v poslovniku.«.

19. člen

V prvem odstavku 21. člena se za besedami »sprejemanje daril,« dodata besedi »omejitve poslovanja,«.

Za prvim odstavkom se dodajo novi drugi, tretji, četrti in peti odstavek, ki se glasijo:

»(2) Predsednik komisije in namestnika predsednika komisije podatke o svojih obveznostih povezanih s položajem funkcionarja po tem zakonu sporočajo komisiji, ki na podlagi tega zakona vodi uradne evidence o podatkih o premoženjskem stanju, omejitvah poslovanja, prejetih darilih, nasprotju interesov ter nezdružljivost funkcije s pridobitno dejavnostjo. O izpolnitvi navedenih obveznosti, funkcionarji komisije obvestijo v roku treh dni državni zbor.

(3) Funkcionar komisije je dolžan državni zbor obvestiti tudi o nasprotju interesov.

(4) Za potrebe izvajanja nadzora iz prvega odstavka tega člena je na poziv državnega zbora, komisija dolžna iz uradnih evidenc, ki jih vodi, posredovati državnemu zboru zahtevane podatke za predsednika in oba namestnika predsednika komisije. Ostale podatke, ki jih državni zbor potrebuje za izvedbo nadzora in za katere zbiranje ni pristojna komisija, je dolžan državni zbor pridobiti sam.

(5) O kršitvah iz tega člena, ki se nanašajo na funkcionarje komisije je za odločanje pristojno Okrajno sodišče v Ljubljani.«.

20. člen

V prvi alineji prvega odstavka 22. člena se besedi »to zahteva« nadomestita z besedo «odstopi».

V četrti alineji prvega odstavka in tretjem odstavku se beseda »petim« nadomesti z besedo »tretjim«.

Za četrto alinejo se doda nova peta alineja, ki se glasi:

» - če ne izpolnjuje več pogoja iz druge alineje drugega odstavka 9. člena tega zakona,«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

» (4) Predsednik republike za ugotavljanje neizpolnjevanja pogoja iz druge alineje drugega odstavka 9. člena tega zakona na lastno pobudo ali na zahtevo najmanj 30 poslancev državnega zbora imenuje štiričlansko komisijo, ki jo sestavljajo predsednik Sodnega sveta, predsednik Državnotožilskega sveta, predsednik Uradniškega sveta in Varuh človekovih pravic. Komisija odločitev o osebnostni primernosti iz druge alineje drugega odstavka 9. člena tega zakona sprejme z večino glasov in jo posreduje predsedniku republike.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

Dosedanji peti odstavek, ki postane šesti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Kadar je predsednik ali namestnik predsednika predčasno razrešen, se za obdobje mandata komisije iz 7. člena tega zakona, imenuje nov funkcionar v skladu s postopkom iz 9.a člena tega zakona.«.

21. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi:

»30. člen

(prepoved in omejitve v zvezi s sprejemanjem daril v javnem sektorju)

(1) Uradne osebe ne smejo sprejemati daril ali drugih koristi (v nadaljnjem besedilu: darila) v zvezi z opravljanjem svoje funkcije ali javne službe ali v zvezi s svojim položajem. Daril ali koristi v zvezi z opravljanjem funkcije ali javne službe ali v zvezi s svojim položajem uradne osebe ne smejo sprejemati tudi družinski člani uradne osebe in druge z uradnimi osebami povezane osebe.

(2) Uradna oseba lahko v imenu organa, pri katerem dela, sprejme protokolarno ali drugo darilo ali donacijo, ki ne glede na vrednost postane last njenega delodajalca. Kot protokolarna se štejejo darila, če jih dajo tuje ali domače pravne ali fizične osebe ob službenih dogodkih.

(3) Če uradna oseba sprejme darilo, ki ne sodi v prejšnji odstavek, sodi pa med darila, ki se tradicionalno ali običajno izročajo ob določenih dogodkih (kulturnih, slavnostnih, zaključkih izobraževanj, usposabljanj, ipd.), njegova vrednost ne sme presegati vrednosti 60 eurov, ne glede na obliko darila in ne glede na število darovalcev istega darila.

(4) Če ne gre za darilo iz drugega ali prejšnjega odstavka, je uradna oseba dolžna darovalca opozoriti na prepoved sprejemanja daril in zavrniti ponujeno darilo, enako je dolžan zavrniti darilo tudi družinski član uradne osebe in druga z uradno osebo povezana oseba. Če darovalec pri darilu vztraja, je uradna oseba, njen družinski član oziroma druga z uradno osebo povezana oseba darilo dolžna izročiti delodajalcu uradne osebe.

(5) Ne glede na določbe tega člena uradna oseba, ne sme sprejeti darila:

- če bi izročitev ali sprejem takega darila pomenila kaznivo dejanje;
- če je to prepovedano v skladu z drugim zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
- če se kot darilo izročajo denar, vrednostni papirji, darilni boni in drage kovine;
- če bi sprejem darila pomenil ali ustvarjal videz nedovoljenega vplivanja na uradne osebe.

(6) Podatki o vrsti in ocenjeni vrednosti darila, darovalcu in drugih okoliščinah izročitve darila se po obvestilu uradne osebe vpišejo v seznam daril, ki ga vodi delodajalec. Delodajalec je seznam daril za funkcionarje dolžan posredovati komisiji do 31. marca za preteklo leto.

(7) Delodajalci uradnih oseb ne glede na določbe drugih zakonov ne smejo sprejemati daril ali donacij od pravnih in fizičnih oseb, ki vplivajo ali ustvarjajo videz, da bi lahko vplivale na zakonitost, objektivnost in nepristranskost njihovega delovanja.

(8) V primeru iz drugega odstavka tega člena, mora delodajalec tako darilo, razen protokolarnih daril uporabiti v skladu z namenom svoje ustanovitve oziroma za opravljanje dejavnosti, za katero

je bil ustanovljen, če to ni mogoče pa darilo prodati v skladu s predpisi, ki urejajo stvarno premoženje države in samoupravnih lokalnih skupnosti.

(9) Komisija v zvezi s tem členom sprejme in v uradnem listu objavi smernice pričakovanih ravnanj uradnih oseb.

(10) Določbe tega člena se ne uporabljajo za gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost, razen za tiste, ki so ustanovljene na podlagi zakona.«.

22. člen

31., 32., 33. in 34. člen se črtajo.

23. člen

V drugem odstavku 35. člena se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Prepoved poslovanja organa s funkcionarjem kot fizično osebo velja tudi v primeru iz drugega odstavka 36. člena tega zakona.«.

Peti in šesti odstavek se črtata.

Za četrtim odstavkom se dodajo novi peti, šesti, sedmi in osmi odstavek, ki se glasijo:

»(5) Fizična ali odgovorna oseba subjekta, ki z organom ali organizacijo javnega sektorja iz prvega odstavka tega člena vzpostavlja poslovne stike, je dolžna pred sklenitvijo pogodbe oziroma pred prevzemom posla organu podati pisno izjavo o tem, da fizična oseba oziroma subjekt ni povezan s funkcionarjem ali družinskim članom na način, zaradi katerega se skladno s prvim odstavkom tega člena vzpostavijo omejitve poslovanja.

(6) Funkcionarji v enem mesecu po nastopu funkcije, nato pa najkasneje v osmih dneh po vsaki spremembi funkcije, organu, v katerem opravljajo funkcijo, posredujejo:

- osebno ime,
- EMŠO,
- naslov stalnega bivališča,
- podatke o organizaciji, kjer funkcionar opravlja funkcijo,
- datum nastopa in prenehanja omejitve,
- naziv, sedež, matično in davčno številko poslovnega subjekta,
- način udeležbe funkcionarja ali njegovih družinskih članov v poslovnem subjektu.

(7) Organ seznam poslovnih subjektov iz prejšnjega odstavka tega člena posreduje komisiji preko elektronskega obrazca najkasneje v 15 dneh od prejema podatkov oziroma obvestila o spremembi poslovnih subjektov. Komisija seznam poslovnih subjektov iz prvega stavka tega odstavka mesečno objavlja na svoji spletni strani. Poslovni subjekt za katerega veljajo omejitve poslovanja po prenehanju funkcije, je še eno leto po prenehanju funkcije funkcionarja objavljen v seznamu omejitev poslovanja, ki ga vodi komisija.

(8) Omejitve po določbah tega člena ne veljajo za poslovanje na podlagi pogodb, ki so bile sklenjene pred funkcionarjevim nastopom funkcije.«.

Dosedanji sedmi odstavek postane deveti odstavek.

24. člen

37. člen se spremeni tako, da se glasi:

»37. člen (dolžnost izogibanja nasprotju interesov)

(1) Uradna oseba mora biti v zvezi s svojo službo ali položajem posebej pozorna na vsako nasprotje interesov in se mu je dolžna dosledno izogniti.

(2) Uradna oseba je dolžna pri svojem delu nemudoma sama prvemu nadrejenemu ali od njega pooblaščenim osebam razkriti okoliščine, ki bi lahko vplivale ali bi v javnosti lahko ustvarile videz, da lahko vplivajo na nepristransko in objektivno opravljanje njenih nalog.

(3) Uradna oseba svoje službe ali položaja ter informacij, ki jih pridobi pri opravljanju svoje funkcije oziroma dela, ne sme uporabiti za to, da bi sebi ali komu drugemu uresničila nedovoljen zasebni interes.«.

25. člen

38. člen se spremeni tako, da se glasi:

»38. člen (način izogibanja nasprotju interesov)

(1) Uradna oseba se mora takoj, ko ugotovi obstoj okoliščin nasprotja interesov, izločiti iz dela in odločanja v zadevi, v kateri je do tega nasprotja prišlo, ali pa o okoliščinah nasprotja interesov najkasneje v roku treh delovnih dni pisno obvestiti svojega nadrejenega oziroma predstojnika. V primeru obvestila mora uradna oseba takoj prenehati z delom v zadevi, in počakati na odločitev nadrejene osebe oziroma predstojnika, razen če bi zaradi tega nastala občutna škoda.

(2) Nadrejena oseba oziroma predstojnik mora čim prej, najkasneje pa v petih dneh uradno osebo, ki se je znašla v nasprotju interesov, bodisi izločiti iz postopka obravnave in odločanja o zadevi, v kateri je to nasprotje nastalo, ali pa obrazloženo odločiti, da lahko uradna oseba še naprej sodeluje v tem postopku oziroma zadevi. Zoper to odločitev ni pravnega sredstva.

(3) Kadar je uradna oseba del kolektivnega organa, o njeni izločitvi odloči ta organ. Odločitev mora biti sprejeta v roku iz prejšnjega odstavka. Uradna oseba pri odločanju o lastni izločitvi ne sme sodelovati.

(4) Če pristojna oseba ali organ odloči, da bo uradna oseba kljub nasprotju interesov nadaljevala z delom v zadevi, ji lahko da obvezujoče obrazložene usmeritve za ravnanje in odločanje, pri čemer mora zasledovati javni interes. Izvod odločitve mora pristojna oseba ali organ v petih dneh po njenem sprejemu poslati komisiji.

(5) Če nadrejeni oziroma predstojnik ali kolektivni organ o izločitvi ne odloči v roku iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena ali če uradna oseba nima predstojnika oziroma nadrejene osebe, mora uradna oseba o okoliščinah nasprotja interesov obvestiti komisijo, ki odloči o načinu izogitve nasprotju interesov v roku petih dni.«.

26. člen

39. člen se spremeni tako, da se glasi:

**»39. člen
(postopek ugotavljanja in posledice dejanskega nasprotja interesov)**

(1) Če obstaja sum, da je pri uradnem ravnanju uradne osebe obstajalo dejansko nasprotje interesov, lahko komisija v roku dveh let od opravljenih uradnih dejanj uvede postopek ugotavljanja obstoja dejanskega nasprotja interesov in njegovih posledic.

(2) Če je na podlagi izvedenega postopka, v katerem komisija zbere relevantne podatke in omogoči izjavo obravnavani uradni osebi, ugotovljen obstoj dejanskega nasprotja interesov, komisija z ugotovitvami v konkretnem primeru seznanila delodajalca uradne osebe in mu določi rok, v katerem jo je dolžan obvestiti o sprejetih ukrepih za odpravo posledic nasprotja interesov.

(3) Komisija lahko o ugotovitvah iz prejšnjega odstavka in o opustitvah ukrepov za dolžno izogibanje nasprotju interesov iz prejšnjega člena obvesti tudi nadzorni organ subjekta javnega sektorja, v okviru katerega deluje uradna oseba, in ga pozove, da izvede ali odredi ukrepe za preprečitev ponovitve kršitve, glede na okoliščine konkretnega primera pa tudi ukrepe za uveljavljanje odgovornosti uradne osebe, njenega nadrejenega ali predstojnika.

(4) Če uradna oseba, nadrejena oseba ali predstojnik naklepno opusti ukrepe za dolžno izogibanje nasprotju interesov iz prejšnjega člena ali pri izvedbi uradnega dejanja zavestno ravna v nasprotju interesov, se to šteje za hujšo kršitev delovnih obveznosti.

(5) Dejanja, ki jih izvrši uradna oseba, ki je v dejanskem nasprotju interesov, se štejejo za dejanja, izvršena v nasprotju s predpisi.«.

27. člen

Za 39. členom se doda nov 39.a člen, ki se glasi:

**»39.a člen
(ugotavljanje dejanske možnosti objektivnega in nepristranskega delovanja)**

(1) Če uradna oseba opravlja oziroma zaseda dve ali več funkcij ali položajev, ki so skladno z veljavno zakonodajo združljivi, vendar se dejavnosti organov ali subjektov, pri katerih deluje, prepletajo na način, da uradna oseba na različnih ravneh odloča o istih ali povezanih vsebinah, lahko komisija uvede postopek ugotavljanja dejanske možnosti objektivnega in nepristranskega delovanja uradne osebe oziroma delovanja v javnem interesu.

(2) Če na podlagi izvedenega postopka iz prejšnjega odstavka komisija ugotovi, da se funkcije oziroma položaji uradne osebe prepletajo na način, ki onemogoča njeno objektivno in nepristransko delovanje oziroma delovanje, ki je v javnem interesu, oziroma v javnosti ustvarja močan videz nasprotja interesov, lahko komisija z odločbo uradni osebi prepove opravljati določen del funkcij ali dejavnosti. Pri izbiri funkcij ali dejavnosti, ki jih bo prepovedala, komisija upošteva vse relevantne okoliščine, zlasti pa pomen posamezne funkcije ali položaja za uradno osebo na eni in javni interes na drugi strani. Zoper odločbo komisije je dopusten upravni spor.

(3) Če se uradna oseba med postopkom iz tega člena sama odreče zadostnemu delu funkcij ali položajev ali je iz njih razrešena na drug način, komisija s sklepom ustavi postopek.«.

28. člen

40. člen se spremeni tako, da se glasi:

**»40. člen
(uporaba tega poglavja)**

(1) To poglavje velja za vse uradne osebe po tem zakonu, razen kadar je izločitev uradne osebe urejena z zakonom, ki ureja kazenski postopek, z zakonom, ki ureja pravdni postopek, z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek ali z drugim zakonom, ki ureja izločitev iz odločanja v pravnem postopku.

(2) Določbe tega poglavja, ki veljajo za uradne osebe, se uporabljajo tudi za osebe, ki delujejo pri organih javnega sektorja v različnih komisijah, delovnih skupinah, svetih, drugih posvetovalnih, nadzornih, strokovnih telesih, kadar ti opravljajo javne naloge oziroma naloge iz delovnega področja organa javnega sektorja.«.

29. člen

41. člen se spremeni tako, da se glasi:

**»41. člen
(dolžnost prijave premoženjskega stanja)**

(1) Zavezanci za prijavo premoženjskega stanja so: poklicni funkcionarji, nepoklicni župani in podžupani, uradniki na položaju, poslovodne osebe in člani organov nadzora v javnih podjetjih in gospodarskih družbah, v katerih imata država ali samoupravna lokalna skupnost posredni ali neposredni večinski delež ali prevladujoč vpliv, osebe, ki sodelujejo v postopku javnega naročanja, uradniki Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljnjem besedilu: Državna revizijska komisija) in državljani Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero so bili imenovani ali izvoljeni na podlagi napotitve ali predloga vlade oziroma državnega zbora, in njihova dolžnost prijave premoženjskega stanja ni drugače urejena z akti institucije in drugih organov EU ali drugih mednarodnih institucij, za katero opravljajo funkcijo.

(2) Zavezanec mora najpozneje v enem mesecu po nastopu in po prenehanju funkcije ali dela komisiji sporočiti podatke o svojem premoženjskem stanju. Podatke o premoženjskem stanju morajo zavezanci komisiji sporočiti tudi leto dni po prenehanju funkcije ali dela.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek osebe, ki sodelujejo v postopku javnega naročanja, komisiji sporočijo podatke o svojem premoženjskem stanju najpozneje v enem mesecu od dneva, ko so bile prvič imenovane v komisijo ali so drugače pričele sodelovati pri izvedbi javnega naročila, kot je opredeljen v 10. točki 4. člena tega zakona in ki so sodelovale v preteklem letu pri vsaj enem naročilu, in sicer do 31. januarja za preteklo leto.

(4) Organi, pri katerih delujejo zavezanci, in naročniki, ki poslujejo po predpisih, ki urejajo javno naročanje, komisiji posredujejo seznam zavezancev za prijavo premoženjskega stanja v 30 dneh po vsaki spremembi. Podatke o državljanih Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero so bili imenovani ali izvoljeni na podlagi napotitve ali predloga vlade oziroma državnega zbora, komisiji posredujejo vlada oziroma državni zbor. Seznami vsebujejo naslednje podatke zavezancev: osebno ime, EMŠO, davčno številko zavezanca, funkcijo oziroma položaj in naslov stalnega bivališča. Pri funkcionarjih z omejenim mandatom in uradnikih na položaju seznam vsebuje tudi datum nastopa oziroma prenehanja funkcije oziroma položaja. Pri osebah, ki sodelujejo v postopkih javnega naročanja, seznam vsebuje tudi podatek, ali gre za sodelovanje v posameznem postopku javnega naročanja ali pa je zavezanec zadolžen za izvajanje postopkov javnih naročil za nedoločen ali določen čas.

(5) Sporočanje podatkov o premoženjskem stanju in posredovanje seznama zavezancev se izvede preko elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije.«.

30. člen

42. člen se spremeni tako, da se glasi:

»42. člen (podatki o premoženjskem stanju)

(1) Zavezanec mora na obrazcu za prijavo premoženjskega stanja navesti naslednje osebne podatke:

- osebno ime,
- EMŠO,
- naslov stalnega prebivališča,
- davčno številko,
- podatke o funkciji oziroma delu, ki ga opravlja in na podlagi katerega ima status zavezanca,
- podatke o funkciji ali delu, ki ga je opravljal neposredno preden je postal zavezanec,
- podatke o drugih funkcijah oziroma dejavnostih, ki jih opravlja.

(2) Zavezanec mora na obrazcu za prijavo premoženjskega stanja navesti naslednje podatke o premoženju:

- podatke o nepremičninah z vsemi zemljiškoknjžnimi podatki,
- podatke o premičninah, če vrednost posamezne premičnine presega 10.000 eurov,
- podatke o denarnih sredstvih pri bankah, hranilnicah in hranilno - kreditnih službah, če vrednost sredstev na posameznem računu presega 10.000 eurov,
- podatke o skupni vrednosti gotovine, če ta presega 10.000 eurov,
- podatke o lastništvu oziroma deležih, delnicah, katerih skupna vrednost presega 10.000 eurov in upravljalnih pravicah v gospodarski družbi ali drugem subjektu zasebnega prava z navedbo firme pravne osebe ali naziva subjekta, ter podatke o vrstah in vrednosti vrednostnih papirjev, če njihova skupna vrednost presega 10.000 eurov,
- podatke o dolgovih, obveznostih oziroma prevzetih jamstvih in danih posojilih, katerih vrednost presega 10.000 eurov,
- druge podatke v zvezi s premoženjskim stanjem, ki jih zavezanec želi sporočiti ali jih določa ta zakon.

(3) Podatke o letnih obdavčljivih dohodkih zavezanca komisija pridobi v elektronski obliki od Finančne uprave Republike Slovenije.

(4) Zavezanec sporoči podatke o premoženju iz prve do šeste alineje drugega odstavka tega člena, če je pravni lastnik prijavljenih enot premoženja. Dejansko lastništvo in deleže skupnega lastništva v posamezni enoti prijavljenega premoženja zavezanec navede v okviru sedme alineje drugega odstavka, pri čemer mora pri posamezni enoti premoženja navesti tudi pravnega lastnika premoženja, če to ni on sam.«.

31. člen

43. člen se spremeni tako, da se glasi:

»43. člen (dolžnost sporočanja sprememb premoženjskega stanja)

(1) Zavezanec mora komisiji sporočiti vsako spremembo osebnih podatkov in vsako spremembo v premoženjskem stanju v roku 30 dni po nastanku spremembe. Pri enotah premoženja, ki se skladno z drugim odstavkom prejšnjega člena prijavi le, če presega določeno vrednost, je zavezanec kot spremembo dolžan prijaviti povečanje premoženja, s katerim doseže prag za prijavo posamezne vrste premoženja, pri že prijavljenih enotah premoženja pa sporoči spremembo, ko se premoženje poveča ali zmanjša za več kot 10.000 eurov.

(2) Sporočanje sprememb premoženjskega stanja se izvede preko elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije. Obrazec za sporočanje sprememb premoženjskega stanja obsega tudi možnost navedbe razloga za povečanje ali zmanjšanje premoženja.

(3) Komisija lahko kadarkoli zahteva od zavezanca, da ji predloži celovite podatke iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena ter pojasni izvor pridobljenega premoženja v času opravljanja funkcije ali dela. Zavezanec mora komisiji predložiti te podatke najkasneje v 15 dneh po prejemu zahteve.

(4) Zavezanec je lahko predmet nadzora po prejšnjem odstavku še dve leti po prenehanju funkcije ali dela.«.

32. člen

Za 44. členom se dodata nova 44.a in 44.b člen, ki se glasita:

»44.a člen

(nadzor in ugotavljanje nesorazmernega povečanja premoženja)

(1) Komisija nadzoruje pravilnost, pravočasnost in popolnost prijave podatkov o premoženjskem stanju in sprememb tega stanja s primerjanjem prijavljenih podatkov s podatki iz uradnih evidenc, iz evidenc Centralno klirinške depotne družbe, bank in drugih finančnih ustanov.

(2) Če komisija na podlagi primerjave podatkov iz prejšnjega odstavka ugotovi neskladje, zahteva od zavezanca, da v roku 15 dni pisno pojasni to neskladje in priloži ustrezna dokazila, lahko pa z zavezancem zaradi razjasnitve dejanskega stanja opravi razgovor.

(3) Če iz podatkov, pridobljenih v postopku iz tega člena ali iz drugih podatkov, s katerimi razpolaga komisija, izhaja sum nesorazmernega povečanja premoženja, sum, da zavezanec razpolaga s premoženjem neznanega izvora ali sum, da obstaja občutna razlika med prijavljenim in dejanskim premoženjem, komisija izvede preiskavo premoženjskega stanja zavezanca, in sicer od dne, ko je zavezanec nastopil položaj, na podlagi katerega je zavezan za prijavo premoženjskega stanja. V okviru ugotavljanja dejanskega stanja lahko komisija od pristojnih organov pregona in nadzora, vključno z organom, pristojnim za preprečevanje pranja denarja, zahteva, da v okviru svojih pristojnosti ugotovijo dejansko stanje glede premoženja in lastništva v Republiki Sloveniji in v tujini in ugotovitve posredujejo komisiji.

(4) Komisija pripravi osnutek ugotovitev o konkretnem primeru, ki vsebuje seznam premoženja, ki po ugotovitvah komisije presega prijavljeno premoženje, uradne znane prihodke zavezanca ali za katerega komisija v postopku ni mogla ugotoviti vira oziroma izvora. Ta osnutek komisija pošlje zavezancu in ga pozove, da v roku 15 dni pisno pojasni način povečanja ali vire premoženja in priloži ustrezna dokazila. Na lastno pobudo ali na predlog zavezanca lahko komisija v zvezi s tem z zavezancem opravi razgovor.

(5) Če zavezanec ne pojasni načina povečanja ali virov premoženja oziroma tega ne stori na prepričljiv, verodostojen in razumljiv način, komisija ravna skladno s 45. členom tega zakona, pri čemer lahko o svojih ugotovitvah obvesti javnost ne glede na omejitve, ki jih določata zakon o varovanju osebnih podatkov in zakon, ki ureja davčno tajnost.

(6) Če komisija med postopkom po tem členu oceni, da obstaja utemeljena nevarnost, da bo zavezanec s premoženjem neznanega oziroma nepojasnjene izvora razpolagal, ga skrnil ali odtujil, lahko komisija državnemu tožilstvu ali pristojnemu organu s področja preprečevanja pranja denarja, davkov ali finančnega nadzora predlaga, da ta v okviru svojih zakonskih pristojnosti ukrene vse potrebno za začasno zaustavitev transakcij ali zavarovanja denarja in premoženja z namenom odvzema protipravno pridobljene premoženjske koristi oziroma denarja in premoženja nezakonitega izvora.

(7) Državno tožilstvo ali drug organ iz prejšnjega odstavka mora komisiji najpozneje v roku 72 ur pisno sporočiti, katere ukrepe je sprejel ali obrazložiti, zakaj ne bo ukrepal.

44.b člen (razširitev nadzora na druge osebe)

(1) Če se v postopkih iz prejšnjega člena izkaže sum, da zavezanec svoje premoženje prikriva s prenašanjem na družinske člane ali druge osebe, s katerimi ima osebne stike, ali da ti subjekti od tretjih oseb neposredno pridobivajo enote premoženja, ki na kakršen koli način izvirajo iz funkcije zavezanca, lahko komisija razširi nadzor tudi na premoženjsko stanje družinskih članov zavezanca in oseb, s katerimi ima osebne stike. Sum iz prejšnjega stavka obstaja zlasti, kadar je iz pridobljenih podatkov razvidno prenašanje premoženja na povezane osebe, kadar odhodki zavezanca znatno presegajo njegove uradno znane prihodke ali kadar podatki kažejo, da zavezancu druge osebe krijejo pomemben del življenjskih stroškov.

(2) Za postopek nadzora nad premoženjskim stanjem oseb iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe prejšnjega člena.«.

33. člen

45. člen se spremeni tako, da se glasi:

»45. člen (ukrepi v primeru spornega premoženja)

(1) Če zavezanec v postopku iz 44.a člena ne pojasni načina povečanja premoženja, virov premoženja ali razlike med dejanskim in prijavljenim premoženjem ali tega ne stori na prepričljiv, verodostojen in razumljiv način, komisija zadevo z vsemi zbranimi podatki odstopi državnemu tožilstvu zaradi preverbe možnosti ukrepanja po zakonu, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora. Komisija lahko, v kolikor ugotovi, da s tem ne bi ogrozila interese postopkov drugih pristojnih organov, o tem obvesti tudi organ, pri katerem zavezanec opravlja funkcijo ali delo, oziroma organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje zavezanca.

(2) Organ, pri katerem zavezanec opravlja funkcijo ali delo, oziroma organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje zavezanca, mora na podlagi obvestila komisije iz prejšnjega odstavka preveriti ustavne in zakonske možnosti za izvedbo postopka za prenehanje mandata ali za razrešitev zavezanca ali za uveljavljanje druge oblike odgovornosti zavezanca v skladu z zakonom, in v roku treh mesecev od prejema obvestila komisiji sporočiti svoje ugotovitve, ukrepe in odločitve. Določba tega odstavka se ne uporablja za neposredno izvoljene funkcionarje.

(3) Državno tožilstvo, ki prejme zadevo iz prvega odstavka tega člena, obvesti komisijo o odločitvah in ukrepih po zaključku postopka.«.

34. člen

46. člen se spremeni tako, da se glasi:

»46. člen

(javnost podatkov za določen krog zavezancev)

(1) Podatki o premoženjskem stanju in spremembah premoženjskega stanja poslancev državnega zbora, članov državnega sveta, predsednika republike, predsednika vlade, ministrov, poklicnih županov in podžupanov, funkcionarjev Banke Slovenije ter funkcionarjev neodvisnih državnih organov so ne glede na omejitve, ki jih določata zakon o varovanju osebnih podatkov in zakon, ki ureja davčno tajnost, javno dostopni na spletnih straneh komisije ves čas trajanja njihovega mandata in še eno leto po prenehanju opravljanja funkcije.

(2) Javna objava iz prejšnjega odstavka zajema podatke iz prve, pete in sedme alineje prvega odstavka 42. člena in naslednje podatke iz drugega odstavka 42. člena tega zakona:

- številu in vrednosti nepremičnin brez zemljiškoknjižnih podatkov, razen katastrske občine,
- podatke o premičninah, če vrednost posamezne premičnine presega 10.000 eurov, na način, ki ne omogoča njihove identifikacije,
- podatke o denarnih sredstvih pri bankah, hranilnicah in hranilno - kreditnih službah, če vrednost sredstev na posameznem računu presega 10.000 eurov,
- podatke o skupni vrednosti gotovine, če ta presega 10.000 eurov,
- podatke o lastništvu oziroma deležih, delnicah, katerih skupna vrednost presega 10.000 eurov in upravljavskih pravicah v gospodarski družbi ali drugem subjektu zasebnega prava z navedbo firme pravne osebe ali naziva subjekta, ter podatke o skupni vrednosti vrednostnih papirjev, če njihova skupna vrednost presega 10.000 eurov in
- podatke o dolgovih, obveznostih oziroma prevzetih jamstvih in danih posojilih, katerih vrednost presega 10.000 eurov.

(3) Podatke je komisija dolžna javno objaviti najkasneje 15 dni po prvi prijavi premoženjskega stanja oziroma po prejeti prijavi spremembe premoženjskega stanja.

(4) Podatki o premoženjskem stanju in spremembah premoženjskega stanja drugih zavezancev niso javni.

(5) Podrobnejšo metodologijo za javno objavo podatkov določi komisija s poslovníkom.«.

35. člen

47. člen se spremeni tako, da se glasi:

»47. člen

(načrt integritete)

(1) Načrt integritete je proces za krepitev integritete oziroma preprečevanje in odpravljanje korupcije in drugih protipravnih ter neetičnih ravnanj in obsega zlasti naslednje aktivnosti:

- načrtovanje priprave in sprejema,
- analiziranje in ocenjevanje stanja,
- ukrepanje,
- spremljanje in

- izboljševanje stanja.

(2) Podrobnejši opis navedenih aktivnosti in druge aktivnosti v zvezi z vzpostavitvijo in vodenjem načrta integritete, določi komisija v smernicah za vzpostavitev in izvajanje načrta integritete iz 50. člena tega zakona.

(3) Odgovorne osebe državnih organov, samoupravnih lokalnih skupnosti, javnih agencij, javnih zavodov, javnih gospodarskih zavodov, javnih skladov in poslovodne osebe javnih podjetij in ustanov, ki jih ustanovi država ali lokalna skupnost, so odgovorni za vzpostavitev, delovanje, nadzor in stalno izboljševanje sistema za krepitev integritete oziroma preprečevanje in odpravljanje korupcije in drugih protipravnih in neetičnih ravnanj (v nadaljevanju: zavezanci za načrt integritete), morajo skladno s tem zakonom in smernicami iz 50. člena tega zakona vzpostaviti in izvajati načrt integritete.

(4) Identificirana korupcijska tveganja, ukrepe, nosilce in roke uvedbe oziroma izvedbe protikorupcijskih ukrepov je dolžan skrbnik po predhodni potrditvi odgovorne osebe iz prejšnjega odstavka tega člena, skladno s tem zakonom in smernicami sprotno vpisovati v elektronski register tveganj pri komisiji ter vsako leto najkasneje do 5. junija komisiji posredovati poročilo o izvajanju načrta integritete.

(5) Če ugotovi, da je izvajanje dejavnosti v javnem interesu in razpolaganje z javnim premoženjem izrazito izpostavljeno tveganjem za korupcijo ali drugim oblikam protipravnega ravnanja, lahko komisija izda sklep, s katerim javnemu subjektu, ki ni zajet v tretjem odstavku tega člena, v katerem se ta dejavnost opravlja ali razpolaganje poteka, odredi, da v sodelovanju z njo izdelava, uresničuje in dopolnjuje načrt integritete.«.

36. člen

V 49. členu se besedi »prvem odstavku« nadomestita z besedama »tretjem odstavku«, besedi »drugega odstavka« pa z besedama »petega odstavka«.

37. člen

Za drugim odstavkom 63. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena komisiji o lobiranju pisno poročajo tudi osebe iz četrtega odstavka 58. člena tega zakona. Poročilo vsebuje podatke iz druge, četrte, pete, šeste in sedme alineje 64. člena tega zakona.«.

38. člen

Drugi odstavek 68. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Lobist in osebe iz četrtega odstavka 58. člena tega zakona se pri izvajanju lobiranja lahko sestajajo z lobiranci. Lobiranec o vsakem stiku z lobistom ali osebo iz četrtega odstavka 58. člena tega zakona, ki ima namen lobirati, sestavi zapis, v katerem navede naslednje podatke: osebno ime, podatek, ali se je identificiral v skladu z določbami tega zakona, področje lobiranja, namen in cilj, ime interesne organizacije, ali druge organizacije, za katero lobira lobist, navedba morebitnih prilog in datum, kraj obiska lobista ter podpis lobiranca. Lobiranec zapis posreduje v roku osmih dni v vednost svojemu nadrejenemu in komisiji. Obveznost izdelave zapisa za lobirance velja tudi v primeru stikov iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona. Zapise komisija hrani za dobo petih let.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Komisija lahko od lobiranca zahteva, da v osmih dneh dopolni zapis lobiranja.«.

39. člen

Druga alineja drugega odstavka 76. člena se spremeni tako, da se glasi:

»- evidenco funkcionarjev, uradnikov na položaju, poslovodnih oseb, oseb, ki sodelujejo pri oddaji javnih naročil iz 4. člena tega zakona (osebno ime, EMŠO, davčna številka, funkcija oziroma položaj, naslov stalnega bivališča), za namene ugotavljanja zavezancev, njihove istovetnosti in preverjanja podatkov ter odločanja po tem zakonu,«.

Sedma alineja se spremeni tako, da se glasi:

»- evidenco seznamov daril iz šestega odstavka 30. člena tega zakona (naziv organa, ki je prejel darilo, osebno ime obdarovanca in njegova funkcija, vrsta darila), za namene ugotavljanja in odločanja o kršitvah glede prepovedi in omejitev sprejemanja daril, nadzora komisije nad vodenjem seznamov daril ter njihovega objavljanja,«.

V deseti alineji se besedilo »iz prvega odstavka 41. člena in prvega odstavka 42. člena« nadomesti z besedilom »iz prvega in drugega odstavka 42. člena«.

Enajsta alineja se spremeni tako, da se glasi:

»- evidenco zadev s področja nesorazmerno povečanega premoženja iz 44.a člena tega zakona (osebno ime, funkcija oziroma položaj zavezancev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona, seznam obvestil po prvem odstavku 45. člena tega zakona, seznam obvestil iz drugega odstavka 45. člena tega zakona, seznam sprejetih odločitev po šestem odstavku 44.a člena tega zakona in seznam ukrepov po sedmem odstavku 44.a člena tega zakona), za namene ugotavljanja premoženjskega stanja zavezancev, za odločanje o kršitvah ter sodelovanja s pristojnimi državnimi organi,«.

Dvanajsta alineja se spremeni tako, da se glasi:

»- evidenco oseb iz tretjega odstavka 47. člena tega zakona (osebno ime, delovno mesto, organ), za namene učinkovitega izvajanja načrta integritete,«.

Za petnajsto alinejo se doda nova šestnajsta alineja, ki se glasi:

»- evidenco lobističnih stikov iz 68. člena tega zakona (ime in priimek položaj ali funkcijo lobiranca, naziv organa, politične stranke, poslanske skupine ali institucije, datum stika, področje in interesna organizacija za katero je lobist lobiral, namen in cilj lobiranja, ime in priimek lobista), za namene izvajanja nadzora nad lobiranjem in krepitev transparentnosti vplivov na odločanje v javnem sektorju. Evidenca, ki jo komisija vodi v elektronski obliki, je javno dostopna.«.

Dosedanja šestnajsta alineja postane sedemnajsta alineja.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Podatki iz evidence lobističnih stikov predstavljajo javno dostopne informacije javnega značaja, ob pogoju navedbe vira je dovoljena njihova brezplačna in neomejena ponovna uporaba.«.

40. člen

Za 76. členom se doda nov 76.a člen, ki se glasi:

»76.a člen (evidenca finančnih transakcij javnega sektorja)

(1) Komisija z namenom izvajanja svoje nadzorne funkcije in opravljanja analiz na sistemski ravni ter krepitve transparentnosti delovanja javnega sektorja vodi in upravlja evidenco finančnih transakcij v breme računov proračunskih uporabnikov in v breme poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, katerih transakcije se v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, spletno objavljajo (v nadaljnjem besedilu: evidenca finančnih transakcij).

(2) Za vodenje evidence finančnih transakcij komisija pridobiva podatke iz evidenc, ki jih vodi po tem zakonu in podatke, ki jih brezplačno, samodejno pridobiva od upravljavcev naslednjih zbirk podatkov:

- podatke o poslovnih subjektih, lastniški strukturi, organih upravljanja in nadzora poslovnih subjektov iz poslovnega registra Slovenije, registra transakcijskih računov poslovnih subjektov, registra zavezancev za informacije javnega značaja, zbirke letnih poročil in druge podatke, tudi zgodovinske, iz zbirk podatkov Agencije Republike Slovenije za javno-pravne evidence in storitve;
- podatke Uprave Republike Slovenije za javna plačila (v nadaljnjem besedilu: UJP) iz registra proračunskih uporabnikov ter podatke o finančnih transakcijah proračunskih uporabnikov, ki imajo transakcijski račun odprt pri UJP in tistih poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, ki jih UJP javno objavlja;
- podatke iz registra davčnih zavezancev FURS;
- podatke o javnih naročilih, iz Portala javnih naročil, ki ga upravlja ministrstvo, ki je pristojno za javno naročanje;
- podatke iz zbirk podatkov knjigovodskih programov, ki jih upravlja ministrstvo pristojno za finance in drugi subjekti javnega sektorja in zavezanci po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja;
- podatke o nematerializiranih vrednostnih papirjih iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev Centralno klirinške depotne družbe;
- podatke iz zbirke podatkov o gotovinskih transakcijah nad mejno vrednostjo, ki jo na podlagi predpisov, ki urejajo preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, vodi Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja;
- podatke iz zbirke podatkov o e-računih s prilogami, ki jih v plačilo prejmejo proračunski uporabniki in jo skladno s predpisi, ki urejajo opravljanje plačilnih storitev za proračunske uporabnike upravlja UJP;
- podatke o davčnih dolžnikih - poslovnih subjektih, ki jih objavlja FURS;
- podatke iz zbirke podatkov o kreditih prenesenih na Družbo za upravljanje terjatev bank, ki jo upravlja Družba za upravljanje terjatev bank;
- podatke iz registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava RS.

(3) V zvezi s posamezno finančno transakcijo komisija od upravljavcev zbirk iz prejšnjega odstavka pridobiva in v evidenci finančnih transakcij vodi naslednje podatke, v primeru, da gre za transakcijo med poslovnimi subjektoma:

- za plačnika oziroma za prejemnika: transakcijski račun, matična številka, davčna številka, šifra proračunskega uporabnika, naziv, sedež, naslov;
- znesek, valuta, datum transakcije;
- koda namena, namen transakcije, kot so ga vpisali uporabniki, sklic plačnika in prejemnika transakcije, enolični identifikator transakcije;

- drugi knjigovodski podatki o transakciji;
- kopija elektronskega računa s priložo, če ta za posamezno transakcijo obstaja.

(4) V zvezi s posamezno finančno transakcijo komisija od upravljavcev zbirk iz prvega odstavka tega člena pridobiva in v evidenci finančnih transakcij vodi naslednje podatke, v primeru, da gre za transakcijo med poslovnim subjektom in fizično osebo, ki ni vpisana v Poslovnem registru Slovenije:

- za plačnika oziroma za prejemnika, ki je poslovni subjekt: podatki iz prve alineje prejšnjega odstavka;
- kadar je plačnik oziroma prejemnik fizična oseba: navedba, da gre za fizično osebo ter v primeru kadar se izplačilo nanaša na donatorske, sponzorske, svetovalne in druge avtorske ali druge intelektualne storitve: osebno ime in kraj bivanja prejemnika;
- podatki iz druge, tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka brez namena transakcije, razen, kadar se izplačilo nanaša na donatorske, sponzorske, svetovalne in druge avtorske ali druge intelektualne storitve.

(5) V zvezi z osebami povezanimi s posameznim poslovnim subjektom komisija od upravljavcev zbirk iz prvega odstavka tega člena pridobiva in v evidenci finančnih transakcij vodi tudi naslednje podatke:

- osebno ime in davčna številka ustanoviteljev, sedanjih in nekdanjih družbenikov ter njihov poslovni delež; osebno ime in davčna številka članov nadzornih in upravnih organov ali drugih zastopnikov ter njihov položaj v poslovnem subjektu, datum podelitve pooblastila oziroma datum izvolitve ali njihovega imenovanja ter datum prenehanja pooblastila;
- pri delniških družbah – za imetnike vrednostnih papirjev iz registra nematerializiranih vrednostnih papirjev pri Centralno klirinški depotni družbi: osebno ime in davčna številka (pri fizičnih osebah) oziroma naziv ali firma, davčna številka, matična številka in naslov (pri poslovnih subjektih), oznake vrednostnih papirjev ter druge podatke iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev;
- podatke o dejanskih lastnikih iz Poslovnega registra Slovenije: osebno ime in naslov ter državljanstvo, višina lastniškega deleža ali navedba drugega načina nadzora;
- druge podatke v zvezi s poslovnimi subjekti, pri katerih ne gre za osebne podatke, kot izhajajo iz poslovnega in sodnega registra, registra davčnih dolžnikov, portala javnih naročil itd.

(6) Komisija z namenom zagotavljanja transparentnosti porabe javnih sredstev in finančnih sredstev poslovnih subjektov javnega sektorja zaradi krepitev integritete in omejevanja korupcijskih tveganj, spletno objavlja javno-dostopne podatke iz evidence finančnih transakcij brez varovanih osebnih podatkov.

(7) V zvezi z imetniki vrednostnih papirjev iz druge alineje petega odstavka tega člena, komisija spletno objavlja podatke tistih, katerih imetništvo presega 5 odstotkov.

(8) Za spletno objavo in omogočanja spletnega iskanja po osebnih podatkih posameznega družbenika, ustanovitelja, imetnika ali dejanskega lastnika veljajo omejitve, kot so določene v zakonu, ki ureja sodni register.

(9) Spletno objavljeni podatki se redno osvežujejo. Podatke iz evidence transakcij, ki so starejši od deset let, komisija anonimizira tako, da nepovratno odstrani vse tiste, ki lahko vsebujejo osebne podatke.«.

41. člen

Prvi odstavek 77. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Z globo od 400 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki:

- se v nasprotju z določbo šestega odstavka 15.a člena tega zakona brez opravičljivih razlogov ne odzove na razgovor na sejo komisije ali v nasprotju z določbo druge alineje tretjega odstavka 15.b člena ne odgovarja na vprašanja komisije iz njene pristojnosti, razen v primerih iz tretje alineje tretjega odstavka 15.b člena tega zakona,
- v nasprotju z določbo drugega odstavka 16.a člena tega zakona brez predhodnega pisnega dovoljenja komisije razkrije, objavi ali nepooblaščenim tretjim osebam posreduje podatke ali informacije, ki jih je pridobil oziroma se je z njimi seznanil v okviru ali v povezavi z opravljanjem svojega dela za komisijo,
- v nasprotju z določbo četrtega odstavka 23. člena tega zakona ugotavlja identiteto prijavitelja, ki je prijavo podal v dobri veri oziroma je utemeljeno sklepal, da so njegovi podatki resnični,
- v nasprotju z določbo drugega odstavka 26. člena tega zakona komisije ne obvesti o opravljanju poklicne ali druge dejavnosti,
- v nasprotju z določbo tretjega odstavka 26. člena tega zakona ne spoštuje odločbe o prepovedi opravljanja dodatne dejavnosti ali pogojev in omejitev, ki mu jih je z odločbo postavila komisija,
- v nasprotju z določbo 30. člena tega zakona sprejme darilo ali drugo korist v zvezi z opravljanjem svoje funkcije ali javne službe ali v zvezi s svojim položajem,
- v nasprotju z določbo šestega in sedmega odstavka 35. člena tega zakona organu, v katerem opravlja funkcijo, ne sporoči podatkov o subjektih, s katerimi so on ali njegovi družinski člani povezani na način iz prvega odstavka 35. člena tega zakona,
- v nasprotju z določbo prvega odstavka 36. člena tega zakona v roku dveh let po prenehanju funkcije v razmerju do organa, v katerem je opravljal svojo funkcijo, nastopi kot predstavnik pravne osebe, ki s tem organom ima ali vzpostavlja poslovne stike,
- v nasprotju z določbo prvega odstavka 38. člena tega zakona ne preneha z delom in odločanjem v zadevi ali svojega nadrejenega oziroma predstojnika ali v nasprotju z določbo petega odstavka 38. člena tega zakona komisije ne obvesti takoj o nasprotju interesov oziroma možnosti, da bi do njega prišlo,
- v nasprotju z določbo drugega ali tretjega odstavka 41. člena tega zakona komisiji ne sporoči podatkov o premoženjskem stanju,
- v prijavo o premoženjskem stanju iz 42. in 43. člena tega zakona ali v njene dopolnitve ne vpiše potrebnih podatkov ali vpiše lažne podatke,
- v nasprotju z določbo prvega odstavka 43. člena tega zakona komisiji ne sporoči podatkov,
- opravlja dejanja lobiranja, čeprav ni vpisan v register lobistov skladno s prvim odstavkom 58. člena in ni izvzet iz obveznosti registracije na podlagi četrtega odstavka 58. člena tega zakona,
- v nasprotju z določbo tretjega odstavka 63. člena tega zakona ne posreduje komisiji pisnega poročila,
- kot lobiranec v skladu z določbo drugega odstavka 68. člena tega zakona ne posreduje komisiji zapisa o lobiranju,
- v nasprotju z določbo tretjega odstavka 68. člena tega zakona v osmih dneh ne dopolni zapisa lobiranja,
- kot lobiranec v nasprotju z določbo 69. člena tega zakona ne odkloni stika z lobistom, ki ni vpisan v register lobistov ali stika, pri katerem bi nastalo nasprotje interesov,
- v nasprotju z določbo tretjega odstavka 70. člena tega zakona pri lobiranju ravna proti predpisom, ki določajo prepoved sprejemanja daril v zvezi z opravljanjem funkcije ali javnimi nalogami lobirancev,
- kot lobiranec v roku iz 71. člena tega zakona ne prijavi komisiji lobista, ki ravna v nasprotju s 70. členom ali ni vpisan v register lobistov v skladu z 58. členom tega zakona.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa ali subjektov javnega sektorja, če v nasprotju z določbo tretjega odstavka 3. člena tega zakona o kršitvi ali opustitvi predpisanega ravnanja ne obvesti komisije.«.

Dosedanji tretji, četrti, peti, šesti, sedmi, osmi in deveti odstavek postanejo četrti, peti, šesti, sedmi, osmi, deveti in deseti odstavek.

Dosedanji deseti odstavek, ki postane enajsti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(11) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil ali subjekta iz desetega odstavka 30. člena tega zakona, ki sprejme darilo v nasprotju z določbo sedmega odstavka 30. člena tega zakona.«.

Dosedanji enajsti odstavek, ki postane dvanajsti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(12) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil, ki v nasprotju šestim odstavkom 30. člena komisiji ne posreduje seznama prejetih daril in ki ravna v nasprotju z osmim odstavkom 30. člena tega zakona.«.

Dosedanji dvanajsti odstavek se črta.

Za štirinajstim odstavkom se doda nov petnajsti odstavek, ki se glasi:

»(15) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa, če v nasprotju z drugim odstavkom 38. člena tega zakona uradne osebe ne izloči iz postopka obravnave in odločanja v zadevi ali komisiji v skladu s četrtem odstavkom 38. člena tega zakona ne posreduje izvod odločitve, iz katere izhaja, da lahko uradna oseba nadaljuje z delom v zadevi.«.

V petnajstem odstavku, ki postane šestnajsti odstavek, se beseda »petim« nadomesti z besedo »četrtem«.

Za šestnajstim odstavkom se doda nov sedemnajsti odstavek, ki se glasi:

»(17) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba zavezanca za načrt integritete, ki v nasprotju s tretjim odstavkom iz 47. člena tega zakona, ne vzpostavi in izvaja načrta integritete.«.

Dosedanji šestnajsti odstavek postane osemnajsti odstavek.

42. člen

V 78. členu se besedi »in šestnajstega« nadomestita z besedilom «, šestnajstega, sedemnajstega in osemnajstega«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

43. člen (poslovník predsednika republike)

Predsednik republike v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona sprejme poslovnik iz prvega odstavka 9. člena zakona.

44. člen
(poslovnik komisije)

Komisija poslovnik iz sedmega odstavka 11. člena zakona v 60 dneh od uveljavitve tega zakona uskladi s spremembami tega zakona.

45. člen
(sporočanje sprememb premoženjskega stanja)

Do vzpostavitve elektronske aplikacije zavezanci iz prvega odstavka 41. člena zakona sporočajo komisiji vsako spremembo osebnih podatkov in vsako spremembo v premoženjskem stanju iz prvega odstavka 43. člena zakona enkrat na leto do 31. januarja za preteklo koledarsko leto.

46. člen
(smernice pričakovanih ravnanj)

Komisija smernice pričakovanih ravnanj uradnih oseb iz devetega odstavka 30. člena zakona sprejme v 60 dneh od uveljavitve tega zakona.

47. člen
(smernice oblikovanja načrta integritete)

Komisija uskladi smernice za oblikovanje načrtov integritete z novim 47. členom zakona v 60 dneh od uveljavitve tega zakona.

48. člen
(podzakonski predpisi)

(1) Podzakonska predpisa, sprejeta na podlagi Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11- uradno prečiščeno besedilo), se uporabljata do sprejema poslovnika iz 44. člena tega zakona oziroma smernic iz prejšnjega člena, če nista v nasprotju z določbami tega zakona, in sicer:

- Poslovnik Komisije za preprečevanje korupcije (Uradni list RS, št. 24/12) do sprejetja poslovnika komisije iz sedmega odstavka 11. člena zakona,
- Pravilnik o načinu razpolaganja z darili, ki jih sprejme funkcionar (Uradni list RS, št. 17/05) do sprejetja smernic komisije iz devetega odstavka 30. člena zakona.

(2) Uredba o omejitvah in dolžnostih javnih uslužbencev v zvezi s sprejemanjem daril (Uradni list RS, št. 58/03 in 56/15) se uporablja do sprejema smernic iz devetega odstavka 30. člena zakona, če ni v nasprotju z določbami tega zakona.

49. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu (3. člen ZIntPK)

Zaradi enotne/sistemske obravnave enakih okoliščin na enak način, je smiselno in primerno določiti enotno uporabo institutov ZIntPK za vse funkcionarje in vse enakovrstne kategorije javnih uslužbencev. Da zaradi načela prevlade specialnega in poznejšega zakona nad splošnim in starejšim, ne bi bilo potrebno razveljaviti morebitno drugačno/milejšo ureditev v drugih področnih zakonih, se zaradi pravne varnosti, predlaga sprememba 3. člena tako, da uvaja sistemsko ureditev in sicer tako, da primarno velja ZIntPK, morebitna drugačna ureditev v drugi zakonodaji pa le, če isto kršitev predpisanega ravnanja ali prepovedi obravnava strožje kot ZIntPK. Zakon določa tudi kaj se šteje kot strožja ureditev in sicer se šteje, da je ureditev strožja, kadar za kršitev predpisanega ravnanja ali prepovedi, drug zakon določa strožjo sankcijo, kot jo določa ta zakon. Zakon tudi določa kdo in po katerem postopku vodi postopek v primeru, da drug zakon nekega ravnanja ne sankcionira ali pa ga mileje kot to določa ZIntPK. V tem primeru bo kršitev obravnavala komisija po določbah tega zakona, predstojnik pa je o taki kršitvi dolžan komisijo obvestiti. Glede na prakso na katero opozarja KPK, da predstojniki kot pristojni za ugotavljanje okoliščin nasprotij interesov, tega niso izvajali, se v noveli za tako opustitev (iz tretjega odstavka 3. člena) predlaga nov prekršek.

K 2. členu (4. člen ZIntPK)

Zaradi večje jasnosti se dopolnjuje 4. točka, ki opredeljuje obseg javnega sektorja, in sicer tako, da definicija ne vsebuje več sklicevanja na zakon, ki ureja javne uslužbenke, temveč izrecno našteva, kateri subjekti sodijo v javni sektor. Za javni sektor se po ZIntPK štejejo državni organi in samoupravne lokalne skupnosti, javne agencije, javni skladi, javni zavodi, javni gospodarski zavodi, osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti, ustanove, ki jih je ustanovila država ali samoupravna lokalna skupnost, javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost. S to spremembo so v javni sektor med drugim vključene tudi ustanove, katerih ustanovitelj je država, kot sta na primer Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij in Fundacija za šport ali ustanove, ki jih je ustanovila samoupravna lokalna skupnost.

Na podoben način se spreminja tudi sedaj veljavna 6. točka, ki opredeljuje pojem »funkcionarji oziroma funkcionarke«. V predlagani dikciji so funkcionarji izvršilne, zakonodajne in sodne oblasti naštetih, s čimer se odpravlja dosedanja nejasnost, kdo sodi med funkcionarje po ZIntPK. V predlagani 6. točki se nadalje dopolnjuje definicija »družinski člani«, med katere so dodane tudi osebe v svaštvu do vključno drugega kolena, glede na izkazano potrebo vključitve te kategorije v povezavi z uporabo nekaterih institutov, urejenih v tem zakonu, v praksi. Ker Zakon o partnerski zvezi (Uradni list RS, št. 33/16; ZPZ) na sistemski način celovito ureja položaj istospolnih partnerjev (partnerska zveza ima na vseh pravnih področjih enake pravne posledice kot jih ima zakonska zveza oz. nesklenjena partnerska zveza ima enake pravne posledice kot zunajzakonska skupnost na tistih pravnih področjih, na katerih ima pravne posledice zunajzakonska skupnost, razen če ZPZ ne določa drugače), ni potrebno, niti ustrezno, da se položaj partnerjev ureja po posameznih zakonih.

Dopolnjuje se tudi predlagana 8. točka, ki opredeljuje pojem »poslovodne osebe«, tako, da poleg direktorjev in članov kolektivnih poslovodnih organov, javnih agencij, javnih skladov, javnih zavodov, javnih gospodarskih zavodov ter javnih podjetij in gospodarskih družbi, v katerih imata država ali samoupravna lokalna skupnost večinski delež ali prevladujoč vpliv, vključuje tudi ustanove, ki jih je ustanovila država ali samoupravna lokalna skupnost. Torej razširja pojem »poslovodstva« na način, da se vključi tudi poslovodje tistih oseb javnega prava, ki po veljavni zakonodaji niso bili vključeni.

V predlagani 10. točki se dosedanji naziv in definicija oseb, odgovornih za javna naročila, spremenita tako, da iz naziva jasneje izhaja, za katere osebe gre, definicija pa se uskladi s terminologijo iz nove javnoinarobniške zakonodaje. Po novem so še vedno relevantne osebe, ki sodelujejo pri oddaji javnih naročil nad istimi vrednostmi kot to določa veljavna zakonodaja (tj. pri tistih naročilih, pri katerih zaradi njihove vrednosti ni dopustno uporabiti postopka naročila male vrednosti, na obrambnem področju pa postopka zbiranja ponudb po predhodni objavi¹³ oziroma imajo možnost vpliva na odločitev, kateremu ponudniku se javno naročilo odda). S spremembo definicije se uveljavlja nekoliko strožja ureditev za javna naročila gradenj na obrambnem in varnostnem področju, saj se zanje določa nižja mejna vrednost, kot velja v skladu z javnoinarobniško zakonodajo za postopek zbiranja ponudb po predhodni objavi (namesto 5.225.000 EUR je določena vrednost 1.000.000 EUR), in za javna naročila t. i. socialnih in drugih posebnih storitev, saj se zanje določa nižja vrednost mejna vrednost, kot velja za objavo teh naročil v Uradnem listu Evropske unije (na splošnem področju je namesto 750.000 EUR določena vrednost 135.000 EUR za organe Republike Slovenije in organe samoupravnih lokalnih skupnosti ter 209.000 EUR za ostale naročnike, na infrastrukturnem področju pa je namesto 1.000.000 EUR določena vrednost 418.000 za vse naročnike). V skladu s predlogom zakona pa je nebitveno, ali se javno naročilo dejansko oddaja po postopku javnega naročanja, ki ga predpisuje javnoinarobniška zakonodaja (ZJN-3 za javna naročila na splošnem oziroma infrastrukturnem področju ali ZJNPOV, za javna naročila na področju obrambe in varnosti), ali ne. Definicija namreč zajema tudi osebe, ki vplivajo ali sodelujejo pri oddaji tistih javnih naročil, ki zaradi narave predmeta ali okoliščin naročanja štejejo za izjemo od uporabe pravil postopka javnega naročanja, zaradi česar za njihovo oddajo naročniku ni treba izvesti postopka javnega naročanja (npr. izjeme iz 27. člena ZJN-3), kakršne so določene raziskovalne in razvojne storitve). Sprememba 10. točke, torej definicije »oseb, odgovornih za javna naročila«, sedaj vsebuje opredelitev »oseb, ki sodelujejo v postopkih javnih naročil«, s čimer se pojem uskladi z njegovo vsebino in odpravi težave v praksi, saj je formalno oseba, ki je odgovorna oseba za določeno javno naročilo, dejansko le predstojnik. Sicer pa je definicija odgovorne osebe za javna naročila že doslej zajemala osebe, ki sodelujejo v postopkih javnih naročil, ne samo tiste, ki so odgovorne za javna naročila. Pojem je predvsem povezan z določbami glede poročanja o premoženjskem stanju, kot jih ureja ta zakon.

Spremenjena je tudi dosedanja 12. točka, ki opredeljuje »nasprotje interesov« in sicer tako, da se ta pojem odslej nanaša tudi na osebo, ki jo subjekt javnega sektorja imenuje kot zunanega člana komisije, sveta, delovnih skupin ali drugega primerljivega telesa. Tudi pri teh osebah obstaja tveganje, da pride do nasprotja interesov, kot je to opredeljeno v tej določbi, torej do okoliščin, v katerih zasebni interes vpliva ali ustvarja videz, da vpliva na nepristransko in objektivno opravljanje njenih javnih nalog. Ko te osebe kot imenovane s strani subjekta javnega sektorja sodelujejo pri delu komisij, svetov, delovnih skupin ali drugih primerljivih teles, imajo enak vpliv ter možnost odločanja o javnih zadevah in je pomembno, da tudi pri njih ne pride do nasprotja interesov.

Nadalje se spreminja tudi dosedanja 13. točka, ki opredeljuje »zasebni interes«. Praksa namreč kaže, da je v trenutni ureditvi opredeljen preozko, zato se s spremembo ustrezno dopolnjuje in razširja. Z dopolnitvijo se pojem zasebnega interesa razširja tudi na subjekte, s katerimi imajo osebne, poslovne ali politične stike družinski člani uradne osebe.

¹³ Mejne vrednosti za objavo obvestil v zvezi javnimi naročili v Uradnem listu Evropske unije, na katere je vezana tudi najvišja dovoljena vrednost za uporabo postopka naročila male vrednosti in postopka zbiranja ponudb po predhodni objavi, se vsaki dve leti spreminjajo z zakonodajo Evropske unije, ki se neposredno uporablja v vseh državah članicah Evropske unije (glej 22. člen ZJN-3).

K 3. členu (7. člen ZIntPK)

Določbe o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati funkcionarji komisije se prenašajo v obliki zaključene celote v 9. člen tega zakona. V 7. členu pa ostanejo samo določbe, ki se nanašajo izključno na komisijo, njeno sestavo, mandat, nezdružljivostjo funkcij funkcionarjev komisije z drugimi funkcijami ali delom, ter dolžnost opravljanja funkcije po preteku mandata še v obdobju do imenovanja novih funkcionarjev komisije.

K 4. členu (7.a člen ZIntPK)

V novem 7.a členu je urejeno vprašanje izločitve člana komisije ali uslužbenca KPK, pri čemer so v prvem odstavku določeni razlogi v primeru obstoja katerih član komisije ali uslužbenec KPK o konkretni zadevi, ki jo obravnava komisija ne sme odločati, oziroma ne sme sodelovati pri njenem obravnavanju. Razlogi izhajajo iz sorodstvenih razmerij oziroma drugačne tesne povezanosti članov komisije ali uslužbencev KPK z osebami, ki jih komisija obravnava ali so drugače udeleženi v zadevi, ter njihovimi zakonitimi zastopniki ali pooblaščenca. V drugem odstavku je dodana možnost, da se izločitev člana komisije ali uslužbenca KPK zahteva s strani prijavitelja, prijavljene osebe, obravnavane osebe oziroma osebe, ki je subjekt nadzora po tem členu, prav tako pa je izločitev mogoča tudi na lastno pobudo člana komisije, v primeru, ko obstajajo druge okoliščine, v katerih bi zasebni interes člana komisije ali uslužbenca KPK lahko vplival oziroma vzbujal videz, da vpliva na njegovo nepristranskost in objektivnost pri opravljanju javnih nalog in izvajanju uradnih postopkov. V teh primerih je ob oceni, da takšne okoliščine obstajajo, izločitev prav tako obligatorna. V tretjem odstavku tega člena je urejena pristojnost za odločitev o izločitvi iz razlogov po prvem in drugem odstavku te določbe, pri čemer o izločitvi člana komisije s sklepom odločata preostala dva člana komisije, o izločitvi uslužbenca KPK pa predsednik ali oseba, ki jo za to pooblasti. Zahtevo za izločitev lahko poda prijavitelj, prijavljena oseba oziroma oseba, ki je subjekt nadzora po tem zakonu, tako iz razlogov iz prvega kot iz razlogov iz drugega odstavka tega člena. Pravila izločanja veljajo tudi za postopke, ki jih komisija vodi po zakonu, ki ureja upravni postopek, z namenom da bo izločanje oseb urejeno enotno za postopke pred KPK, razen za prekrškovne postopke za katere veljajo pravila o izločanju v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

K 5. členu (9. člen ZIntPK)

V spremenjeni določbi 9. člena se zakonski pogoji za člane komisije, glede na veljavno ureditev dopolnjujejo, konkretizirajo in nadgrajujejo. Slednje predvsem v smeri pogoja osebnostne primernosti po vzoru ureditve v ZSS-M. Hkrati se konkretnije opredeljujejo izkušnje in kompetence ter reference, potrebne za izvajanje nalog na področju dela in okvira pristojnosti KPK ter njihovo dokazovanje in ocenjevanje. Da bi bile določbe o postopku imenovanja in načinu ugotavljanja izpolnjevanja zakonskih pogojev, kar se da dorečene in bi ne dopuščale dvoma o posameznih zahtevah za funkcionarje komisije, zakon določa, da predsednik republike za ta namen sprejme svoj akt. V aktu določi način delovanja kandidacijske komisije ter ob smiselni uporabi standardov, meril in metod uradniškega sveta vsebino posameznih meril in metod ter kako se ta merila v izbirnem postopku izkazujejo in dokazujejo. Glede na to, da pri funkcionarjih KPK ne gre za politične funkcionarje, ampak za strokovne, je smiselno, da se za njih, pri tolmačenju posameznih meril ter metod ocenjevanja v kandidacijskem postopku, določijo smiselno enakovredni oziroma primerljivi standardi in merila kot veljajo za ocenjevanje strokovne usposobljenosti uradnikov na položajih v javni upravi. Tudi vsakokratna kandidacijska komisija bo vezana na njih, s čimer se vzpostavljajo enaki pogoji za candidature vseh kandidatov kot tudi enaka merila in metode ocenjevanja ustreznosti za vse člane kandidacijske komisije. S tem se odpravlja dosedanja situacija, ko je vsaka izbirna komisija imela svoja merila ocenjevanja ustreznosti kandidata. Na pomanjkljivo zakonsko ureditev v zvezi z merili in kriteriji za izbiro članov KPK je že v letu 2014 opozoril Uradniški svet v takratni sestavi ter predlagal, da bi se v predmetnem postopku izbire lahko smiselno uporabljali Standardi strokovne usposobljenosti, ki

jih je Uradniški svet sprejel kot vodilo za posebne natečajne komisije, ki izbirajo uradnike za najvišje položaje v javni upravi.

Podobno kot so položajna uradniška delovna mesta strokovna, ne politična, velja tudi za funkcijo predsednika in namestnikov KPK, da mora biti pri njihovi izbiri najpomembnejše merilo, poleg njihove etične drže in osebnostne primernosti, njihova strokovna usposobljenost, pridobljene strokovne izkušnje ter dodatne kompetence, pomembne za opravljanje te funkcije. Kot dodaten pogoj se za kandidata za predsednika komisije določa še dobro poznavanje postopkov, ki jih vodi komisija, s poudarkom na poznavanju posebnih postopkov, ki jih komisija vodi v skladu s tem zakonom, hkrati pa se upoštevajoč vlogo KPK v mednarodnih institucijah (npr. OECD; EK, GRECO; UNCAC; OZN; IACCA; Svet Evrope itd.) zahteva kot pogoj tudi obvladovanje enega od delovnih jezikov v teh organizacijah. Poleg tega bo kandidat za predsednika oziroma za namestnika komisije moral kandidaturi priložiti in v nastopu pred kandidacijsko komisijo predstaviti strokovno utemeljeno strategijo razvoja (vizijo) in dela KPK kot tudi njeno uporabnost in izvedljivost za čas trajanja svojega mandata. Navedeno je pomembno predvsem iz vidika širokega področja dela in pristojnosti, ki jo ima KPK – tako na področju preventivne dejavnosti in ukrepov, kot na področju nadzora nad izvajanjem zakonskih določb tega zakona, vodenjem posebnih postopkov, upravnih, ter prekrškovnih postopkov, zaradi česar je pomembno, čemu KPK v vsakokratni sestavi daje večji poudarek oziroma čemu se prednostno ali v večji meri posveča pri svojem delovanju. Prav tako se pri ustni predstavitvi vizije pred kandidacijsko komisijo lahko prepozna in ugotovi tudi, ali posamezen kandidat izpolnjuje tudi druge zahtevane pogoje in merila, kot so poznavanje dela in postopkov komisije in ali ima tudi druge zahtevane lastnosti ter kompetence.

K 6. členu (9.a člen ZIntPK)

V tem členu je na enem mestu urejen kandidacijski postopek, ki ga za izbiro predsednika in/ali namestnika KPK izvede kandidacijska komisija, kot tudi postopek imenovanja, ki se izvaja pri predsedniku republike. V določbi prvega odstavka člena je določen rok za obvestilo predsednika komisije, predsedniku republike, da pozove predlagatelje, da predlagajo svoje člane za kandidacijsko komisijo, ki bo izvedla preverjanje izkušenj, znanj, sposobnosti oziroma usposobljenosti kandidatov za funkcionarje komisije in ki bo predsedniku republike predložila seznam vseh ustreznih kandidatov. Javni poziv za zbiranje kandidatur za predsednika in namestnika predsednika KPK predsednik republike objavi istočasno s posredovanjem poziva predlagateljem za imenovanje članov kandidacijske komisije. Za zbiranje kandidatur določi rok, ki ne sme biti krajši od 14 in ne daljši od 30 dni. Generalni sekretar urada predsednika republike kandidacijski komisiji posreduje le popolne kandidature.

Kot je razvidno iz predloga drugega odstavka, so se predlagatelji za sestavo kandidacijske komisije nekoliko spremenili. Po novem so predlagatelji za sistemsko preprečevanje korupcije pristojno ministrstvo, ki svojega predstavnika imenuje izmed zaposlenih uradnikov na področju systemskega urejanja integritete in preprečevanja korupcije, s čimer se zagotovi, da so v kandidacijski komisiji, ki za predsednika republike izvede preliminarno strokovno oceno ustreznosti kandidatov, strokovnjaki, ki predmetno področje vsebinsko dobro poznajo. Prav tako Sodni svet po novem imenuje svojega predstavnika izmed članov svoje Komisije za etiko in integriteto. Poleg navedene spremembe se v delo kandidacijske komisije vključujeta dva strokovnjaka s področja dela komisije, ki ju izbere izmed strokovnjakov s tega področja Urad predsednika republike. Poleg navedenih ostajajo predlagatelji članov kandidacijske komisije neprofitne organizacije zasebnega prava, ki delujejo na področjih varstva človekovih pravic, integritete, etike, lobiranja ali preprečevanja korupcije. Ker bo kandidacijska komisija presojala ustreznost kandidatov za uradniška delovna mesta, ki so strokovna in ne politična, je v izogib morebitnim dvomom o politični nevtralnosti članov kandidacijske komisije in posledično politični odločitvi, v predlaganem četrtem odstavku posebej določeno, da za člana ne more biti imenovana

oseba, ki je član organov politične stranke ali ki je zadnji dve leti (pred imenovanjem) opravljala funkcije v izvršilni ali zakonodajni veji oblasti na državnem ali lokalnem nivoju, pri čemer je navedeni pogoj smiselno povzet iz zakonskih pogojev za imenovanje funkcionarjev komisije.

Člani kandidacijske komisije so pri svojem delu samostojni, neodvisni in niso vezani na nobene usmeritve ali napotke, delujejo po svoji vesti, odgovorno, skladno z ustavo in zakonom ter etično in transparentno.

Namen določbe šestega odstavka, v skladu s katerim kandidacijska komisija pri ugotavljanju pogojev in ocenjevanju ustreznosti kandidatov upošteva poleg zakonskih določb, tudi elemente izkušenj in managerskih sposobnosti in elemente strokovnih znanj kot jih določajo merila in metode izbire iz prvega odstavka 9. člena tega zakona je, da ugotovi sposobnosti kandidata tudi iz navedenih vidikov, ki so pomembni za vodenje samostojnega državnega organa s tako specifičnimi, obsežnimi in raznolikimi pristojnostmi, kot jih ima KPK.

Z določbo sedmega odstavka se omogoča transparentnost s tem pa tudi večja objektivnost izbirnega postopka v zvezi z imenovanjem funkcionarjev KPK, ki ga izvede kandidacijska komisija, kot tudi postopka imenovanja, ki se izvaja pri predsedniku republike, zato mora kandidacijska komisija postopek voditi tako, da o njegovem poteku vodi, hrani in arhivira sledljiv zapis za vsakega kandidata, poleg tega se razgovori s kandidati pred kandidacijsko komisijo snemajo. Poleg navedenega sledljivost in transparentnost zagotavlja tudi zadnji odstavek tega člena z določbo, da se dokumentacija o kandidacijskem postopku in postopku imenovanja, hrani skladno s pravili, ki določajo hranjenje dokumentarnega gradiva v javni upravi

Kot je določeno v osmem odstavku tega člena kandidacijska komisija v 30 dneh po izteku roka iz tretjega stavka drugega odstavka tega člena posreduje predsedniku republike abecedni seznam vseh kandidatov za funkcijo predsednika komisije in/ali abecedni seznam vseh kandidatov za funkciji namestnikov predsednika komisije, ki izpolnjujejo pogoje iz 9. člena tega zakona ter tudi seznama tistih, ki pogojev ne izpolnjujejo, skupaj s kratkim obrazloženim mnenjem o usposobljenosti vsakega kandidata posebej. V devetem odstavku tega člena je določen rok v katerem predsednik republike imenuje funkcionarje komisije in sicer je to rok 65 dni šteto od dneva objave javnega poziva v uradnem listu. Predsednik republike se lahko odloči, da ne imenuje nobenega od ustreznih kandidatov iz predloženih list kandidacijske komisije, v takem primeru takoj ponovi postopek javnega poziva za zbiranje kandidatur.

K 7. členu (10. člen ZIntPK)

Nov peti odstavek v 10. členu odgovarja na vprašanje kdo, koliko časa in s kakšnimi pooblastili opravlja funkcijo funkcionarja komisije, če nastopijo okoliščine razrešitve zaradi odstopa funkcionarja oziroma zaradi njegove razrešitve iz razlogov navedenih v 22. členu tega zakona.

K 8. členu (11. člen ZIntPK)

Osrednja novost, ki jo prinaša spremenjeni 11. člen ZIntPK, je reorganizacija delovanja komisije kot kolegijskega organa (prvi odstavek predlaganega 11. člena ZIntPK), in sicer je po novem predvideno, da bo komisija kot kolegijski organ morala odločati le o zadevah, ki jih taksativno določa zakon in o zadevah, za katere bo predsednik komisije odločil, da zaradi svoje (vsebinske, formalne ali dejanske) pomembnosti zahtevajo kolegijsko odločanje. S tem bo komisija kot kolegijski organ razbremenjena ukvarjanja z rutinskimi zadevami in primeri, ki so manj pomembni z vidika ciljev, ki jih pri svojem delovanju zasleduje komisija. V teh zadevah bodo postopke vodili in v njih samostojno in s polno odgovornostjo odločali javni uslužbenci komisije, ki jim bo zadeva dodeljena v delo.

S to rešitvijo se hkrati jasno in nedvoumno razmejujejo pristojnosti predsednika komisije kot zakonitega zastopnika komisije, ki je odgovoren za vodenje in organiziranje dela KPK kot

državnega organa, in komisije, ki kot kolegijski organ vsebinsko odloča o ukrepih in metodah ter sprejema odločitve, ki pomenijo neposredno izvajanje nalog komisije oziroma izvajanje in uresničevanje ciljev in namena ZIntPK.

Konkretnije se s predlagano rešitvijo s ciljem nemotenega in učinkovitega delovanja KPK v drugem odstavku 11. člena določno in konkretno opredeljujejo odločitve, ki jih mora komisija sprejemati kot kolegijski organ, ki ga sestavljajo izključno funkcionarji komisije. V tej sestavi mora komisija sprejemati odločitve na področjih, ki tvorijo jedro delovanja KPK in so vsebinsko praviloma najzahtevnejše oziroma najbolj občutljive. Zaradi pravnih dvomov, ki so se pojavili v dosednji praksi delovanja senata po uveljavitvi ZIntPK in posledično dvomov o veljavnosti odločitev oziroma glasovanja kolegijskega organa v primerih, ko sta bila prisotna le dva od treh članov kolegijskega organa, se na zakonski ravni izrecno določa pogoje sklepčnosti kolegijskega organa in veljavnosti odločanja v primeru, ko sta na sejah prisotna in glasujeta le dva člana kolegijskega organa ter zakonska obveznost glasovanja vsakega člana kolegijskega organa, če je prisoten na seji (tretji odstavek predlaganega 11. člena).

V določbi petega odstavka se z namenom krepite sodelovanja s predstavniki neprofitnih organizacij zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije in reprezentativnimi sindikati javnega sektorja določa možnost, ki jo predvideva tudi poslovnik komisije, to je, da se na sejo vabi predstavnike teh organizacij in sindikatov, s čimer se tudi dodatno krepi institut obveščanja javnosti kot je opredeljen v 18. členu zakona. Določena pa je tudi možnost vabljenja drugih oseb, ki bi s svojim znanjem in izkušnjami lahko pripomogli k uspešni obravnavi posameznih točk dnevnega reda.

V določbi šestega odstavka se urejajo pogoji in način javne objave odločitev komisije, ki jih sprejme kot kolegijski organ. Javno se objavijo le odločitve komisije, ki se nanašajo na funkcionarja, uradnika na položaju, člana organov nadzora v javnih podjetjih in gospodarskih družbah, v katerih imata država ali samoupravna lokalna skupnost posredni ali neposredni večinski delež ali prevladujoč vpliv, poslovodno osebo ali na pravno osebo. Te odločitve se predstavijo javnosti z objavo na spletni strani komisije in na drug primeren način, po prejemu dokazilu o obvestilu obravnavani osebi. Komisija ugotovitve objavi skupaj z vsebino pisnega odgovora. Komisija lahko objavo za določen čas tudi odloži, če bi javna objava odločitve komisije ogrozila nadaljnje postopke komisije. V primeru, da bi javna objava odločitev komisije ogrozila interese predkazenskega, kazenskega ali drugega sodnega, nadzornega ali revizijskega postopka, se komisija v takem primeru o terminu in vsebini javne objave predhodno posvetuje s pristojnim organom. V predlogu je zasledovano načelo sorazmernosti iz ZVOP-1, na način, da se javna objava odločitev komisije z osebnimi podatki določi, zgolj za določene uradne osebe.

K 9. členu (12. člen ZIntPK)

V 12. členu se dodajajo nove alineje, tako, da so na enem mestu našteje naloge in pristojnosti komisije, ki se konkretizirajo v nadaljnjih določbah zakona pri njegovih posameznih institutih. Besedilo določb je preglednejše in jasno našteva naloge in pristojnosti komisije. Komisija tako izvaja nadzor nad zakonskimi določbami, ki so posebej našteje in sicer: nadzor nad nezdržljivostjo funkcij, pri prepovedi članstva in dejavnosti, pri omejitvah in prepovedih sprejemanja daril, pri omejitvah poslovanja, pri dolžnem izogibanju nasprotju interesov, nad dolžnostjo prijave premoženjskega stanja, nad dolžnostjo krepite integritete in preprečevanja korupcije s pripravo, uvedbo in izvajanjem načrta integritete in registra tveganj, nad lobiranjem ter v zvezi z obveznostmi vključevanja protikorupcijske klavzule v pogodbe. Poleg navedenih nadzorov, komisija izvaja tudi sistemske nadzore ter ukrepe za zaščito prijaviteljev. V zvezi s krepitevijo integritete komisija pripravlja strokovne podlage za krepitev integritete in programe usposabljanja, usposablja osebe, ki so odgovorne za načrte integritete in s predstavniki istovrstnih oseb javnega prava ali njihovih združenj sooblikuje dobre prakse za identifikacijo ter

obvladovanje kršitev integritete, omejevanje in preprečevanje korupcije in nasprotja interesov; poleg tega tako v javnem kot v zasebnem sektorju svetuje pri krepitvi integritete in preprečevanju ter odpravljanju tveganj za korupcijo in v tem okviru svetuje ali sama vzpostavlja sisteme, aplikacije ali druge mehanizme za povečanje transparentnosti delovanja javnega sektorja, tudi z uporabo sodobne tehnologije; komisija opravlja tudi različne analize na sistemskem nivoju in objavlja njihove rezultate, pri čemer postopa skladno z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, če so predmet objav tudi osebni podatki. Komisija je pristojna tudi za spremljanje in analiziranje podatkov o stanju in uresničevanju nalog za preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji, podatkov o številu in pojavnih oblikah kaznivih dejanj z elementi korupcije v Republiki Sloveniji in za spremljanje zadev s področja mednarodne korupcije, poleg tega skrbi za izvajanje resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji in pripravlja spremembe te resolucije, ki jih predlaga v obravnavo vladi, ki jih predloži v sprejem državnemu zboru; daje priporočila za aktivnosti za uresničevanje resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji, posameznim organom, opredeljenim v resoluciji; opozarja pristojne organe v Republiki Sloveniji na uresničevanje obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih aktov s področja preprečevanja korupcije in jim daje predloge glede načina uresničevanja teh obveznosti; lahko daje državnemu zboru in vladi pobude za ureditev določenega področja s sprejetjem zakona ali drugega predpisa, v skladu z njenimi nalogami in pristojnostmi; sodeluje s podobnimi organi drugih držav in mednarodnih integracij ter mednarodnimi neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije; sodeluje z znanstvenimi, strokovnimi, medijskimi in neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije; izdaja priporočila in pojasnila o vprašanih, povezanih z vsebino tega zakona; sodeluje s pristojnimi državnimi organi pri pripravi predpisov s področja preprečevanja korupcije, spremlja uresničevanje teh predpisov in daje pobude za njihove spremembe in dopolnitve. Komisija daje predhodna mnenja o usklajenosti določb predlogov zakonov in podzakonskih aktov z zakoni in podzakonskimi akti, ki urejajo področje integritete in preprečevanja korupcije, kar predstavlja tudi varovalko, ki preprečuje, da bi se instituti iz ZIntPK kot krovnega in systemskega zakona na področju krepitve integritete in preprečevanja korupcije, v drugih zakonih z drugačno ureditvijo uredili mileje ali pa bi se institute ZIntPK celo zaobšlo. Poleg navedenega komisija pripravlja tudi izhodišča za kodekse ravnanja, vodi evidence v skladu s tem zakonom in izvaja postopke in opravlja druge naloge, določene s tem in drugimi zakoni.

Pristojnosti komisije v zvezi s spremljanjem in analiziranjem podatkov o stanju in uresničevanju nalog za preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji, podatkov o številu in pojavnih oblikah kaznivih dejanj z elementi korupcije v Republiki Sloveniji in za spremljanje zadev s področja mednarodne korupcije, so med drugim vezane tudi na aktivnosti Evropske komisije (v nadaljevanju: EK) in mednarodnih institucij, ki terjajo zbiranje statističnih podatkov na nacionalni ravni o aktivnostih preiskovalnih organov, organov pregona in sodišč v zvezi s kaznivimi dejanji, ki jih obsega Konvencija združenih narodov o boju proti korupciji. EK na primer te podatke vsako leto zbira z namenom priprave t.i. Protikorupcijskega poročila EU. Poleg obveznosti do EK in mednarodnih organizacij, so ti podatki potrebni za spremljanje učinkovitosti postopkov in oblikovanje ter uveljavljanje učinkovitejših ukrepov preprečevanja in omejevanja korupcije. Zlasti na podlagi analiziranja obsega korupcijsko obremenjenih/izpostavljenih področij in pojavnih oblik korupcije. KPK je osrednji protikorupcijski organ, ki že po veljavnem zakonu spremlja zadeve s področja mednarodne korupcije ter spremlja in analizira podatke o številu in pojavnih oblikah kaznivih dejanj z elementi korupcije v Republiki Sloveniji. S predlagano dopolnitvijo besedila (četrti odstavek) bo v ta namen zagotovljen tudi centralni zbir podatkov o domačih korupcijskih kaznivih dejanjih, za potrebe poročanja EK, UNCAC-u in drugim mednarodnim institucijam.

K 10. členu (12.a člen ZIntPK)

V 12.a členu se zaradi varnostnih problemov v praksi, po vzoru nekaterih drugih državnih organov, ki so zaradi svoje narave dela bolj izpostavljeni varnostnim tveganjem, tudi za KPK v

zakonu ureja pravna podlaga za uvedbo dodatnih varnostnih ukrepov za zagotovitev varnosti oseb, premoženja in podatkov, ki se nahajajo v prostorih komisije oziroma uvajajo ukrepi varovanja s snemanjem in shranjevanjem elektronskih komunikacij ter vzpostavitev dodatnih pristopnih kontrol na komisiji, ki bodo zagotavljale dodatno varnost. Tako zaposleni kot osebe, ki vstopajo v stik s komisijo morajo biti predhodno opozorjene na uvedeni sistem snemanja komunikacij. Ta ukrep se sme nanašati le na zunanje elektronske komunikacije (telefonski klici, elektronska pošta, faksimilna sporočila, glasovna pošta, storitev SMS), ki se posredujejo na službena sredstva elektronskih komunikacij komisije. Pri tem se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja elektronske komunikacije, glede uvajanja ukrepa varovanja z vzpostavitvijo dodatnih pristopnih kontrol v prostore komisije pa se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, o evidenci vstopov in izstopov.

K 11. členu (13. člen ZIntPK)

Pristojnosti komisije ob sumu kršitev ZIntPK se v celoti urejajo na novo, pri čemer je bistvo novega pristopa v konkretizaciji postopkov v primeru suma posamezne kršitve določb ZIntPK, ki so v pristojnosti komisije. Hkrati se postopki predvsem pri tistih kršitvah, zoper katere je možna prekrškovna reakcija, poenostavljajo in bodo ustrezno hitrejši in učinkovitejši, saj se bo celotna zadeva lahko vsebinsko obravnavala izključno v okviru prekrškovnega postopka. Na načelni ravni nova ureditev postopkov komisije zasleduje cilj ustreznega uravnoteženja javnega interesa, ki ga varuje in zagotavlja tudi kazenska zakonodaja, in zasebnih interesov, ki jih imajo posamezniki, ki jih v konkretnih primerih oziroma postopkih obravnava KPK.

Določitev preciznejših in različnih pogojev za uvedbo postopka ugotavljanja kršitev sledi dejstvu, da so kršitve iz pristojnosti komisije po svoji pravni in dejanski naravi različne, hkrati so različne tudi posledice oziroma tveganja in nevarnosti za uresničevanje javnega interesa, ki ga izraža ZIntPK, bistveno različen pa je tudi način oziroma zahtevnost ugotavljanja obstoja kršitev ZIntPK. S predlaganim spremenjenim 13. členom ZIntPK se jasno opredeljuje, katere kršitve oziroma postopek ugotavljanja in obravnave komisija zaključi z načelnim mnenjem, ugotovitvami o konkretnem primeru oziroma drugimi formalnimi izrazi odločitev (npr. prekrškovne ali upravne odločbe), ki jih izda bodisi komisija kot kolegijski organ ali pa posamezni pristojni uslužbenci komisije. Konkretnije se v predlaganem tretjem odstavku izrecno določa, kako komisija postopa, kadar ugotovi sum korupcije, ki ima hkrati znake kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, oziroma kako postopa komisija v primeru, ko ugotovi sum korupcije, kot jo opredeljuje ZIntPK, ki pa nima znakov kaznivega dejanja.

Predlagani četrti odstavek ureja postopek v primeru suma kršitve integritete, ki jo prav tako opredeljuje ZIntPK, peti odstavek ureja, kako ravna komisija s prejetim odgovorom obravnavane osebe na ugotovitve komisije in sicer lahko komisija po prejemu odgovora obravnavane sprejme ugotovitve ali odločitve brez sprememb in postopek obravnave zadeve zaključi ter o tem obvesti obravnavano osebo skladno s sedmim odstavkom 15.a člena ali pa sprejme drugačne ugotovitve ali odločitve kot so bile v osnutku ugotovitev ali odločitve in ponovno izvede postopek po tem členu, če se dejstva in pravne okoliščine bistveno razlikujejo ali pa obravnavano osebo, ki je poslala odgovor, povabi na sejo komisije z namenom razjasnitve dodatnih okoliščin in izvede morebitne nadaljnje aktivnosti, potrebne za razjasnitev primera. Šesti in sedmi odstavek smiselno razlikujeta postopanje pri ostalih kršitvah ZIntPK na podlagi dejstva, ali je za kršitev predpisana prekrškovna sankcija ali ne.

Osmi odstavek komisije pooblašča tudi za izdajo priporočil za zakonito in transparentno ravnanje subjektov na področjih, kjer komisija zazna sistemska korupcijska tveganja. V devetem odstavku pa se izrecno določa tudi dolžnost komisije, da na zahtevo drugih organov ter pravnih in fizičnih oseb daje pojasnila, odgovore in priporočila iz svojega področja delovanja. Predlagani deseti odstavek določa, da komisija ne obravnava prijav, če je od dogodka na katerega se nanaša

prijava preteklo več kot pet let. V tem času funkcionarjem, uradnikom na položaju, poslovnim osebam in drugim funkcijam oz. položaj pogosto že prenehata, poleg tega pa lahko daljša časovna oddaljenost dogodka onemogoča ali bistveno otežuje ugotavljanje dejanskega stanja. Podobna ureditev izhaja tudi iz 42. člena veljavnega poslovnika KPK.

K 12. členu (13.a člen ZIntPK)

13.a člen predstavlja smiselno povzete določbe poslovnika KPK iz VIII. Poglavja »Splošni nadzor« in ureja pristojnost komisije, da lahko za izvajanje svojih zakonskih nalog izvaja v javnem sektorju tudi sistemske nadzore. Praviloma z namenom povečati transparentnost delovanja, krepitve integritete in odgovornosti javnega sektorja, da bi le ta lahko učinkovito in uspešno uresničeval ukrepe in metode iz tega zakona, sistemski nadzor zajema celosten ali posamičen pregled pri enem ali več subjektih javnega sektorja, na enem ali več področjih in oceno izvajanja ukrepov in metod iz tega zakona. Področja, ki so lahko predmet nadzora so: nadzor nad spoštovanjem določb o prepovedi opravljanja nezdružljive funkcije, dejavnosti ali članstva, nadzor nad spoštovanjem določb o sprejemanju daril, nadzor nad spoštovanjem določb o omejitvah poslovanja, nadzor nad spoštovanjem določb o dolžnem izogibanju in prepovedi ravnanja v nasprotju interesov, nadzor nad spoštovanjem določb o dolžnosti prijave premoženjskega stanja, nadzor nad spoštovanjem določb o lobiranju, nadzor nad spoštovanjem določb o vključitvi protikorupcijske klavzule v pogodbo, in nadzor nad spoštovanjem določb, povezanih z izdelavo načrta integritete, ki vključuje tudi oceno uspešnosti implementacije načrta integritete v nadzorovanem subjektu z vidika obvladovanja korupcijskih tveganj, tveganj za druga nezakonita ali neetična ravnanja in drugih tveganj za kršitve tega zakona, zaradi katerih je lahko na ravni sistema ali organizacije ogrožena integriteta javne oblasti, javni interes ali zaupanje v institucije pravne države. Poleg taksativno naštetih področij, ki so lahko predmet nadzora, je v predlagani zadnji alineji prvega odstavka predvidena možnost izvajanja nadzorov tudi nad spoštovanjem drugih določb, povezanih s krepitvijo integritete in transparentnosti ter s preprečevanjem korupcije, kar so pravzaprav tudi osnovna vodila zakona.

Komisija metodologijo izvedbe sistemskega nadzora podrobneje uredi s poslovnikom. Odločitev o sistemskem nadzoru sprejme komisija s sklepom, ki ga vroči subjektu nadzora. Sklep o nadzoru mora vsebovati obseg in kratko utemeljitev razlogov za nadzor, osebno ime, status in vlogo posameznih članov nadzorne skupine, ki bo nadzor opravljala. Zoper sklep o določitvi sistemskega nadzora ni pritožbe. Subjekt nadzora je dolžan ravnati skladno s sklepom in zagotoviti vse, kar je potrebno za izvedbo in dokončanje sistemskega nadzora. Komisija po zaključku sistemskega nadzora sprejme osnutek poročila o nadzoru in ga posreduje subjektu nadzora, ter ga pozove, da v roku, ki ni krajši od 30 dni posreduje odzivno mnenje ali predlaga usklajevalni sestanek. Osnutek poročila in usklajevanje sta zaupna. Subjekt nadzora se mora v odzivnem mnenju opredeliti do ugotovitev iz osnutka poročila o nadzoru komisije, lahko pa komisiji v zvezi z osnutkom poročila o nadzoru predlaga tudi usklajevalni sestanek. Komisija sprejme končno poročilo o nadzoru s potrebnimi ukrepi in priporočili in ga vroči subjektu nadzora, ko oceni, da so vse pomembne okoliščine dovolj razjasnjene. Končno poročilo o nadzoru lahko komisija javno objavi. V sistemski nadzor se lahko na lastno pobudo ali na povabilo komisije vključijo tudi drugi nadzorni državni organi, ki v okviru nadzora preverijo spoštovanje predpisov iz njihovega delovnega področja v nadzorovanem subjektu. Za izvedbo nadzora se tudi v tem primeru smiselno uporabljajo določbe tega člena, pri čemer vsi sodelujoči organi pripravijo enotno poročilo o nadzoru.

Zaradi novega 13.a člena je potrebno sedaj veljavni 13.a člen ustrezno preštevilčiti.

K 13. členu (13.c in 13.č člen ZIntPK)

13.c člen

Vsebina člena se nanaša na vsebino, ki izhaja iz 49. člena poslovnika KPK. Gre za pobude komisije predstojnikom drugih organov, da ukrepajo skladno s svojimi pristojnostmi po delovnopравни zakonodaji in notranjih aktih in organizacijskih predpisih v povezavi z zadevami, ki jih ali pa jih je že obravnavala komisija.

13.č člen

Med pristojnostmi komisije se po novem določa tudi pristojnost zahtevati revizijo, in sicer kadar so podane okoliščine in dejstva, ki izkazujejo sum korupcije ali nasprotja interesov s strani vodstvenih ali nadzornih organov javnega podjetja ali gospodarske družbe, v kateri ima država ali samoupravna lokalna skupnost posredni ali neposredni večinski delež ali prevladujoč vpliv in komisija oceni, da je za zaščito javnega interesa in za celovito ugotovitev dejstev in okoliščin potrebna strokovna revizija. V takem primeru lahko komisija med ali po zaključku postopka sprejme obrazložen sklep, s katerim od računskega sodišča zahteva revizijo posameznega posla ali več poslov, sklenjenih s strani tega podjetja ali gospodarske družbe. Sklep se vroči poslovodstvu javnega podjetja ali gospodarske družbe iz prvega odstavka tega člena in računskemu sodišču. Komisija lahko od računskega sodišča letno zahteva do štiri revizije. Poročilo o reviziji prejme komisija ter poslovodstvo in nadzorni organ javnega podjetja ali gospodarske družbe iz prvega odstavka tega člena.

K 14. členu (15. člen ZIntPK)

Predlagana določba določa postopkovna pravila, ki jih komisija uporablja v svojih postopkih ter vrste postopkov. V tem členu se tudi izrecno določa, kot sicer že določa Poslovník, razmejevanje med posameznimi postopki komisije. Glede posebnih postopkov so se sodišča že opredelila, da gre za sui generis oziroma posebne postopke komisije. Zlasti pomembno je za delovanje komisije in izvajanje njenih pristojnosti, da se ZUP ne uporablja subsidiarno temveč zgolj smiselno, kar bo komisiji olajšalo izvajanje določenih pristojnosti, za katere subsidiarna uporaba ZUP otežuje učinkovitost (drugi odstavek 15. člena). V četrtem odstavku 15. člena je izrecno zapisano, (podobno je določeno v četrtem odstavku 10. člena Zakona o informacijskem pooblaščenču), da je tudi zoper sklepe, ne le odločbe iz upravnega postopka dopusten upravni spor. Zoper odločitve komisije namreč ni pritožbenega organa, po ZUP-u pa mora biti zoper sklepe dopustna pritožba npr. o zavrženju vloge lobista, ker je ni dopolnil. Na to je opozoril tudi upravni inšpektor, ko je na komisiji opravljal upravni nadzor, v zapisniku Inšpektorata za javni sektor Ministrstva za javno upravo, številka 0610-140/2015/22 z dne 10.11.2015 zato je taka določba izrecno dodana. Ne glede na določbo 15. člena je izločitev člana komisije ali uslužbenca komisije iz postopkov, ki jih vodi komisija, posebej urejena v 7.a členu. V četrtem odstavku 7.a člena je namreč izrecno določeno, da se glede izločitev za vse postopke komisije (razen prekrškovnih) uporabljajo le določbe ZIntPK. S to določbo se komisija izogne uporabi dveh različnih predpisov za izločitev (ZIntPK in ZUP) npr. na eni seji komisije. V 15. členu zakon določa tudi, da lahko v upravni zadevi postopek do odločitve vodi uslužbenec pri komisiji, ki ga za to pooblasti komisija, da lahko v teh postopkih odločitev sprejme predsednik komisije ali pa za istovrstne zadeve predsednik komisije pooblasti namestnika predsednika komisije, pri čemer se vrsta teh dokumentov in način sprejema podrobneje uredi s poslovníkom. Glede pravnega varstva 15. člen določa, da zoper odločbo ali sklep komisije iz upravnih postopkov in zoper ugotovitve ali odločitve iz posebnih postopkov komisije navedenih v 13. členu tega zakona ni dovoljena pritožba, dopusten pa je upravni spor.

K 15. členu (15.a, 15.b in 15.c člen ZIntPK)

15.a in 15.b člen

Namen predlaganih 15.a in 15.b člena je jasna določitev zavezancev in postopka vabljenja, zbiranja informacij od oseb in razgovora z osebami pred komisijo ter celovita ureditev te pristojnosti in postopka z zakonom, zlasti učinkovitejša izvedba razgovora in ugotavljanja dejanskega stanja z možnostjo soočenja vabljenih oseb pred komisijo, omogočiti uradnim osebam komisije oziroma komisiji, da lahko zbirajo informacije ali opravijo razgovore pred

komisijo za uresničevanje ciljev in nalog tega zakona z vsakim uslužbencem oziroma zaposlenim v subjektih javnega sektorja kot jih opredeljuje ZIntPK, v zvezi s sumom korupcije ali drugih kršitev tega zakona pa tudi od drugih oseb oziroma posameznikov z ustaljeno poslovniško prakso načina zbiranja informacij od oseb, ki ga izvajajo uslužbenci komisije zaradi bolj transparentne ureditve teh pristojnosti in ukrepov komisije in kakovostnejše možnosti uresničevanja pravic vabljenih oseb.

Namen vabljenja oseb in njihovega podajanja odgovorov ter pojasnil pred komisijo je ugotavljanje dejanskega stanja obravnavane zadeve iz pristojnosti komisije, zato je določena tudi možnost soočenja vabljenih oseb v razgovoru pred komisijo. Ker namen vabljenja oziroma razgovorov ni ugotavljanje individualne odgovornosti vabljenih oseb, je v izogib dvomom o razliki med statusom in pravnim položajem vabljenih oseb v upravnih postopkih, ki jih po tem zakonu vodi komisija, potrebno namen, način vabljenja ter postopek izvajanja razgovorov vabljenih oseb v posebnem (sui generis postopku) pred komisijo, jasno opredeliti ter izvajati izključno po tem zakonu. Jasno je določen postopek kdaj je oseba vabljen na razgovor pred komisijo zaradi ravnanja drugih oseb oziroma razjasnjevanja okoliščin in kdaj zaradi njenega ravnanja. Posebej pomemben je časovni vidik, ko komisija med razgovorom z vabljeno osebo zaradi ravnanja drugih oseb ugotovi, da je potrebno osebo vabiti na razgovor zaradi njenega ravnanja, zato je v trinajstem odstavku 15.a člena izrecno vključeno, da v tem primeru komisija razgovor prekine in osebo seznanj, da jo bo ponovno vabila skladno s petim odstavkom tega člena zaradi njenega ravnanja. Predlagane določbe zato na enem mestu celovito in določno urejajo namen in način vabljenja ter postopek in način izvajanja zbiranja informacij od oseb ter postopek in način opravljanja razgovorov z vabljenimi osebami pred komisijo. S predlogom se za učinkovitejše izvajanje nalog komisije oziroma zagotavljanje navzočnosti vabljenih oseb neupravičena odsotnost oziroma ne odzivanje vabljenih oseb sankcionira z globo.

15.c člen

Vpogled v spis po tem členu je izključno vezan na posebne postopke in se sklicuje na člen, kjer so naštetih posebni postopki po tem zakonu, ki jih vodi komisija. Ta določba torej ne velja, kadar gre za vodenje upravnega postopka po ZUP-u ali za prekrškovni postopek. V posebnih postopkih ima obravnavana oseba oziroma oseba, zoper katere je podana prijava, pravico vpogleda v spis. vendar ne prej dokler komisija v zvezi s prijavo ni opravila predhodnega preizkusa prijave. Predhodni preizkus prijave obsega delo na prijavi kot ga določa poslovnik komisije. Druge osebe imajo pravico do vpogleda v spis, če izkažejo svoj pravni interes in sicer po zaključku postopka pred komisijo. Pri tem morajo biti varovani podatki o prijavitelju ter drugi podatki pomembni za druge postopke. Če bi vpogled v spis ogrožal prijavitelja ali druge postopke, vpogled komisija zavrne. Kadar komisija vpogled v spis omeji ali zavrne o tem izda sklep, če vpogled dovoli sklepa ne izda. Ustavno sodišče¹⁴ je v primeru ustavne pritožbe zoper sklep Vrhovnega sodišča RS o zavrnitvi vpogleda v spis inšpekcijskega postopka ugotovilo, da je postopek odločanja o pravici iz drugega odstavka 82. člena ZUP poseben postopek, v katerem ima vlagatelj položaj stranke, ker se v njem odloča o njegovem samostojnem zahtevku. Ne glede na to, da je vpogled v spis samostojno in posebej urejen v tem zakonu, je jasno, da lahko odločitev v tem postopku vpliva na učinkovito varstvo pravnega položaja obravnavane osebe v drugih postopkih, zato sklep organa pomeni odločitev o pravici v smislu prvega odstavka 23. člena Ustave in mora biti zato zoper njega zagotovljeno sodno varstvo, ki je določeno v petem odstavku 15.c člena.

K 16. členu (16. člen ZIntPK)

S predlagano spremembo prvega odstavka 16. člena, je določena obveznost samostojnih podjetnikov in posameznikov, ki samostojno opravljajo dejavnost, kot tudi za notarje v delu, ko izvajajo javno pooblastilo, da ne glede na določbe drugih zakonov in ne glede na obliko podatkov

¹⁴ Odločba Ustavnega sodišča, št. U-I-16/10-10 z dne 20. 10. 2011.

v roku, ki ga določi komisija, brezplačno posredujejo podatke in dokumente v zvezi z opravljanjem njihove dejavnosti, ki jih KPK potrebuje za opravljanje zakonskih nalog. Dopolnitev prvega odstavka 16. člena je nujna, da bi KPK lahko celoviteje ugotavljala dejansko stanje in učinkoviteje ter uspešneje izvajala svoje postopke zaradi suma korupcije in drugih kršitev tega zakona, v katerih so kot poslovni partnerji subjektov javnega sektorja udeležene fizične osebe kot s.p.-ji ali posamezniki, ki samostojno opravljajo dejavnost. Enaka obveznost posredovati komisiji zahtevane podatke in dokumente se uveljavlja tudi za notarje v delu, ko izvajajo javno pooblastilo. Vključuje se tudi nov šesti odstavek in sicer se iz Poslovnika KPK v zakon prenaša določba, ki v zvezi z razjasnjevanjem okoliščin v zvezi z zadevo, ki se vodi v KPK določa, da lahko komisija torej funkcionarji KPK in uslužbenci KPK opravljajo razgovore oziroma zbirajo informacije in obvestila od oseb, ki bi lahko dale koristne informacije za razjasnitev okoliščin v tej zadevi, tudi izven seje ali izven prostorov komisije, če se oseba s tem strinja. Šesti odstavek določa, da se taki razgovori lahko zvočno snemajo, le ob pogoju, da je oseba s katero opravljajo razgovor predhodno na to pristala ter da tak posnetek ni informacija javnega značaja kot jo določa zakon, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Šesti odstavek določa tudi, da če se oseba, s katero pooblaščen oseba, torej ali funkcionarji KPK ali uslužbenec KPK, s tem strinja, lahko da svojo izjavo tudi na zapisnik, ki ga podpišeta pooblaščen oseba komisije in oseba, ki je dala izjavo.

Črtanje petega odstavka je posledica predlagane ureditve v 44.a in 44.b členu. Črtanje sedmega, osmega in devetega odstavka pa je posledica ureditve navedene vsebine v novem 15.a in 15.b členu.

K 17. členu (17. člen ZIntPK)

S predlagano spremembo določbe o sodelovanju KPK z neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije, se z namenom krepite in razvoja integritete v RS, krepiti mreža povezanosti z in med civilno družbo. Ker veljavna določba 17. člena narekuje manjšo stopnjo zavezanosti komisije k financiranju neprofitnih organizacij kot eni od oblik sodelovanja in ker komisija zaradi omejenih finančnih sredstev tudi sicer nima možnosti pomembnejše podpreti delovanja navedenih organizacij in to kljub želji po vsebinskem sodelovanju, je v predlogu zakona eksplicitno določena obveznost KPK, da enkrat letno objavi razpis za (so)financiranje projektov navedenih organizacij pri izvajanju nalog na področju usposabljanja, informiranja, osveščanja javnosti in organov javnega sektorja ter prenašanja dobrih praks na področju uresničevanja namena tega zakona, pri čemer navedena zakonska obveznost na drugi strani narekuje tudi izboljšanje finančnega okvirja (z zagotovitvijo proračunskih sredstev), namenjenega delovanju KPK na tem pomembnem segmentu preventivnega delovanja.

K 18. členu (18. člen ZIntPK)

Predlog novega 18. člena predstavlja dopolnitev 18. člena veljavnega zakona z določbami Poslovnika. Prvi odstavek pomeni prenos v zakon prvega odstavka 13. člena Poslovnika, gre za splošno določbo glede zaveze po javnosti delovanja komisije ob upoštevanju varovanja integritete organov, interese postopkov, zaščito prijaviteljev ter dostojanstvo in pravice oseb v postopkih komisije. Drugi odstavek, ki povzema tretji odstavek 13. člena Poslovnika primeroma našteva oblike odločitev komisije, ki jih komisija javno objavlja: gre za načelna mnenja, ugotovitve, priporočila, poročila, pobude, predloge, pojasnila ter druge odločitve. Poleg zagotavljanja javnosti in transparentnosti dela komisije, je obveščanje javnosti namenjeno predvsem tudi izvajanju preventivne funkcije komisije, v smeri krepite integritete zavezancev po ZIntPK. Podrobnejše določbe v zvezi s spletno objavo odločitev komisije v konkretnih primerih oziroma postopkih so predvidene v okviru 11. in 13. člena ZIntPK. V tretjem odstavku je določeno posebno varstvo prijaviteljev korupcije, katerih podatkov komisija ne razkriva, razen kolikor bi v zvezi s tem pridobila izrecno privolitve. V skladu z določbo 23. člena ZIntPK se za dokumente, dosjeje, evidence in drugo dokumentarno gradivo iz postopka, ki ga komisija izvaja v zvezi s prijavo suma

korupcije, do zaključka postopka pred komisijo ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Četrty odstavek daje pravno podlago komisiji, da kadar zaključi enega od posebnih postopkov (določenih v prvem odstavku 13. člena ZIntPK) in je bila javnost o uvedbi postopka že seznanjena, obvesti javnost tudi v primeru, ko ni ugotovila kršitev ZIntPK. Peti odstavek predstavlja pravno podlago za podrobnejšo ureditev obveščanja javnosti v poslovníku.

K 19. členu (21. člen ZIntPK)

S sprememba tega člena se izenačujejo obveznosti funkcionarjev komisije z obveznostmi drugih funkcionarjev pri istih institutih, ki veljajo za ene in druge in s tem odpravlja pravno praznino za obravnavanje in kaznovanje kršitev, ki jih storijo po tem členu funkcionarji komisije. Dopolnjene določbe 21. člena sedaj za odločanje o kršitvah iz tega člena za funkcionarjev komisije določajo pristojnost Okrajnega sodišča v Ljubljani. Poleg tega je bilo določbe potrebno dopolniti, ker je v dosedanji ureditvi manjkal nadzor državnega zbora nad omejitvami poslovanja funkcionarjev komisije.

K 20. členu (22. člen ZIntPK)

Poleg dodanih sklicev v določbi 22. člena, torej redakcijskih popravkov, se v tej zakonski določbi nadgrajuje tudi postopek razrešitve predsednika ali namestnika predsednika komisije. Glede na to, da gre pri pogoju osebnostne primernosti za opravljanje funkcije za pogoj, ki mora biti podan ves čas opravljanja funkcije in hkrati za pogoj, ki sam po sebi ne zahteva pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje s sankcijo zopora (ta vodi k avtomatični razrešitvi), je podrobneje urejen večfazni postopek ugotavljanja osebnostne neprimernosti funkcionarjev KPK. Večfaznost in različni institucionalni gradniki, ki so vključeni v oceno osebnostne (ne)primernosti, predstavljajo dodatne kavtele, ki zagotavljajo, da bo do uveljavitve tega razrešitvenega razloga lahko prišlo, ko bodo podani strokovno utemeljeni razlogi. Takšna ureditev zagotavlja tako neodvisnost delovanja KPK kot tudi nujni sistemski mehanizem za zagotovitev nemotenega delovanja KPK v primeru, da bi osebnostna neprimernost funkcionarjev očitno ogrožala delovanje in ugled KPK.

K 21. členu in 22. členu (30. člen ZIntPK)

Za uradne osebe, kot to določa prvi odstavek te določbe, velja prepoved sprejemanja daril ali koristi (v nadaljevanju: darila), v zvezi z opravljanjem njihove funkcije, nalog na položaju ali dela v okviru javne službe. Smiselno in upravičeno je v prvem odstavku določena enaka obravnava družinskih članov uradnih oseb in drugih z uradnimi osebami povezanih oseb. Kot določa predlagani drugi odstavek, lahko uradna oseba sprejme protokolarno ali drugo darilo ali donacijo v imenu organa, pri katerem dela, tako darilo ali donacija pa bo v tem primeru ne glede na njegovo vrednost, postala last Republike Slovenije, samoupravne lokalne skupnosti oziroma organizacije, v kateri je uradna oseba zaposlena. Opredelitev protokolarnih daril je jasna in vezana na službene dogodke, kamor sodijo na primer razna srečanja, sestanki, pogostitve, simpoziji, državniški obiski. Darovalec je lahko domača ali tuja pravna ali fizična oseba, glede tega zakon ne dela razlike. V predlaganem tretjem odstavku je poleg izjeme iz drugega odstavka, ki se nanaša na protokolarna darila, določena še ena izjema, ko uradna oseba sme sprejeti darilo. Gre za darila, katerih vrednost ne sme presegati 60 evrov, hkrati pa za takšna, ki se tradicionalno ali običajno izročajo ob določenih dogodkih, kar izhaja iz tradicij, navad, običajev, poslovnih običajev in podobno. Ob tem morata biti torej oba navedena pogoja podana kumulativno, pri čemer je vrednost darila fiksna, ne glede na to, koliko darovalcev podarja skupno darilo. Sprejem daril, ki niso niti protokolarna, niti niso dana ob službenih dogodkih oziroma presegajo vrednost 60 evrov, morajo osebe iz prvega odstavka tega člena zavrniti. Ob tem zakon uradni osebi, njenemu družinskemu članu ali drugi z uradno osebo povezani osebi nalaga, da darovalca opozori na prepoved sprejetja darila, predvsem iz razloga nepoznavanja te določbe s strani oseb, ki ureditve ne poznajo. V primeru vztrajanja darovalca mora uradna oseba, njen družinski član ali druga z uradno osebo povezana oseba darilo izročiti delodajalcu uradne osebe. Možne so namreč situacije, ko prejemnik darila tega prejme na druge načine, razen osebno, recimo po pošti, po posredniku in podobno in ga ne more zavrniti ali vrniti darovalcu, enako kot so možni primeri, ko darovalec kljub

seznanitvi, da prejemnik darila tega ne bo smel obdržati, pri darilu vztraja. Predlagani peti odstavek jasno in nedvoumno določa primere in razloge, zaradi katerih brez vsakršne izjeme, darila uradna oseba ne sme sprejeti. Kot določa predlagani šesti odstavek se morajo podatki o vrsti in ocenjeni vrednosti darila, darovalcu in drugih okoliščinah izročitve darila vpisati v seznam daril, ki ga vodi delodajalec. Navedene podatke delodajalcu oziroma osebi, ki je pri tem pooblaščen za vodenje seznama daril, sporoči uradna oseba, kar bo verjetno običajno tudi v primeru, ko darilo prejme družinski član uradne osebe. Delodajalec je seznam daril za funkcionarje dolžan posredovati komisiji do 31. marca tekočega leta za preteklo leto, pri čemer predlagana ureditev sledi sedaj veljavni zakonski ureditvi. Tudi predlagana ureditev glede sprejema daril s strani delodajalcev uradnih oseb je jasna, seveda pa je pri tem možno, da je darilo ali donacija ponujeno kot darilo neposredno delodajalcu, ali uradni osebi, ki naj bi darilo sprejela v imenu delodajalca, kar je urejeno v določbi drugega odstavka te določbe. Če je darilo delodajalcu uradne osebe, dano na katerikoli način, takšno, ki vpliva ali ustvarja videz, da bi lahko vplivalo na zakonitost, objektivnost in nepristranskost njegovega delovanja, ga delodajalec ne sme sprejeti. Predlagani osmi odstavek odgovarja na vprašanje, kakšno mora biti ravnanje delodajalca v primeru, ko mu v skladu z določbo predlaganega drugega odstavka, uradna oseba izroči prejeto darilo. Darilo mora delodajalec uporabiti v skladu z namenom svoje ustanovitve oziroma za opravljanje dejavnosti, za katero je bil ustanovljen, če to ni mogoče pa darilo prodati v skladu s predpisi, ki urejajo stvarno premoženje države in samoupravnih lokalnih skupnosti, torej praviloma na javni dražbi. Navedeno pa se ne nanaša na protokolarna darila, kar je razumljivo, saj so ta običajno takšne narave, da jih ni mogoče uporabiti, prav tako pa bi bile z uporabo ali s prodajo takšnega darila lahko povzročene neželene posledice, recimo v primeru, ko je protokolarno darilo dano s strani osebe, za katero ima takšno darilo tudi dodatno vrednost. Predlagani deveti odstavek tega člena določa obveznost komisiji, da za krepitev integritete in transparentnosti ter za preprečevanja korupcije in preprečevanje in odpravljanje nasprotja interesov sprejme in v uradnem listu objavi smernice pričakovanih ravnanj uradnih oseb, z namenom ustvarjanja oziroma krepitev dobrih praks na tem področju. V prehodnih določbah tega zakona je določen rok v katerem mora komisija sprejeti in objaviti navedene smernice. V zadnjem predlaganem odstavku te določbe pa se določa, da se ureditev v zvezi z darili v javnem sektorju v tem zakonu ne uporablja za gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost, velja pa za tiste, ki so ustanovljene na podlagi zakona (kot so npr. KAD, SOD, SDH, DUTB..), kar je upravičeno in smiselno zaradi njihovega položaja, ki ga opredeljuje predvsem njihova udeležba na trgu.

Ker se vsebina, ki se nanaša na prepoved in omejitve v zvezi s sprejemanjem daril v javnem sektorju, enovito ureja v spremenjenem 30. členu, se predlaga črtanje 31., 32., 33. in 34. člena.

K 23. členu (35. člen ZIntPK)

Sprememba člena prinaša omejitev poslovanja za funkcionarja in organ pri katerem je opravljal svojo funkcijo in sicer tako, da funkcionar in njegov družinski član poleg obstoječe prepovedi, da ne smeta nastopiti kot predstavnika poslovnega subjekta in ne kot fizični osebi, velja prepoved poslovanja organa v katerem je funkcionar opravljal svojo funkcijo s funkcionarjem kot fizično osebo še eno leto po prenehanju njegove funkcije. S sedmim odstavkom te določbe se zavezuje organe, da posredujejo sezname KPK preko elektronskega obrazca, ker organi tega do sedaj niso dosledno izvajali.

K 24. , 25. in 26. členu (37., 38. in 39. člen ZIntPK)

Prenova ureditve instituta nasprotja interesov se nanaša na poenotenje določb o nasprotju interesov za celoten javni sektor, z namenom, da se med drugim da podlaga za razvoj enotne prakse (ne)dopustnega ravnanja tako za uradnike kot za funkcionarje. Kot je v svojem predlogu nujnih sprememb ZIntPK poudaril že prejšnji senat komisije, je institut dolžnega izogibanja nasprotju interesov oziroma omejevanje nasprotja interesov pri izvajanju javnih nalog eden ključnih stebrov delovanja pravne države, zaupanja v demokratične institucije, transparentnosti,

enakopravnosti in objektivnosti odločanja v javnih zadevah ter razpolaganja z javnimi sredstvi. Zato je pomembno tako dejansko nasprotje interesov kot tudi »zgolj« videz nasprotja interesov. Pri dejanskem nasprotju interesov gre za neposredno zlorabo položaja za zasebne interese oziroma nedovoljeno uporabo javne funkcije za dajanje neupravičene koristi z določenim posameznikom povezano osebo ob neenakopravnem obravnavanju drugih. Po drugi strani pa že videz nasprotja interesov, ki ne pomeni nujno vsebinske nepravilnosti ali nezakoničnosti, pomembno ogroža javno zaupanje v pravilno, zakonito, transparentno in objektivno izvajanje javne funkcije ali službe; s tem pa zmanjšuje integriteto in verodostojnost tako samega organa kot posamezne funkcije ali službe. Slednje pa je konstitutivni in nujno potreben element delovanja demokratičnih institucij in pravne države.

ZIntPK nasprotje interesov ureja samo za funkcionarje, za vse ostale javne uslužbence pa je ureditev prepuščena Zakonu o javnih uslužbencih in nadzoru posameznega predstojnika. V praksi komisija zaradi nepristojnosti v slednjem primeru ne more ukrepati, zato je nujno področje poenotiti za celoten javni sektor.

Posebej se ureja kot samostojen ukrep za odpravo nasprotja interesov samoizločitev uradne osebe iz opravljanja uradnih dejanj v primeru, ko so podane okoliščine nasprotja interesov, s tem se zagotavlja in dviguje integriteta ter ugled ne le konkretnega posameznika in subjekta, ki ga predstavlja, ampak tudi javnega sektorja kot celote. Uradne osebe so dolžne delovati v javnem interesu, na njihovo delo pa ne sme vplivati njihov zasebni interes. Zato se mora uradna oseba pri svojem delu dosledno izogibati nasprotju interesov. Najlaže in najhitreje to stori s (samo)izločitvijo iz takšne zadeve.

Komisija ne more ukrepati v primeru, ko predstojnik uradne osebe ne prepozna ali spregleda nasprotje interesov, zato se v predlog zakona vključuje sistem, ko mora predstojnik uradne osebe, ki se znajde v nasprotju interesov, prevzeti odgovornost in aktivno sodelovati pri presoji okoliščin nasprotja interesov ter pri usmerjanju nadaljnjega ravnanja uradne osebe po prejemu pisnega obvestila. Veljavna ureditev ugotavljanja dejanskega nasprotja interesov ne ureja, zato se ravnanje v dejanskem nasprotju interesov opredeli kot hujša kršitev delovnih obveznosti in določijo ukrepi komisije v primeru ugotovljenega dejanskega nasprotja interesov (pojem »dejansko nasprotje interesov« izključuje primere videza nasprotja interesov).

K 27. členu (39.a člen ZIntPK)

Področje nasprotja interesov v širšem (splošnem) pomenu se regulirano izvaja zato,¹⁵ da se prepreči oziroma obvlada tveganje, da bo javna funkcija uporabljena ali zlorabljena (tudi) za zasebne koristi posameznika in njegovih bližnjih. Z vidika tega zakona je nasprotje interesov samostojen institut z lastno zakonsko določeno vsebino, ki ga je treba ustrezno ločevati od ostalih institutov, ki jih ureja ta zakon. V praksi se nasprotje interesov pogosto nepravilno enači oziroma zamenjuje z institutom nezdržljivosti funkcije z opravljanjem pridobitne dejavnosti oziroma članstvom v organih pravnih oseb, čeprav med institutoma obstajajo razlike tako glede kroga zavezancev kot po vsebini. Glede kroga zavezancev se določbe o nezdržljivosti funkcij nanašajo le na funkcionarje, določbe o dolžnem izogibanju nasprotju interesov pa zajemajo vse uradne osebe. Vsebinsko gledano pa se v primerih, ko je neka funkcija oziroma dejavnost določena kot nezdržljiva, določbe o nasprotju interesov za presojo tega razmerja ne uporabljajo, saj je že hkratno zasedanje oziroma opravljanje teh dejavnosti ali funkcij nezakonito, posameznik pa je dolžan takšno nezdržljivost odpraviti na način, da odstopi oziroma se odreče eni od nezdržljivih funkcij oziroma dejavnosti. Tudi pri opravljanju funkcij oziroma dejavnosti, ki v zakonodaji sicer

¹⁵http://ustava.si/wp-content/uploads/2014/02/Ustavnoppravna-analiza-novele-ZINTPK_Pravno-mnenje-IUP_14-2-2014.pdf, smiselno povzeta obrazložitev iz Ustavnoppravna-analiza-novele-ZINTPK_Pravno-mnenje14-2-2014 na strani 59, »Obrazložitev k 39. a členu (ugotavljanje dejanske možnosti objektivnega in nepristranskega delovanja)«

niso določene kot nezdržljive ter jih posameznik lahko opravlja hkrati, mora ta ves čas dolžan paziti na morebitno nasprotje interesov in storiti vse, da se mu izogne. Nezdržljivost funkcij oziroma dejavnosti je torej absolutna v smislu, da posamezniku na splošno in za vse primere preprečuje hkratno opravljanje dveh funkcij oziroma dejavnosti; nasprotje interesov pa je vezano na okoliščine vsakega konkretnega primera in posamezniku preprečuje delovanje v konkretnem primeru, če ima v zvezi s tem primerom (tudi) zasebne interese. V praksi se je pokazala pomanjkljivost, da v zakonodaji ni mehanizma, ki bi posamezniku, ki zaseda številne javne funkcije (in to z vidika določb o nezdržljivosti funkcij zakonito), pa hkrati nima izraženega zasebnega interesa, je pa pod vprašanjem kredibilnost njegovega delovanja v javnem interesu v vseh institucijah oziroma subjektih hkrati, saj njihovi interesi niso kompatibilni, preprečeval oziroma onemogočal sedenje na več »stolčih« hkrati. Ocenjujemo, da je nujno uvesti ureditev, skladno s katero bo neodvisen organ kot je komisija ugotavljal dejansko možnost objektivnega in nepristranskega delovanja uradne osebe na določenih položajih, tudi če so funkcije ali položaji po samem zakonu združljivi. Glede na to se v tej določbi zagotavlja pravna podlaga za delovanje komisije v takšnih primerih v tem smislu, da komisija lahko v takšnih primerih uvede postopek ugotavljanja tveganja za objektivno in nepristranskega delovanje uradne osebe oziroma njeno delovanje v javnem interesu. Ob tem komisija ugotavlja morebiten obstoj okoliščin in povezanosti vsebin ter področij opravljanja funkcij ali dejavnosti, zaradi katerih obstaja povečano tveganje za ravnanje v nasprotju z javnim interesom.

K 28. členu (40. člen ZIntPK)

V 40. členu se jasno določa, da poglavje, ki ureja nasprotje interesov v tem zakonu velja za vse uradne osebe po tem zakonu, torej za funkcionarje, uradnike na položaju in druge javne uslužbenke, poslovodne osebe in člane organov upravljanja, vodenja in nadzora v subjektih javnega sektorja, ne glede na določbe drugih zakonov, ki za posamezne prej navedene uradne osebe nasprotje interesov urejajo drugače, razen v primerih, ko je izločitev uradne osebe urejena z zakonom, ki ureja kazenski postopek, z zakonom, ki ureja pravdni postopek, z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek ali z drugim zakonom, ki ureja izločitev iz odločanja v pravnem postopku. Določbe poglavja o nasprotju interesov tega zakona pa veljajo ne glede na druge zakone tudi za osebe, ki delujejo pri organih javnega sektorja v različnih komisijah, delovnih skupinah, svetih, drugih posvetovalnih, nadzornih, strokovnih telesih, kadar ti opravljajo javne naloge oziroma naloge iz delovnega področja organa javnega sektorja.

K 29. členu (41. člen ZIntPK)

Določba 41. člena z naštevanjem zavezancev natančno določa za koga vse velja obveznost prijave premoženjskega stanja. Po novem morajo premoženjsko stanje prijaviti tudi člani organov nadzora v javnih podjetjih in gospodarskih družbah, v katerih imata država ali samoupravna lokalna skupnost posredni ali neposredni večinski delež ali prevladujoč vpliv. Zavezanci po novem 41. členu so sedaj: poklicni funkcionarji, nepoklicni župani in podžupani, uradniki na položaju, poslovodne osebe in člani organov nadzora v javnih podjetjih in gospodarskih družbah, v katerih imata država ali samoupravna lokalna skupnost posredni ali neposredni večinski delež ali prevladujoč vpliv, osebe, ki sodelujejo v postopku javnega naročanja, uradniki Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljnjem besedilu: Državna revizijska komisija) in državljani Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero so bili imenovani ali izvoljeni na podlagi napotitve ali predloga vlade oziroma državnega zbora, in njihova dolžnost prijave premoženjskega stanja ni drugače urejena z akti institucije in drugih organov EU ali drugih mednarodnih institucij, za katero opravljajo funkcijo. Določba določa tudi rok enega meseca od nastopa funkcije ali položaja, ko morajo zavezanci razen oseb, ki sodelujejo pri postopkih javnega naročanja, prvič komisiji posredovati podatke o njihovem premoženjskem stanju. Osebe, ki sodelujejo v postopkih javnega naročanja so dolžne podatke o svojem premoženjskem stanju posredovati komisiji najpozneje v enem mesecu od dneva, ko so bile prvič imenovane v komisijo ali so drugače pričele sodelovati pri izvedbi javnega naročila, kot je opredeljen v 10. točki 4. člena

tega zakona in, ki so sodelovale v preteklem letu pri vsaj enem naročilu, in sicer morajo to storiti do 31. januarja za preteklo leto.

Enak rok torej enega meseca za prijavo premoženjskega stanja šteto od nastopa funkcije ali dela velja za zavezanca tudi po prenehanju funkcije ali opravljanju dela. Dolžnost prijave premoženjskega stanja velja za zavezanca še leto dni po prenehanju funkcije ali dela, ki ga je zavezanec opravljal.

K 30. členu (42. člen ZIntPK)

Določba 42. člena natančno določa, katere podatke mora zavezanec na obrazcu za prijavo premoženjskega stanja posredovati komisiji. Gre za osebne podatke in podatke o premoženju. Glede osebnih podatkov mora posredovati: osebno ime, EMŠO, naslov stalnega prebivališča, davčno številko, podatke o funkciji oziroma delu, ki ga opravlja in na podlagi katerega ima status zavezanca, podatke o funkciji ali delu, ki ga je opravljal neposredno preden je postal zavezanec, in podatke o drugih funkcijah oziroma dejavnostih, ki jih opravlja. V zvezi s podatki o premoženju pa mora posredovati naslednje podatke: podatke o nepremičninah z vsemi zemljiškopravnimi podatki, podatke o premičninah, če vrednost posamezne premičnine presega 10.000 eurov, podatke o denarnih sredstvih pri bankah, hranilnicah in hranilno - kreditnih službah, če vrednost sredstev na posameznem računu presega 10.000 eurov, podatke o skupni vrednosti gotovine, če ta presega 10.000 eurov, podatke o lastništvu oziroma deležih, delnicah, katerih skupna vrednost presega 10.000 eurov in upravljaljskih pravicah v gospodarski družbi ali drugem subjektu zasebnega prava z navedbo firme pravne osebe ali naziva subjekta, ter podatke o vrstah in vrednosti vrednostnih papirjev, če njihova skupna vrednost presega 10.000 eurov, podatke o dolgovih, obveznostih oziroma prevzetih jamstvih in danih posojilih, katerih vrednost presega 10.000 eurov, in druge podatke v zvezi s premoženjskim stanjem, ki jih zavezanec želi sporočiti ali jih določa zakon.

Predlagana določba četrtega odstavka 42. člena (enako tudi določba novega 76.a člena) uporablja izraza »dejansko lastništvo« oz. »dejanski lastnik« za razlago katerih se uporabljajo določbe 35., 36. in 37. člena Zakona o preprečevanju pranja denarja in financiranju terorizma (Uradni list RS št. 68/16). Navedeni zakon namreč določa tudi uvedbo obveznosti za poslovne subjekte, da podatke o svojih dejanskih lastnikih prijavijo v register o dejanskih lastnikih.

K 31. členu (43. člen ZIntPK)

Določba 43. člena določa dolžnost zavezancev, da sporočajo spremembe premoženjskega stanja, način in rok v katerem morajo izpolniti svojo dolžnost. Zavezanci morajo komisiji sporočiti vsako spremembo osebnih podatkov in vsako spremembo v premoženjskem stanju v roku 30 dni po nastanku spremembe. Pri enotah premoženja, ki se skladno z drugim odstavkom 42. člena prijavi le, če presega določeno vrednost, je zavezanec kot spremembo dolžan prijaviti povečanje premoženja, s katerim doseže prag za prijavo posamezne vrste premoženja. Pri že prijavljenih enotah premoženja pa sporoči spremembo, ko se premoženje poveča ali zmanjša za več kot 10.000 eurov. Sporočanje sprememb premoženjskega stanja se izvede preko elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije. Obrazec za sporočanje sprememb premoženjskega stanja obsega tudi možnost navedbe razloga za povečanje ali zmanjšanje premoženja. Komisija lahko kadarkoli zahteva od zavezanca, da ji predloži celovite podatke iz prvega in drugega odstavka 42. člena ter pojasni izvor pridobljenega premoženja v času opravljanja funkcije ali dela. Zavezanec mora komisiji predložiti te podatke najkasneje v 15 dneh po prejemu zahteve. Zavezanec je lahko predmet nadzora po tem členu še dve leti po prenehanju funkcije ali dela.

K 32. členu (44.a in 44.b člen ZIntPK)

Določbi 44.a in 44.b člena določata nadzor in ugotavljanje nesorazmernega povečanja premoženja ter okoliščine v katerih lahko nadzor nad premoženjskim stanjem komisija razširi tudi na druge osebe, ki sicer niso zavezanci za prijavo premoženjskega stanja komisiji. Komisija pri izvajanju pristojnosti nadzora nad premoženjskim stanjem nadzoruje pravilnost, pravočasnost in popolnost zavezančeve prijave podatkov o premoženjskem stanju in sprememb tega stanja s primerjanjem prijavljenih podatkov s podatki iz uradnih evidenc, iz evidenc Centralno klirinške depotne družbe, bank in drugih finančnih ustanov. Če ob tej primerjavi komisija ugotovi neskladje podatkov, zahteva od zavezanca, da v roku 15 dni pisno pojasni to neskladje in priloži ustrezna dokazila, lahko pa z zavezancem zaradi razjasnitve dejanskega stanja opravi razgovor. Določba 44.a člena tudi določa, kako ravna komisija v primeru, če iz podatkov, pridobljenih v postopku iz tega člena ali iz drugih podatkov, s katerimi razpolaga komisija, izhaja sum nesorazmernega povečanja premoženja, sum, da zavezanec razpolaga s premoženjem neznanega izvora ali sum, da obstaja občutna razlika med prijavljenim in dejanskim premoženjem. V takem primeru komisija izvede preiskavo premoženjskega stanja zavezanca, in sicer od dne, ko je zavezanec nastopil položaj, na podlagi katerega je zavezanec za prijavo premoženjskega stanja. Za potrebe ugotavljanja dejanskega stanja lahko komisija od pristojnih organov pregona in nadzora, vključno z organom, pristojnim za preprečevanje pranja denarja, zahteva, da v okviru svojih pristojnosti ugotovijo dejansko stanje glede premoženja in lastništva v Republiki Sloveniji in v tujini in ugotovitve posredujejo komisiji. Določba 44.a člena določa tudi obliko in vsebino njenih ugotovitev. Komisija tako pripravi »osnutek ugotovitev v konkretnem primeru«, ki vsebuje seznam premoženja, ki po ugotovitvah komisije presega prijavljeno premoženje, uradne znane prihodke zavezanca ali za katerega komisija v postopku ni mogla ugotoviti vira oziroma izvora. Ta osnutek komisija pošlje zavezancu in ga pozove, da v roku 15 dni pisno pojasni način povečanja ali vire premoženja in priloži ustrezna dokazila. Na lastno pobudo ali na predlog zavezanca lahko komisija v zvezi s tem z zavezancem opravi razgovor. V primeru, da zavezanec ne pojasni načina povečanja ali virov premoženja oziroma tega ne stori na prepričljiv, verodostojen in razumljiv način, komisija ravna skladno s 45. členom tega zakona, kar pomeni, da odstopi zadevo državnemu tožilstvu zaradi preverbe možnosti ukrepanja po zakonu, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora, lahko pa tudi, v kolikor ugotovi, da s tem ne bi ogrozila interese postopkov drugih pristojnih organov, o tem obvesti tudi organ, pri katerem zavezanec opravlja funkcijo ali delo, oziroma organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje zavezanca. Komisija lahko o svojih ugotovitvah obvesti tudi javnost ne glede na omejitve, ki jih določata zakon o varovanju osebnih podatkov in zakon, ki ureja davčno tajnost. Kadar pa bi komisija med postopkom po tem členu ocenila, da obstaja utemeljena nevarnost, da bo zavezanec s premoženjem neznanega oziroma nepojasnjene izvora razpolagal, ga skril ali odtujil ima možnost, da državnemu tožilstvu ali pristojnemu organu s področja preprečevanja pranja denarja, davkov ali finančnega nadzora predlaga, da ta v okviru svojih zakonskih pristojnosti ukrene vse potrebno za začasno zaustavitev transakcij ali zavarovanja denarja in premoženja z namenom odvzema protipravno pridobljene premoženjske koristi oziroma denarja in premoženja nezakonitega izvora. Ti organi morajo komisiji najpozneje v 72 urah pisno sporočiti, katere ukrepe je sprejel ali obrazložiti, zakaj ne bo ukrepal.

Ker pa bi se zavezanec lahko nadzoru komisije nad premoženjskim stanjem izognil tudi tako, da bi svoje premoženje prikrival s prenašanjem na družinske člane ali na osebe, s katerimi ima osebne stike, ali da ti subjekti od tretjih oseb neposredno pridobivajo enote premoženja, ki na kakršen koli način izvirajo iz funkcije zavezanca in če bi se v postopku nadzora komisije iz 44.a člena izkazal ta sum, komisiji 44.b člen daje pristojnost, da svoj nadzor razširi tudi na premoženjsko stanje družinskih članov zavezanca in oseb, s katerimi ima osebne stike. Sum iz prejšnjega stavka obstaja zlasti, kadar je iz pridobljenih podatkov razvidno prenašanje premoženja na povezane osebe, kadar odhodki zavezanca znatno presegajo njegove uradno znane prihodke ali kadar podatki kažejo, da zavezancu druge osebe krijejo pomemben del

življenjskih stroškov. Tudi za postopek tega nadzora se smiselno uporabljajo določbe prejšnjega člena.

K 33. členu (45. člen ZIntPK)

Določba 45. člena določa ukrepe, ki jih izvede komisija, če zavezanec v postopku iz 44.a člena ne pojasni načina povečanja premoženja, virov premoženja ali razlike med dejanskim in prijavljenim premoženjem ali tega ne stori na prepričljiv, verodostojen in razumljiv način. V takem primeru komisija zadevo z vsemi zbranimi podatki odstopi državnemu tožilstvu zaradi preverbe možnosti ukrepanja po zakonu, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora. Državno tožilstvo, ki prejme takšno zadevo, obvesti komisijo o odločitvah in ukrepih po zaključku postopka. Naslednji ukrep komisije je, da lahko komisija, v kolikor ugotovi, da s tem ne bi ogrozila interese postopkov drugih pristojnih organov, o tem obvesti tudi organ, pri katerem zavezanec opravlja funkcijo ali delo, oziroma organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje zavezanca. Ta organ mora nato na podlagi obvestila komisije preveriti ustavne in zakonske možnosti za izvedbo postopka za prenehanje mandata ali za razrešitev zavezanca ali za uveljavljanje druge oblike odgovornosti zavezanca v skladu z zakonom, in v roku treh mesecev od prejema obvestila komisiji sporočiti svoje ugotovitve, ukrepe in odločitve. Ta ukrep se ne uporablja za neposredno izvoljene funkcionarje.

K 34. členu (46. člen ZIntPK)

Dober sistem nadzora nad premoženjskim stanjem lahko bistveno prispeva k večji preglednosti in zaupanju v celotno javno upravo, saj z razkritjem funkcionarji pokažejo in dokazujejo, da delujejo v javnem interesu. Danes je v svetu trend rasti na področju razkritja premoženjskega stanja nosilcev javnih funkcij, saj je ob vsesplošnem padcu zaupanja v vlade posameznih držav, državne in lokalne institucije, nosilce javnih funkcij, poslance in politične elite, to zaupanje še toliko večjega pomena, pot do povrnitve zaupanja, pa vodi tudi in predvsem skozi dobro protikorupcijsko politiko nosilcev oblasti in vzornim vedenjem. Javna objava podatkov o funkcionarjih, bodisi glede izjav o interesi bodisi poročil o premoženjskem stanju je določena med kar nekaj članicami organizacije OECD in Skupine držav za boj proti korupciji (GRECO), npr. v Španiji (poslanci), Franciji (ministri in predsednik vlade), Estonija, Latvija in Litva.

V prvem odstavku je določena ožja skupina zavezancev za prijavo premoženjskega stanja po zakonu, katerih podatki so predvideni za objavo. Gre za funkcionarje, ki zasedajo ene najbolj odgovornih položajev v državi: poslanci državnega zbora, člani državnega sveta, predsednik republike, predsednik vlade, ministri, poklicni župani in podžupani, funkcionarji Banke Slovenije ter funkcionarji neodvisnih državnih organov. Določba veljavnega 46. člena ZIntPK glede javne objave premoženja zavezancev za prijavo premoženjskega stanja, se ni izvajala. Podatki o premoženjskem stanju so se na tej podlagi sicer sporočali komisiji, prav tako spremembe in komisija je v posamičnem primeru lahko ugotovila natančne zneske povečanega premoženja. Ne glede na navedeno, pa ni bil nikoli zagotovljen ustrezen način za avtomatizirani izračun povečanega premoženja, torej tistega premoženja, ki predstavlja razliko med prvotno poročanem premoženjem in med končnim stanjem premoženja (npr. ob koncu mandata) oziroma je slednji vendarle vseboval določene napake. Prvi odstavek predloga zakona predstavlja podlago za javno objavo, ne le premoženja pridobljenega med opravljanjem funkcije temveč tudi celotnega premoženja s katerim je zavezanec razpolagal ob nastopu funkcije.

V drugem odstavku so podrobneje definirane kategorije podatkov za objavo. Poudarek je na objavi vrednosti posameznih nepremičnin, premičnin, vrednostih papirjev oz. denarja, zato se določa, da se elementi, ki zadevajo identifikacijo posamezne nepremičnine ali premičnine, ne razkrijejo (iz enakih razlogov kot to določa veljavna zakonodaja).

V tretjem odstavku je določeno, da mora podatke komisija objaviti najkasneje 15 dni po prvi prijavi premoženjskega stanja oziroma po prejeti prijavi spremembe premoženjskega stanja. Torej po

vsakokratni prijavi, pride do ažuriranja podatkov, predvsem to pomeni tudi v času po prenehanju mandata oz. funkcije.

V četrtem odstavku je določeno, da podatki o premoženjskem stanju in spremembah premoženjskega stanja drugih zavezancev po tem zakonu niso javni.

Peti odstavek zato omogoča komisiji, da podrobnejšo metodologijo preko ustrezne informacijske podpore za javno objavo podatkov določi s poslovníkom.

K 35. členu (47. člen ZIntPK)

Spremenjen 47. člen jasno razločuje med korupcijskimi tveganji in tveganji za druga protipravna ter neetična ravnanja. Med temi pojmi je bilo potrebno določiti razliko, saj tveganja za protipravna ter neetična ravnanja nujno ne pomenijo uresničitev korupcijskih tveganj. Čeprav ZIntPK ureja korupcijo, pa hkrati ureja tudi integriteto in njene kršitve, zato je potrebno razločevanje med obema pojmomoma, v sled navedenega zato 47. člen ne uporablja več za vse kršitve skupni pojem korupcijska tveganja. S tem se vsebina določbe 47. člena usmerja v odpravo posploševanja uporabe pojma korupcije za vse, kar je nepošteno, kar je po drugi strani oteževalo delo komisiji pri izvajanju njenih preventivnih dejavnosti. Določba 47. člena po novem nekoliko bolj konkretizira posamezne faze priprave in uvedbe načrta integritete v delovanje institucij in sicer jih opredli kot: načrtovanje priprave in sprejema, analiziranje in ocenjevanje stanja, ukrepanje, spremljanje ter kot izboljševanje stanja. S tem se tudi konkretizira, kaj načrtovanje obsega in o kakšnem stanju govorimo pri zadnji alineji, da gre torej za stanje ki ga z načrtom integritete oziroma z ukrepi spremljamo in izboljšujemo. S takšno dopolnitvijo tudi sledimo že zastavljeni metodologiji priprave načrtov integritete in obstoječim smernicam za njihovo pripravo, ki jih je sprejela komisija. Določba 47. člena še vedno kot do sedaj glede podrobnejšega opisa navedenih faz postopka priprave, uvedbe in izvajanja načrta integritete v instituciji ter glede drugih aktivnosti v zvezi z vzpostavitvijo in vodenjem načrta integritete napotuje na smernice iz 50. člena tega zakona. Za odgovorne osebe državnih organov, samoupravnih lokalnih skupnosti, javnih agencij, javnih zavodov, javnih gospodarskih zavodov, javnih skladov in poslovodne osebe javnih podjetij in ustanov, ki jih ustanovi država ali lokalna skupnost določba 47. člena določa njihovo odgovornost za vzpostavitev, delovanje, nadzor in stalno izboljševanje sistema za krepitev integritete oziroma preprečevanje in odpravljanje korupcije in drugih protipravnih in neetičnih ravnanj in za kršitev te odgovornosti določa sankcijo. V določbi so navedene tudi obveznosti skrbnika načrta integritete in sicer, da mora identificirana korupcijska tveganja, ukrepe, nosilce in roke uvedbe oziroma izvedbe protikorupcijskih ukrepov po predhodni potrditvi odgovorne osebe iz tretjega odstavka tega člena, skladno s tem zakonom in smernicami sprotno vpisovati v elektronski register tveganj pri komisiji ter vsako leto najkasneje do petega junija komisiji posredovati poročilo o izvajanju načrta integritete. Poleg zavezancev za izdelavo načrta integritete, ki jih določa ta zakon, pa določba 47. člena določa, da lahko komisija izdelavo načrta integritete tudi odredi in sicer če ugotovi, da je izvajanje dejavnosti v javnem interesu in razpolaganje z javnim premoženjem izrazito izpostavljeno tveganjem za korupcijo ali drugim oblikam protipravnega ravnanja. Komisija v takem primeru izda sklep, s katerim temu javnemu subjektu, ki ni zajet v tej določbi, v katerem se ta dejavnost opravlja ali razpolaganje poteka, odredi, da v sodelovanju z njo izdela, uresničuje in dopolnjuje načrt integritete.

K 36. členu (49. člen ZIntPK)

Gre za redakcijsko spremembo, ki je potrebna glede na predlagano spremembo 47. člena.

K 37. členu (63. člen ZIntPK)

Ker sprememba 68. člena na novo določa obveznost izdelave zapisa o lobističnem stiku tudi za osebe, ki lobirajo za interesno organizacijo, v kateri so zaposlene te osebe, ali pa gre za zakonitega zastopnika ali izvoljenega predstavnika interesne organizacije, je zaradi izvajanja

nadzora nad določbami tega zakona o lobiranju, potrebno določiti dolžnost posredovanja letnega poročila tudi za te osebe z nekoliko bolj omejenim obsegom poročanja.

K 38. členu (68. člen ZIntPK)

Sprememba člena uvaja obveznost izdelave zapisa o lobističnem stiku za vse osebe, ki želijo lobirati tako za registrirane lobiste kot za osebe, ki lobirajo za interesno organizacijo, v kateri so zaposlene te osebe ali pa gre za zakonitega zastopnika ali izvoljenega predstavnika interesne organizacije. V praksi se je namreč pokazalo, da slednji, torej osebe iz četrtega odstavka 58. člena, ki se jim ni potrebno registrirati, da lahko lobirajo, predstavljajo zaradi pomanjkljive zakonske regulacije obsežen in tveganjem kršitve integritete in korupcijskim tveganjem izpostavljen del lobiranja kot oblike vplivanja na javne odločitve. Zaradi učinkovite zakonodajne sledi in sledljivosti tudi drugih odločitev na državnem in lokalnem nivoju javnega sektorja, je bilo potrebno k obveznosti sestave zapisa o lobističnem stiku zavezati vse osebe, ki želijo lobirati ali kot registrirani lobisti ali kot osebe navedene v četrtem odstavku 58. člena tega zakona. Poleg navedenega se podaljšuje rok, v katerem je potrebno zapis o lobističnem stiku posredovati nadrejenemu in komisiji in sicer iz treh dni na osem dni.

K 39. členu (76. člen ZIntPK)

Poleg redakcijskih popravkov, je predlagana sprememba določbe glede evidence lobističnih stikov, ki jo vodi KPK v elektronski obliki, na način, da se vanjo sporočajo in v njej vodijo vsi relevantni podatki povezani z izvajanjem določenega lobističnega stika, tako podatki o lobirancih kot tudi podatki o lobistih in sicer ne glede na to, za kakšne vrste lobista gre. V skladu z definicijo lobista iz 4. člena ZIntPK je lobist oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in sicer gre bodisi za poklicnega lobista (vpisan v register lobistov) ali pa gre za nepoklicnega lobista, npr. zakonitega zastopnika ali izvoljenega predstavnika določene interesne organizacije (npr. direktor podjetja, ki lobira za to podjetje) ali zgolj zaposlenega v interesni organizaciji (npr. zaposleni pri nekem podjetju). Po veljavni zakonodaji je dostop javnosti do podatkov o slednjih omejen. Javni so namreč podatki o registriranih lobistih, ki so objavljeni v registru lobistov, prav tako tudi podatki o zakonitih zastopnikih interesnih organizacij oz. osebah, ki so pooblašene za zastopanje, saj so tudi ti podatki javno objavljeni v javnih evidencah. Varovani pa so osebni podatki o posameznikih, zaposlenih v zasebnih interesnih organizacijah, ki pa hkrati niso zakoniti zastopniki teh organizacij oziroma osebe, pooblašene za zastopanje. S predlogom zakona se določa, da so identifikacijski podatki o lobistih, ne glede na to ali gre za registriranega ali za neregistriranega lobista, javno dostopni. Osebno ime lobista je eden izmed ključnih podatkov, ki zagotavlja sledljivost lobističnega vpliva. Zato je razkritje takšnih imen v splošnem javnem interesu. Dodatno zakon določa, da je dovoljena tudi njihova ponovna uporaba in sicer brezplačno z edinim pogojem navedbe vira. Nadaljnja uporaba podatkov o lobističnih stikih je predpogoj za analize in obdelave podatkov o lobističnih stikih s strani nevladnih organizacij, medijev in civilne družbe.

K 40. členu (76.a člen ZIntPK)

Javna osvetlitev toka denarja med javnim in zasebnim povečuje odgovornost nosilcev javnih funkcij za smotrno in učinkovito porabo javnih sredstev, omogoča argumentirano razpravo o sprejetih in načrtovanih investicijah ter zmanjšuje tveganja za slabo upravljanje, zlorabo oblasti, predvsem pa omejuje sistemsko korupcijo, nepošteno konkurenco in klientelizem. Z dajanjem tovrstnih podatkov na voljo državljanom se poveča nadzor javnosti nad porabo javnih sredstev, kar pozitivno prispeva k optimizaciji njihove porabe. Aplikacija finančnih transakcij v breme proračunskih uporabnikov Komisije za preprečevanje korupcije, ki je bila prvič vzpostavljena leta 2011 (Supervisor) in je leta 2013 prejela nagrado Združenih narodov za odličnost v javni upravi, je bila v letu 2016 na novo oblikovana in poimenovana Erar (v nadaljnjem besedilu: aplikacija). Splošni javnosti, medijem, stroki in državnim organom omogoča vpogled v transakcije javnih institucij in družb v lasti države ter občin, ki se nanašajo na blago in storitve, pa tudi plače, socialne prejemke, pokojnine, subvencije, štipendije itd.

Aplikacija KPK od junija 2016 kot novost omogoča vpogled v poslovanje z e-računi, v podatke, vezane na omejitve poslovanja in prejeta darila ter prikaz tujih bančnih računov poslovnih subjektov. Uporabniki aplikacije lahko vidijo račune, ki so jih gospodarski subjekti izdali državnim organom. Podatki o e-računih se povezujejo tudi s transakcijami, kjer je to mogoče. Aplikacijo bo v prihodnje mogoče nadgraditi s podatki o prejemkih iz donatorskih, sponzorskih, svetovalnih in drugih avtorskih ali drugih intelektualnih storitev (na podlagi četrte alineje četrtega odstavka 10.a člena ZDIJZ.) V skladu z navedenim se ocenjuje, da je potrebno za potrebe nadaljnjih nadgrajenih aplikacij obstoječe pravne podlage dopolniti ter navedeno zbirko urediti v posebnem členu.

V zvezi z navedeno aplikacijo, sta v ZIntPK ključni določbi, ki pomenita pravno podlago za obdelavo in objavo podatkov, določba prvega odstavka 16. člena in določba 75. člena tega zakona.¹⁶ V skladu s prvim odstavkom 16. člena ZIntPK morajo državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe javnega in zasebnega prava, komisiji, na obrazloženo zahtevo, ne glede na določbe drugih zakonov in ne glede na obliko podatkov, brezplačno posredovati vse podatke, tudi osebne, in dokumente, ki so potrebni za opravljanje zakonskih nalog komisije. Nadalje pa je v določbi 75. člena ZIntPK določeno, da se smejo podatki, ki jih komisija pridobi v skladu z ZIntPK in podatki, določeni v evidencah v navedenem zakonu, obdelovati le za izvajanje ukrepov in metod za krepitev integritete, za zagotavljanje transparentnosti delovanja javnega sektorja, za preprečevanje korupcije in nasprotja interesov, za nadzor nad premoženjem in sprejemanjem daril in za vodenje registra lobistov.

Pri podatkih vsebovanih v aplikaciji gre za transakcije, to je izplačila s strani zavezancev po določbah ZDIJZ in v tem smislu v splošnem za prosto dostopne informacije javnega značaja. Zakonodajalec je namreč že leta 2005 z novelo ZDIJZ-A (Uradni list RS, št. 61/05) določil, da morajo biti informacije o porabi javnih sredstev vedno javno dostopne. Iz določbe prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ namreč izhaja, da se, ne glede na morebitne izjeme (tudi izjemo varstva osebnih podatkov) dostop do informacij po ZDIJZ dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca (razen v določenih izjemnih primerih). Pri nadaljnji obdelavi na način vodenja zbirke in spletne objave je v zvezi z osebnimi podatki ne glede na njihovo prosto dostopnost po ZDIJZ treba skladno z ZVOP-1 dodatno upoštevati načelo sorazmernosti.

V prvem odstavku novega 76.a člena je določen namen vodenja in upravljanja evidence finančnih transakcij subjektov javnega sektorja, ki je trojen; i) izvajanje nadzorne funkcije KPK, ii) izvajanje analiz in obdelava podatkov na sistemskem nivoju ter iii) krepitev transparentnosti delovanja javnega sektorja, ki je eno najmočnejših orodij za krepitev integritete zaposlenih v javnem sektorju. Nadalje so opredeljeni poslovni subjekti, katerih podatki v zvezi s transakcijami v breme se vodi v evidenci in sicer gre za proračunske uporabnike in za poslovne subjekte »v 100% lasti«. Pri poslovnih subjektih pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava se določa, da KPK v evidenci vodi tiste transakcije, ki jih v skladu s četrtem odstavkom 10.a člena ZDIJZ spletno objavlja UJP, to pa so naslednje javno-dostopne informacije - izplačila izvedena s strani javnih gospodarskih zavodov; javnih podjetij v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske javne službe in poslovnih subjektov pod prevladujočim vplivom oseb javnega prava, v katerih je delež oseb javnega prava v osnovnem kapitalu, posamično ali skupaj, 100%.

V drugem odstavku so navedeni upravljavci in naštetje tiste t.i. primarne zbirke podatkov iz katerih ima komisija za namen vodenja zbirke pravico brezplačno, samodejno (torej avtomatizirano, vsakodnevno) ali na zahtevo pridobivati podatke. Namen določbe drugega odstavka je določno

¹⁶ Navedeni pravni podlagi v zvezi z nekdanjo aplikacijo KPK Supervisor ugotavlja tudi Upravno sodišče Republike Slovenije v sodbi št. IU 472/2015-17.

opredeliti podatke, ki jih KPK praviloma že sedaj pridobiva od določenih upravljavcev, v tem smislu ne gre za vzpostavitev nove evidence. Medtem ko določba drugega odstavka v splošnem določa, od katerih upravljavec komisija pridobiva podatke, so ti podatki natančno določeni v tretjem, četrtem in petem odstavku 76.a člena, pri čemer je še posebej pomembno, da so izrecno navedeni tisti podatki, pri katerih gre lahko za osebne podatke.

V tretjem odstavku je jasno določeno, kateri so tisti podatki, ki jih komisija vodi v zvezi s posamezno transakcijo v breme proračunskega uporabnika oziroma v breme poslovnega subjekta pod prevladujočim vplivom, kadar gre za transakcije med poslovnimi subjekti. Določba vsebinsko glede elementov, ki opredeljujejo posamezno transakcijo, sledi določbi 10.a člena ZDIJZ. Podatki so natančno opredeljeni.

V skladu s peto alinejo tretjega odstavka komisija v zvezi s posamezno transakcijo lahko pridobiva tudi kopijo »elektronskega računa s priložo, če ta za posamezno transakcijo obstaja«. E-račun je splošno ime za dva ali več dokumentov, ki sestavljajo e-račun. Prvi je »ovojnica«¹⁷ - dokument v katerem so zapisani osnovni podatki o izdajatelju računa in o plačniku. Drugi del je »e-slog«¹⁸. Ta dokument se šteje za t.i. obvezno priložo (vsebuje ga vsak e-račun) in vsebuje podatke o e-računu – opise postavk, cene, popuste, podatke o davku, podatke o plačniku in prodajalcu. Komisija torej v skladu z navedeno določbo lahko pridobiva za posamezno transakcijo tudi »e-slog«.

V četrtem odstavku je določeno, katere podatke komisija pridobiva in vodi v evidenci v primeru, ko gre za transakcije med poslovnim subjektom (proračunskim uporabnikom ali nekaterimi poslovnimi subjekti pod prevladujočim vplivom) in fizično osebo. Za poslovni subjekt komisija v evidenci vodi praviloma vse identifikacijske podatke, v zvezi s fizično osebo, pa praviloma brez identifikacijskih podatkov, zgolj izjemoma tudi podatke o imenu in kraju bivanja osebe, v primeru kadar se izplačilo, katerega prejemnik je fizična oseba, nanaša na donatorske, sponzorske, svetovalne in druge avtorske ali druge intelektualne storitve (skladno s 4. alinejo četrtega odstavka 10.a člena ZDIJZ). Navedeni podatki so javno-dostopni po ZDIJZ zato se določa, da jih tudi KPK pridobiva in vodi v evidenci.

Peti odstavek jasno predpisuje katere podatke vodi komisija v zvezi s posameznim poslovnim subjektom, predvsem v zvezi z osebami povezanimi z določenim poslovnim subjektom: ustanovitelji, družbeniki, nadzorniki, zastopniki, imetniki vrednostnih papirjev, dejanski lastniki itd. V evidenci se vodijo tudi drugi podatki o pravnih subjektih, kot izhajajo iz javno dostopnih evidenc.

Šesti odstavek določa, katere podatke iz evidence finančnih transakcij komisija spletno objavlja. Komisija za namen zagotavljanja transparentnosti delovanja javnega sektorja in porabe javnih sredstev iz evidence finančnih transakcij spletno objavlja transakcije, pri katerih gre za prejeme proračunskih uporabnikov in njihova izplačila, kolikor ta po ZDIJZ predstavljajo javno dostopne informacije. Komisija ne objavlja varovanih osebnih podatkov, kot so na primer davčna številka, domači naslov ali državljanstvo določene fizične osebe.

V zvezi z imetniki vrednostnih papirjev iz druge alineje petega odstavka tega člena, komisija spletno objavlja podatke tistih, katerih imetništvo presega 5 odstotkov. Za spletno objavo in omogočanje spletnega iskanja po osebnih podatkih posameznega družbenika, ustanovitelja, imetnika ali dejanskega lastnika veljajo omejitve, kot so določene v zakonu, ki ureja sodni register (osmi odstavek).

¹⁷<https://www.ujp.gov.si/DocDir/e-racuni/Struktura%20ovojnice%20ICL%20%20Bankart.doc>

¹⁸ <https://e-slog.gzs.si/vsebina/58741>

Evidenca transakcij in javne objave se dnevno ažurirajo. Podatke, ki so starejši od deset let, komisija skladno s predlaganim devetim odstavkom anonimizira (v smislu definicije anonimizacije iz 18. točke 6. člena ZVOP-1) tako, da nepovratno odstrani vse tiste, ki lahko vsebujejo osebne podatke.

K 41. členu (77. člen ZIntPK)

Veljavna določba prvega odstavka 77. člena ZIntPK, ki ureja prekrške fizičnih oseb, se spreminja zaradi nekaterih z zakonom določenih novih obveznosti (npr. način izogibanja nasprotju interesa iz 38. člena, poročanje v skladu s tretjim odstavkom 63. člena) in zaradi redakcijske uskladitve s spremenjenimi členi.

K 42. členu (78. člen ZIntPK)

Veljavna določba 78. člena ZIntPK, ki ureja prekrške pravnih oseb, se spreminja zaradi redakcijske uskladitve s spremenjenim 77. členom ZIntPK.

K 43. členu

Predlog zakona v prvem odstavku 9. člena predvideva, da predsednik republike sprejme in v Uradnem listu RS objavi poslovnik, v katerem določi način preverjanja pogojev, meril, izkušenj, znanj in sposobnosti za imenovanje funkcionarjev komisije kot tudi način delovanja kandidacijske komisije. V predlagani prehodni določbi se tako določa rok za sprejem poslovnika, in sicer v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

K 44. členu

Predlagana določba narekuje uskladitev veljavnega poslovnika Komisije za preprečevanje korupcije v skladu z določbami tega zakona najkasneje v 60 dneh od uveljavitve tega zakona.

K 45. členu

Ker bi skladno s predlagano spremembo 43. člena ZIntPK, ki zavezancem narekuje dolžnost sporočanja sprememb osebnih podatkov in sprememb v premoženjskem stanju v 30 dneh po nastanku spremembe, obdelava podatkov do vzpostavitve ustrezne elektronske aplikacije na strani KPK povzročila nesorazmerno administrativno obremenitev (namesto enega obrazca na leto z vsemi spremembami, več obrazcev za vsako spremembo), se določa prehodni režim skladno s katerim bodo zavezanci spremembe sporočali tako kot do sedaj, to je enkrat na leto do 31. januarja za preteklo koledarsko leto.

K 46. členu

Predlog zakona v devetem odstavku 30. člena predvideva izdajo smernic pričakovanih ravnanj uradnih oseb. V predlagani prehodni določbi se tako določa rok za sprejem smernic, in sicer v 60 dneh od uveljavitve tega zakona.

K 47. členu

Predlagana določba narekuje uskladitev veljavnih Smernic za izdelavo, uvedbo in izvajanje načrtov integritete skladno s spremenjenim 47. členom ZIntKP v 60 dneh od uveljavitve tega zakona.

K 48. členu

Predlagana določba zagotavlja izvedbo veljavnih predpisov do sprejema novega poslovnika in smernic pričakovanih ravnanj.

K 49. členu

Predlagano je, da začne zakon veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

3. člen (veljavnost zakona)

(1) Ta zakon velja za javni sektor, če drug zakon vprašanj, ki so urejena s tem zakonom, ne ureja drugače.

(2) Če ta zakon tako določa, velja tudi za zasebni sektor.

4. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »korupcija« je vsaka kršitev dolžnega ravnanja uradnih in odgovornih oseb v javnem ali zasebnem sektorju, kot tudi ravnanje oseb, ki so pobudniki kršitev ali oseb, ki se s kršitvijo lahko okoristijo, zaradi neposredno ali posredno obljubljenih, ponujenih ali dane oziroma zahtevane, sprejete ali pričakovane koristi zase ali za drugega;
2. »mednarodna korupcija« je korupcija, v kateri je udeležena najmanj ena fizična ali pravna oseba iz tujine;
3. »integriteta« je pričakovano delovanje in odgovornost posameznikov in organizacij pri preprečevanju in odpravljanju tveganj, da bi bila oblast, funkcija, pooblastilo ali druga pristojnost za odločanje uporabljena v nasprotju z zakonom, pravno dopustnimi cilji in etičnimi kodeksi;
4. »javni sektor« ima isti pomen kot javni sektor po zakonu, ki ureja javne uslužbenke vključno z javnimi podjetji in gospodarskimi družbami, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost;
5. »zaposleni v javnem sektorju« so funkcionarji, javni uslužbenci in zaposleni v javnih podjetjih in gospodarskih družbah, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali samoupravna lokalna skupnost;
6. »funkcionarji oziroma funkcionarke« (v nadaljnjem besedilu: funkcionarji) so: poslanci državnega zbora, člani državnega sveta, predsednik republike, predsednik vlade, ministri, državni sekretarji, sodniki ustavnega sodišča, sodniki, državni tožilci, funkcionarji v drugih državnih organih in samoupravnih lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: lokalne skupnosti), poslanci iz Republike Slovenije v Evropskem parlamentu, kjer njihove pravice in obveznosti niso drugače urejene z akti Evropskega parlamenta in drugi funkcionarji iz Slovenije v evropskih institucijah in drugih mednarodnih institucijah, generalni sekretar vlade, bivši funkcionarji, dokler prejemajo nadomestilo plače v skladu z zakonom, ter funkcionarji Banke Slovenije, če njihove pravice in obveznosti niso drugače urejene z zakonom, ki ureja Banko Slovenije in drugimi predpisi, ki obvezujejo Banko Slovenije;
7. »družinski člani« so zakonec, otroci, posvojenci, starši, posvojitelji, bratje, sestre in osebe, ki s posameznikom živijo v skupnem gospodinjstvu ali v zunajzakonski skupnosti;
8. »uradniki oziroma uradnice na položaju« (v nadaljnjem besedilu: uradniki na položaju) so: generalni direktorji, generalni sekretarji ministrstev, predstojniki organov v sestavi ministrstev, predstojniki vladnih služb, načelniki upravnih enot, direktorji oziroma tajniki občinskih uprav;
9. »poslovodne osebe« so direktorji in člani kolektivnih poslovodnih organov javnih agencij, javnih skladov, javnih zavodov, javnih gospodarskih zavodov ter drugih oseb javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti ter javnih podjetij in gospodarskih družbi, v katerih imata država ali samoupravna lokalna skupnost večinski delež ali prevladujoč vpliv;

10. »uradne osebe« so funkcionarji, uradniki na položaju in drugi javni uslužbenci, poslovodne osebe in člani organov upravljanja, vodenja in nadzora v subjektih javnega sektorja;
11. »osebe, odgovorne za javna naročila«, so: osebe, ki jih naročniki imenujejo v strokovne komisije za oddajo javnega naročila in ki odločajo, potrjujejo in predlagajo vsebino razpisne dokumentacije, ocenjujejo ponudbe oziroma naročniku predlagajo izbor ponudnika, kadar gre za javna naročila, za katera je potrebno v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, izvesti postopek javnega naročanja, razen postopek oddaje naročila male vrednosti, in kadar gre za javna naročila, za katera ni potrebno izvesti postopka javnega naročanja, če je vrednost naročila enaka ali višja od vrednosti za izvedbo postopka zbiranja ponudb po predhodni objavi, ne glede na to ali so ta naročila ali del dokumentacije o javnem naročilu v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke, označeni s stopnjo tajnosti. Za osebe, odgovorne za javna naročila, se štejejo tudi osebe, ki v skladu s to definicijo sodelujejo pri javnem naročanju in niso v delovnem razmerju pri naročniku;
12. »nasprotje interesov« so okoliščine, v katerih zasebni interes uradne osebe vpliva ali ustvarja videz, da vpliva na nepristransko in objektivno opravljanje njenih javnih nalog;
13. »zasebni interes uradne osebe« pomeni premoženjsko ali nepremoženjsko korist zanjo, za njene družinske člane in za druge fizične osebe ali pravne osebe, s katerimi ima ali je imela osebne, poslovne ali politične stike;
14. »lobiranje« je delovanje lobistov, ki za interesne organizacije izvajajo nejavno vplivanje na odločanje državnih organov in organov lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov, pa tudi na odločanje državnih organov in organov ter uprav lokalnih skupnosti, ter nosilcev javnih pooblastil o drugih zadevah razen tistih, ki so predmet sodnih in upravnih postopkov ter postopkov, izvedenih po predpisih, ki urejajo javna naročila, in drugih postopkov, pri katerih se odloča o pravicah ali obveznostih posameznikov. Za dejanje lobiranja šteje vsak nejavni stik lobista z lobiranci, ki ima namen vplivati na vsebino ali postopek sprejemanja prej navedenih odločitev;
15. »lobist oziroma lobistka« (v nadaljnjem besedilu: lobist) je oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je vpisana v register lobistov ali oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je zaposlena v interesni organizaciji, za katero lobira oziroma je zakoniti zastopnik ali izvoljeni predstavnik te interesne organizacije;
16. »lobiranci oziroma lobiranke« (v nadaljnjem besedilu: lobiranci) so funkcionarji in javni uslužbenci v državnih organih in organih lokalne skupnosti ter pri nosilcih javnih pooblastil, ki odločajo ali sodelujejo pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov ter odločitev iz 14. točke tega člena, s katerimi z namenom lobiranja komunicira lobist;
17. »interesne organizacije« so pravne osebe zasebnega prava in druge pravno urejene oblike združevanja fizičnih ali pravnih oseb, v imenu in na račun katerih lobist opravlja dejavnost lobiranja;
18. »nosilci ukrepov« so organi in organizacije, ki so z akcijskim načrtom za uresničevanje resolucije določeni kot izvajalci ukrepov za doseg ciljev resolucije.

7. člen **(imenovanje funkcionarjev komisije)**

(1) Komisija ima predsednika komisije in dva namestnika predsednika komisije. Predsednik komisije in namestnika predsednika komisije so funkcionarji.

(2) Predsednik komisije in njegova namestnika morajo biti državljani Republike Slovenije, imeti morajo najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje, ali raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustreza izobrazbi druge stopnje, in najmanj deset

let delovnih izkušenj pri opravljanju nalog, za katere je zahtevana ta izobrazba, ter ne smejo biti pravnomočno obsojeni na kazen zapora.

(3) Predsednik komisije in njegov namestnik mora biti oseba, za katero je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja ali vedenja možno utemeljeno sklepati, da bo funkcijo v komisiji opravljala zakonito in v skladu s pravili stroke.

(4) Funkcija predsednika in namestnika predsednika komisije ni združljiva z opravljanjem funkcije ali delom v drugi osebi javnega ali zasebnega prava, ki deluje na področjih, kjer komisija izvršuje pristojnosti po tem zakonu.

(5) Predsednik in namestnika predsednika komisije morajo najkasneje v roku enega meseca po nastopu funkcije prenehati opravljati delo ali funkcijo iz prejšnjega odstavka.

(6) Predsednik komisije je imenovan za dobo šestih let, namestnika predsednika za dobo petih let, na svoje funkcije pa so lahko imenovani dvakrat zapored.

9. člen (imenovanje komisije)

(1) Predsednik komisije pol leta pred iztekom mandata predsednika in namestnikov predsednika o tem obvesti predsednika republike, ta pa pozove predlagatelje za člane izbirne komisije, da imenujejo svoje člane v roku 30 dni od prejema obvestila predsednika republike. Hkrati s pozivom za imenovanje članov izbirne komisije predsednik republike izvede javni poziv za zbiranje kandidatur za predsednika komisije in namestnika predsednika komisije. Za zbiranje kandidatur določi rok, ki ne sme biti krajši od 14 in ne daljši od 30 dni. Zbrane kandidature posreduje izbirni komisiji.

(2) Izbirni postopek za izbiro primernih kandidatov za predsednika in namestnika izvede izbirna komisija, sestavljena iz petih članov. V izbirno komisijo po enega člana imenujejo:

- Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada),
- Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor),
- neprofitne organizacije zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije izmed svojih članov,
- Sodni svet izmed svojih članov,
- Uradniški svet izmed svojih članov
- in imenovanja sporočijo Uradu predsednika Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: urad predsednika republike).

(3) Prvo sejo izbirne komisije skliče generalni sekretar urada predsednika republike v sedmih dneh po poteku roka iz tretjega stavka prvega odstavka tega člena. Na prvi seji izbirna komisija določi način svojega dela in če se člani izbirne komisije ne odločijo drugače, jo vodi njen najstarejši član.

(4) Če predlagatelji za člane izbirne komisije v roku iz prvega odstavka tega člena, niso imenovali svojih članov v izbirno komisijo, jih generalni sekretar urada predsednika republike pozove, da to storijo v naslednjih petih dneh od dne prejema poziva ter jih opozori, da bo v nasprotnem primeru izbirna komisija pričela s svojim delom v sestavi, z do tedaj imenovanimi člani. Izbirna komisija v tem primeru odločitev sprejme z večino glasov imenovanih članov.

(5) Izbirna komisija preveri izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka 7. člena tega zakona ter oceni primernost kandidatov skladno s tretjim odstavkom 7. člena tega zakona. Izbirna komisija

v 30 dneh po izteku roka iz prejšnjega odstavka posreduje predsedniku republike seznam kandidatov, ki izpolnjujejo pogoje in so primerni za imenovanje.

(6) Predsednik republike izmed kandidatov, ki mu jih je posredovala izbirna komisije, imenuje predsednika komisije in namestnika predsednika komisije v 30 dneh po prejemu kandidatur.

(7) Če predsednik republike izmed predlaganih kandidatov ne imenuje nobenega kandidata za predsednika oziroma namestnika predsednika komisije, o tem obvesti izbirno komisijo in takoj ponovi postopek javnega poziva za zbiranje kandidatur. Rok za zbiranje predlogov v tem primeru ne sme biti krajši od 14 in ne daljši od 30 dni. Izbirna komisija izvede postopek izbire primernih kandidatov v roku 14 dni od poteka roka za zbiranje kandidatur. Če tudi ponovljen postopek ni uspešen, se ponavlja toliko časa, dokler niso imenovani predsednik in oba namestnika predsednika komisije, pri čemer se upoštevajo roki iz tega odstavka.

(8) Funkcionar komisije, ki mu je potekel mandat, opravlja funkcijo do imenovanja novega funkcionarja na njegovo funkcijo.

(9) Naloge iz tega člena, potrebne za izvedbo zbiranja kandidatur in izbor primernih kandidatov, opravlja urad predsednika republike.

10. člen (pristojnosti predsednika komisije)

(1) Predsednik komisije zastopa komisijo ter vodi in organizira njeno delo.

(2) Predsednik komisije izmed imenovanih namestnikov predsednika komisije določi prvega in drugega namestnika.

(3) Predsednik komisije lahko pooblasti posameznega namestnika, da organizira in vodi delo na posameznih področjih.

(4) Predsednika komisije v primeru njegove odsotnosti ali zadržanosti nadomešča prvi namestnik, v primeru odsotnosti ali zadržanosti predsednika komisije in prvega namestnika pa ga nadomešča drugi namestnik. Če je predsednik komisije razrešen v skladu z 22. členom tega zakona, do imenovanja novega predsednika opravlja naloge predsednika prvi namestnik.

11. člen (način delovanja komisije)

(1) Komisija deluje in odloča kot kolegijski organ, ki ga sestavljajo funkcionarji iz prvega odstavka 7. člena tega zakona. Zadeve obravnava na sejah, kjer sprejema mnenja, stališča in druge odločitve, ki morajo biti sprejete vsaj z dvema glasovoma.

(2) Komisija svoje poslovanje uredi s poslovnikom in drugimi splošnimi akti. Poslovnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

12. člen (naloge in pristojnosti komisije)

(1) Komisija:

- pripravlja strokovne podlage za krepitev integritete in za programe usposabljanja;
- usposablja osebe, ki so odgovorne za načrte integritete;

- s predstavniki istovrstnih oseb javnega prava ali njihovih združenj pripravi vzorce njihovih načrtov integritete;
- svetuje pri krepitvi integritete in preprečevanju ter odpravljanju tveganj za korupcijo v javnem in zasebnem sektorju;
- spremlja in analizira podatke o stanju in uresničevanju nalog za preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji;
- spremlja zadeve s področja mednarodne korupcije ter spremlja in analizira podatke o številu in pojavnih oblikah kaznivih dejanj z elementi korupcije v Republiki Sloveniji;
- opravlja naloge v zvezi z lobiranjem;
- izdaja načelna mnenja, stališča, priporočila in pojasnila o vprašanih, povezanih z vsebino tega zakona;
- skrbi za izvajanje resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji;
- pripravlja spremembe resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji in jih predlaga v obravnavo vladi, ki jih predloži v sprejem državnemu zboru;
- daje soglasje k načrtom aktivnosti za uresničevanje resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji, posameznim organom, opredeljenim v resoluciji;
- opozarja pristojne organe v Republiki Sloveniji na uresničevanje obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih aktov s področja preprečevanja korupcije in jim daje predloge glede načina uresničevanja teh obveznosti;
- sodeluje s pristojnimi državnimi organi pri pripravi predpisov s področja preprečevanja korupcije;
- spremlja uresničevanje predpisov iz prejšnje alineje in daje pobude za njihove spremembe in dopolnitve;
- lahko daje mnenje k predlogom zakonov ter ostalih predpisov pred njihovo obravnavo na vladi o usklajenosti določb predlogov zakonov ter ostalih predpisov z zakoni in predpisi, ki urejajo področje preprečevanja korupcije in preprečevanja in odpravljanja nasprotja interesov;
- lahko daje državnemu zboru in vladi pobude za ureditev določenega področja s sprejetjem zakona ali drugega predpisa, v skladu z njenimi nalogami in pristojnostmi;
- sodeluje s podobnimi organi drugih držav in mednarodnih integracij ter mednarodnimi neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije;
- sodeluje z znanstvenimi, strokovnimi, medijskimi in neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije;
- pripravlja izhodišča za kodekse ravnanja;
- objavlja strokovno literaturo;
- odplačno izvaja strokovne naloge v zvezi s pripravo in izdelavo načrtov integritete in pripravo ukrepov za preprečevanje korupcije za uporabnike iz zasebnega sektorja;
- vodi evidence v skladu s tem zakonom;
- opravlja druge naloge, določene s tem in drugimi zakoni.

(2) V zvezi z uresničevanjem naloge iz šeste alineje prejšnjega odstavka so policija in državno tožilstvo ter sodišče dolžni komisijo obveščati o zaključeni obravnavi kaznivih dejanj korupcije, v katerih so istočasno osumljeni, ovadeni, obtoženi ali obsojeni slovenski in tuji državljani oziroma pravne osebe s sedežem v Republiki Sloveniji in tujini, v roku 30 dni po zaključku zadev, in sicer policija z obvestilom o načinu zaključka zadeve, državno tožilstvo z aktom o zavrženju ovadbe ali odstopu od pregona ter sodišče s sodbo ali s sklepom. Dolžnost obveščanja velja tudi v primerih, ko v okviru mednarodnega sodelovanja od tujih policijskih ali pravosodnih organov izvedo za zaključeno zadevo v tuji državi, v kateri je bil ovaden, obtožen ali obsojen državljan Republike Slovenije.

(3) Cenik za izvajanje nalog iz enaindvajsete alineje prvega odstavka tega člena določi komisija in ga objavi na svoji spletni strani. Pri obračunu stroškov in načinu vplačil za izvajanje prej navedenih nalog se upoštevajo predpisi sprejeti na podlagi zakona, ki ureja javne finance.

13. člen **(pristojnosti komisije ob sumu korupcije ali drugih kršitev)**

(1) Komisija lahko na lastno pobudo, na podlagi prijave pravne ali fizične osebe ali na zahtevo iz drugega odstavka tega člena uvede postopek zaradi suma korupcije, kršitve predpisov o nasprotju interesov, omejitvi poslovanja ali o lobiranju ali zaradi ocene in odprave posamičnih ali sistemskih korupcijskih tveganj ali kršitev etike in integritete javnega sektorja.

(2) Zahtevo za uvedbo postopka iz prvega odstavka lahko podajo tudi:

- državni zbor,
- vlada,
- računsko sodišče, varuh človekovih pravic, državna revizijska komisija, informacijski pooblaščenec, Banka Slovenije in drugi samostojni državni organi ali javnopravne institucije s področja finančnega poslovanja, vrednostnih papirjev, varstva konkurence in preprečevanja pranja denarja,
- sodni svet, državno-tožilski svet,
- državno tožilstvo in sodišče, če ne gre za dejanja, ki sta jih pristojna preganjati oziroma odločati o njih v okviru svojih zakonskih pristojnosti.

(3) Komisija zadeve iz prejšnjega odstavka praviloma obravnava prednostno. Komisija lahko odloči, da ne bo uvedla postopka ali določila prednostne obravnave, če zadevo obravnava drug pristojen organ ali sodišče ali če je to v skladu s poslovnikom ali aktom komisije iz četrtega odstavka tega člena. V primeru zavrnitve zahteve mora komisija v roku 15 dni od prejema zahteve o svoji odločitvi in o razlogih zanjo pisno seznaniti vlagatelja zahteve.

(4) Komisija sprejme in na spletnih straneh objavi akt, s katerim določi merila in postopek za določanje vrstnega reda obravnave prijav oziroma za uvedbo postopka na lastno pobudo ter merila in način odločanja o prioritetni obravnavi posameznih zadev.

(5) Po končanem postopku komisija izda načelno mnenje ali ugotovitve o konkretnem primeru. Načelna mnenja in ugotovitve komisije po tem členu ne pomenijo odločanja o kazenski, prekrškovni, odškodninski, disciplinski ali drugi odgovornosti pravne ali fizične osebe in nimajo oblike upravne odločbe. V načelnih mnenjih in ugotovitvah komisija lahko obdeluje osebne podatke posameznika, in sicer ime, priimek, funkcijo, položaj in zaposlitev.

(6) Načelna mnenja komisije vsebujejo zlasti prikaz in opredelitev komisije do sistemskih pomanjkljivosti, neskladij in problemov ter predloge za izboljšanje stanja. Ugotovitve komisije o konkretnem primeru vsebujejo zlasti opis dejanskega stanja, oceno ravnanja s pravnega vidika, z vidika krepitve integritete javnega sektorja ter z vidika korupcijskih tveganj in v primeru ugotovljenih nepravilnosti ali tveganj pojasnilo, kakšno bi bilo dolžno ravnanje.

(7) Kadar se ugotovitve komisije nanašajo na določeno ali določljivo fizično ali pravno osebo, komisija osnutek ugotovitev pred javno objavo pošlje tej osebi, ki se lahko v roku sedmih delovnih dni izjasni o navedbah v ugotovitvah. Če se obravnavana oseba do navedb v osnutku ne izjasni, to ni ovira za izdajo ugotovitev komisije. Če komisija na podlagi mnenja pristojnega organa oceni, da obstaja verjetnost, da bi to ogrozilo interese predkazenskega, kazenskega ali drugega nadzornega ali sodnega postopka, osnutka ugotovitev obravnavani osebi ne pošlje.

(8) Komisija načelna mnenja in ugotovitve o konkretnem primeru skupaj z odgovorom obravnavane osebe predstavi javnosti z objavo na svoji spletni strani in na drug primeren način. Če bi javna objava ugotovitev komisije ogrozila interese predkazenskega, kazenskega ali drugega nadzornega ali sodnega postopka, se komisija o terminu in vsebini javne objave predhodno posvetuje s pristojnim organom.

(9) Kadar se ugotovitve nanašajo na funkcionarja, uradnika na položaju, javnega uslužbenca ali poslovodno osebo, komisija ugotovitve pošlje predstojniku organa oziroma organu, ki je pristojen za neposredno izvajanje nadzora nad delovanjem obravnavane osebe ali za njeno imenovanje in razrešitev. Ta mora v roku 30 dni oceniti škodljive posledice za ugled funkcije oziroma položaja ter ugled organa oziroma subjekta, v katerem obravnavana oseba deluje, uvesti nadzorne in disciplinske postopke in sprejeti ustrezne ukrepe skladno z zakonom, kodeksi ravnanja in načrtom integritete. O izvedenih ukrepih obvesti komisijo.

(10) Ne glede na prejšnji odstavek komisija v primeru, ko je ugotovljeno hujše koruptivno ravnanje funkcionarja, uradnika na položaju ali poslovodne osebe, pošlje organu, ki je pristojen za imenovanje in razrešitev obravnavanega posameznika predlog za razrešitev in o tem obvesti javnost. Pristojni organ se je o predlogu komisije za razrešitev dolžan izreči v roku 30 dni.

(11) Komisija na podlagi zahteve državnih organov, organizacij in drugih fizičnih ali pravnih oseb oblikuje odgovore, mnenja in pojasnila tudi o drugih vprašanih iz svojega delovnega področja.

13.a člen (pristojnost zahtevati nadzor)

(1) Komisija lahko na podlagi nepravilnosti ali kršitev, ugotovljenih pri izvajanju postopka iz prejšnjega člena da obrazloženo pobudo:

- generalnemu državnemu tožilcu za izvedbo nadzorstvenega pregleda nad delovanjem določene organizacijske enote vrhovnega državnega tožilstva oziroma okrožnega državnega tožilstva ali za izvedbo delnega nadzorstvenega pregleda nad delom posameznega državnega tožilca ali nad delom na posamezni zadevi;
- sodnemu svetu ali ministru za pravosodje za izvedbo službenega nadzora nad delom določenega sodišča ali nad delom določenega sodnika;
- predsedniku višjega sodišča za pregled poslovanja sodišča skladno z zakonom, ki ureja sodišča,
- pristojnemu inšpekcijskemu organu ali drugemu državnemu organu za izvedbo upravnega ali strokovnega nadzora nad delom določenega organa, organizacijske enote ali nad delom v posamezni zadevi,
- predsednikom oziroma organom poklicnih organizacij z javnimi pooblastili za izvedbo strokovnega nadzora v okviru svojih pristojnosti ali
- drugim organom oziroma njihovim predstavnikom za izvedbo nadzora nad delovanjem posameznika, organa ali dela na posameznem primeru,
- predstojniku ali pristojnemu organu za uvedbo disciplinskega postopka zoper posameznega javnega uslužbenca ali funkcionarja.

(2) Če zavrne pobudo iz prejšnjega odstavka, mora pristojna oseba oziroma organ najkasneje v 15 dneh od prejema pobude komisiji posredovati pisno obrazložitev zavrnitve pobude za izvedbo nadzora oziroma za uvedbo disciplinskega postopka.

(3) Če izvede nadzor na podlagi pobude iz prvega odstavka tega člena, mora pristojna oseba oziroma organ končno poročilo o izvedbi nadzora in o ugotovitvah in izvedenih ukrepih posredovati komisiji najkasneje v osmih dneh od sprejema. Če uvede disciplinski postopek, mora

o zaključku in rezultatih tega postopka prav tako obvestiti komisijo v osmih dneh od zaključenega postopka.

15. člen (pravila postopka)

(1) Če s tem zakonom ni določeno drugače, pri svojih postopkih komisija uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Zoper odločbo komisije ni mogoča pritožba, dopusten pa je upravni spor.

16. člen (pridobivanje podatkov in dokumentov s strani komisije)

(1) Državni organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil ter druge pravne osebe javnega in zasebnega prava morajo komisiji na njeno obrazloženo zahtevo, ne glede na določbe drugih zakonov in ne glede na obliko podatkov, v roku, ki ga določi komisija, brezplačno posredovati vse podatke, tudi osebne, in dokumente, ki so potrebni za opravljanje zakonskih nalog komisije. Če je naslovnik zahteve komisije Banka Slovenije, izmenjava podatkov poteka skladno s pravom Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki ureja izmenjavo nadzornih in statističnih informacij ter varovanje poklicne skrivnosti, ter z določbami predpisov, ki glede navedenih vsebin zavezujejo Banko Slovenije.

(2) Obrazložena zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati navedbo pravne podlage za pridobitev podatkov in razloge ter namen, za katerega se zahtevajo podatki.

(3) Pri subjektu javnega sektorja ima komisija pri izvajanju svojih pristojnosti ne glede na določbe drugih zakonov in ne glede na obliko podatkov ali vrsto oziroma stopnjo tajnosti pravico vpogleda v podatke in dokumente, s katerimi razpolaga ta subjekt in pravico zahtevati njihov izpis ali kopijo.

(4) Prvi in tretji odstavek tega člena se ne uporabljata za podatke, ki jih pri svojem delu v zaupnem razmerju pridobi odvetnik, zdravnik, socialni delavec, psiholog, duhovnik, ali kakšna druga oseba, ki ji zakon nalaga dolžnost varovanja podatkov iz zaupnega razmerja. Če komisija zahteva podatke, ki jih pristojni organi pridobijo s posebnimi oblikami pridobivanja podatkov po zakonu, ki ureja obveščevalno varnostno dejavnost ali če obstaja utemeljena nevarnost, da bi izvedba pooblastil komisije glede vpogleda ali posredovanja teh podatkov onemogočila ali bistveno otežila izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka ali ogrozila življenje ljudi ali varnost države, lahko policija, državno tožilstvo ali varnostno obveščevalna služba komisiji odreče dostop do celote ali dela zahtevanih podatkov oziroma omeji dostop do določenih prostorov. Zavrnitev oziroma omejitev mora biti pisno obrazložena. O ponovni zahtevi komisije za vpogled oziroma posredovanje podatkov v roku 15 dni dokončno odloči za področje policije generalni direktor policije, za področje tožilstva generalni državni tožilec, za področje obveščevalno varnostne dejavnosti pa vlada.

(5) Če je mogoče utemeljeno sklepati, da oseba prikriva svoje premoženje ali dohodke z namenom izogibanja nadzoru po tem zakonu in komisija nalog iz IV. in V. poglavja tega zakona oziroma nadzora v zvezi s šestim odstavkom 14. člena tega zakona ne more izvršiti drugače oziroma ne more drugače ugotoviti dejanskega stanja, pošlje pristojnim organom pregona in nadzora, vključno z organom, pristojnim za preprečevanje pranja denarja, zahtevo, da v okviru svojih pristojnosti ugotovijo dejansko stanje glede premoženja in lastništva v Republiki Sloveniji in v tujini in ugotovitve posredujejo komisiji.

(6) V primeru postopka zaradi suma korupcije in ugotavljanja dejanskih znakov korupcije po tem zakonu, v katerem potrebuje podatke iz pristojnosti urada, pristojnega za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, komisija uradu pošlje obrazloženo pisno pobudo za zbiranje in analiziranje podatkov, informacij in dokumentacije skladno z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma. Urad o ugotovitvah v najkrajšem možnem času obvesti komisijo.

(7) Na zahtevo komisije so se uradne osebe in predstojniki oziroma odgovorne osebe v organizacijah, ki jim je podeljeno javno pooblastilo, dolžne udeležiti seje komisije in na njej osebno odgovarjati na vprašanja komisije. Ta dolžnost za navedene osebe velja še dve leti po prenehanju statusa, ki so ga imele v času dogodka oziroma ravnanja, ki ga obravnava komisija.

(8) Vabilo na sejo iz prejšnjega odstavka komisija vabljeni osebi praviloma vroča osebno prek organa ali organizacije, v kateri vabljena oseba dela. Vabilo pošlje po pošti, po svoji uradni osebi, ali po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje dokumentov v fizični obliki ali po elektronski poti, ki omogoča dejansko seznanitev z vabilom. Če komisija oceni, da je tako primerneje, se vabilo vroča na naslovu stalnega ali začasnega prebivališča vabljene osebe, skladno z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Izjemoma se osebo lahko vabi tudi po telefonu, če s tem soglaša in soglasje komisiji isti dan potrdi po elektronski poti iz svojega osebnega ali službenega elektronskega naslova. Vabilo mora biti vabljeni osebi vročeno najmanj pet dni pred sejo.

(9) Oseba, vabljena na sejo komisije po prejšnjem odstavku, ima pravico do pravnega zastopanja in ne glede na določbo sedmega odstavka tega člena ni dolžna odgovarjati na vprašanja, če bi z odgovorom sebe ali svojega družinskega člana spravila v znatno premoženjsko škodo ali v kazenski pregon.

17. člen **(neprofitne organizacije zasebnega sektorja)**

(1) Komisija za uresničevanje namena tega zakona ter za krepitev integritete sodeluje z neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije in reprezentativnimi sindikati javnega sektorja (v nadaljnjem besedilu: sindikati).

(2) Komisija lahko v okviru svojega finančnega načrta financira neprofitne organizacije zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije pri izvajanju nalog na področju usposabljanja, informiranja ter osveščanja javnosti in organov javnega sektorja ter prenašanja dobrih praks na področju uresničevanja namena tega zakona.

18. člen **(obveščanje javnosti)**

(1) Komisija o svojem delu obvešča javnost.

(2) Komisija javnost obvešča z objavo svojih načelnih mnenj, stališč in odločitev ter sklicev sej in njihovih zapisnikov.

(3) Na svoje seje lahko komisija vabi predstavnike neprofitnih organizacij zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije in sindikatov iz prejšnjega člena.

21. člen
(pristojnosti državnega zbora pri nadzoru)

Državni zbor s smiselno uporabo določb tega zakona nadzira premoženjsko stanje, sprejemanje daril, nasprotje interesov ter nezdržljivost funkcije s pridobitno dejavnostjo predsednika komisije za preprečevanje korupcije in obeh namestnikov predsednika komisije.

22. člen
(razrešitev komisije)

(1) Predsednik republike predsednika komisije ali namestnika predsednika komisije razreši:

- če predsednik komisije ali namestnik predsednika komisije to zahteva,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen na kazen zapora,
- zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,
- če ne ravna v skladu s petim odstavkom 7. člena tega zakona.

(2) O dejstvih iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka mora predsednik komisije ali namestnik predsednika komisije predsednika republike seznaniti v roku treh dni od dne nastanka prej navedenih dejstev.

(3) Če se ugotovi, da predsednik komisije in namestnik predsednika komisije ne ravna v skladu s petim odstavkom 7. člena tega zakona, ga predsednik republike razreši na predlog državnega zbora.

(4) Predsednik republike lahko na predlog državnega zbora razreši predsednika komisije ali namestnika predsednika komisije, če funkcije ne opravlja v skladu z ustavo in zakonom.

(5) Kadar je predsednik ali namestnik predsednika predčasno razrešen, se za obdobje mandata imenuje nov funkcionar v skladu s postopkom iz 9. člena tega zakona.

30. člen
(prepoved in omejitve sprejemanja daril funkcionarjev)

(1) Funkcionar ne sme sprejemati daril ali drugih koristi (v nadaljnjem besedilu: darila) v zvezi z opravljanjem funkcije, razen protokolarnih daril in priložnostnih daril manjše vrednosti.

(2) Protokolarna darila so darila funkcionarjem, dana s strani predstavnikov drugih državnih organov, drugih držav in mednarodnih organizacij in institucij, ob obiskih, gostovanjih ali drugih priložnostih, ter druga darila, dana v podobnih okoliščinah.

(3) Priložnostna darila manjše vrednosti so darila, dana ob posebnih priložnostih, ki ne presegajo vrednosti 75 eurov in katerih skupna vrednost v posameznem letu ne presega 150 eurov, če so prejeta od iste osebe. V nobenem primeru se kot darilo manjše vrednosti ne sme sprejeti denarja, vrednostnih papirjev ali dragocenih kovin.

(4) Ne glede na njihovo vrednost funkcionar ne sme sprejemati daril, ki so ali bi lahko vplivala na objektivno in nepristransko opravljanje njegove funkcije.

(5) Prepovedi in omejitve iz tega člena veljajo tudi za družinske člane funkcionarja.

31. člen
(seznam daril)

(1) Sprejeta darila in njihovo vrednost vpiše v seznam daril organ oziroma organizacija, v kateri funkcionar, ki je sprejel darilo, opravlja funkcijo.

(2) V seznam daril iz prejšnjega odstavka se ne vpisujejo darila, katerih vrednost ne presega vrednosti 25 eurov.

(3) Protokolarna ali priložnostna darila, ki presegajo vrednost 75 eurov, postanejo last Republike Slovenije, lokalne skupnosti oziroma organizacije, v kateri funkcionar opravlja svojo funkcijo.

(4) Če komisija ugotovi, da prejeta protokolarno ali priložnostno darilo presega vrednosti iz prejšnjega odstavka ali v primeru iz četrtega odstavka prejšnjega člena, darilo na podlagi odločbe komisije postane last Republike Slovenije, lokalne skupnosti oziroma organizacije, v kateri funkcionar opravlja svojo funkcijo.

(5) Darilo iz tretjega odstavka tega člena funkcionar preda v upravljanje organu oziroma organizaciji, v kateri opravlja funkcijo. Če darilo fizično ne obstaja več ali ga iz drugih razlogov ni mogoče predati v upravljanje organu oziroma organizaciji, v kateri funkcionar opravlja svojo funkcijo, funkcionar na podlagi odločbe komisije vplača vrednost darila v državni oziroma občinski proračun.

(6) Način razpolaganja z darili, vodenja in vsebino seznama daril, ki jih v zvezi z opravljanjem funkcije prejema funkcionarji, ter glede drugih izvedbenih vprašanj v zvezi s prepovedmi, omejitvami in dolžnostmi funkcionarjev pri sprejemanju daril določi komisija.

32. člen **(posredovanje seznamov daril komisiji)**

(1) Državni in drugi organi ter organizacije, ki so dolžne voditi sezname daril, kopije teh seznamov za preteklo leto posredujejo komisiji do 31. marca tekočega leta.

(2) Če komisija pri pregledu seznama ugotovi odstopanje od zakonskih meril, določenih v 30. členu tega zakona, o tem obvesti organ oziroma organizacijo, ki ji je posredovala seznam.

(3) Na podlagi zbranih podatkov komisija pripravi javni katalog daril, sprejetih v preteklem letu, in ga objavi na svoji spletni strani.

33. člen **(darila in objektivnost opravljanja funkcije)**

(1) Komisija pri spremljanju izvajanja določb tega zakona glede sprejemanja daril ocenjuje, ali je posamezen funkcionar sprejemal darila ali si pridobival koristi, ki so ali bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegove funkcije.

(2) Če komisija oceni, da je posamezen funkcionar sprejemal darila ali si pridobival koristi, ki so ali bi lahko vplivale na objektivno in nepristransko opravljanje njegove funkcije, o tem nemudoma obvesti organe odkrivanja in pregona, po potrebi pa tudi druge pristojne organe.

(3) Če komisija ugotovi, da je funkcionar sprejemal darila, ki so ali bi lahko vplivala na objektivno in nepristransko opravljanje njegove funkcije, darila na podlagi odločbe komisije postanejo last Republike Slovenije oziroma lokalne skupnosti.

34. člen **(darila državnim in lokalnim organom ter nosilcem javnih pooblastil)**

(1) Državni organi, lokalne skupnosti in nosilci javnih pooblastil lahko sprejemajo darila samo v primerih in pod pogoji, kot jih določa zakon.

(2) Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil ne glede na določbe drugih zakonov ne smejo sprejemati daril, ki vplivajo ali bi lahko vplivala na zakonitost, objektivnost in nepristranskost njihovega delovanja.

(3) Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil skupaj s seznamom daril iz prvega odstavka 31. člena tega zakona komisiji posredujejo tudi seznam daril, sprejetih po prvem odstavku tega člena.

(4) Če komisija ugotovi, da je državni organ, organ lokalne skupnosti ali nosilec javnih pooblastil sprejel darilo, ki vpliva ali bi lahko vplivalo na zakonitost, objektivnost in nepristranskost njegovega delovanja, darilo na podlagi odločbe komisije postane last Republike Slovenije oziroma lokalne skupnosti.

35. člen (omejitve poslovanja in posledice kršitev)

(1) Organ ali organizacija javnega sektorja, ki je zavezan postopek javnega naročanja voditi skladno s predpisi, ki urejajo javno naročanje, ali izvaja postopek podeljevanja koncesij ali drugih oblik javno-zasebnega partnerstva, ne sme naročati blaga, storitev ali gradenj, sklepati javno-zasebnih partnerstev ali podeliti posebnih ali izključnih pravic subjektom, v katerih je funkcionar, ki pri tem organu ali organizaciji opravlja funkcijo, ali njegov družinski član:

- udeležen kot poslovodja, član posloводства ali zakoniti zastopnik ali
- je neposredno ali preko drugih pravnih oseb v več kot pet odstotnem deležu udeležen pri ustanoviteljskih pravicah, upravljanju ali kapitalu.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka velja tudi za poslovanje organa ali organizacije javnega sektorja s funkcionarjem ali njegovim družinskim članom kot fizično osebo.

(3) Prepoved poslovanja v obsegu, ki izhaja iz prvega in prejšnjega odstavka tega člena, ne velja za postopke oziroma druge načine pridobivanja sredstev, ki niso zajeti v prvem odstavku tega člena, pod pogojem, da so pri tem dosledno spoštovane določbe tega ali drugega zakona o nasprotju interesov in o dolžnosti izogibanja temu nasprotju oziroma pod pogojem, da se funkcionar dosledno izloči iz vseh faz odločanja o sklenitvi in izvedbi postopka ali posla. Če funkcionar oziroma njegov družinski član v tem primeru krši določbe o izogibanju nasprotju interesov oziroma o dolžni izločitvi, nastopijo posledice kot v primeru prepovedi poslovanja.

(4) Prepoved poslovanja iz prvega odstavka tega člena in prepoved iz prejšnjega odstavka veljata tudi za ožje dele občine (vaške, krajevne ali četrtne skupnosti), ki imajo lastno pravno subjektiviteto, če je občinski funkcionar član sveta ožjega dela občine ali če se posamezen posej lahko sklene le z njegovim soglasjem.

(5) Funkcionarji v enem mesecu po nastopu funkcije, nato pa najkasneje v osmih dneh po vsaki spremembi, organu, v katerem opravljajo funkcijo, posredujejo naziv, matično številko in sedež subjektov, s katerimi so oni in njihovi družinski člani v razmerju iz prvega odstavka tega člena. Organ seznam subjektov iz prejšnjega stavka tega člena posreduje komisiji najkasneje v 15 dneh od prejema podatkov oziroma obvestila o spremembi subjektov. Komisija seznam subjektov iz prvega stavka tega odstavka mesečno objavlja na svoji spletni strani.

(6) Omejitve po določbah tega člena ne veljajo za poslovanje na podlagi pogodb, ki so bile sklenjene pred funkcionarjevim nastopom funkcije.

(7) Pogodba ali druge oblike pridobivanja sredstev, ki so v nasprotju z določbami tega člena, so nične.

37. člen
(dolžnost izogibanja nasprotju interesov)

(1) Uradna oseba mora biti pozorna na vsako dejansko ali možno nasprotje interesov in mora storiti vse, da se mu izogne.

(2) Uradna oseba svoje funkcije ali službe ne sme uporabiti zato, da bi sebi ali komu drugemu uresničila kakšen nedovoljen zasebni interes.

38. člen
(posledice neupoštevanja dolžnosti izogibanja)

(1) Če z drugim zakonom ni določeno drugače, mora uradna oseba, ki ob nastopu službe ali funkcije ali med njenim izvajanjem, ugotovi nasprotje interesov ali možnost, da bi do njega prišlo, o tem takoj pisno obvestiti svojega predstojnika, če predstojnika nima, pa komisijo. Ob tem mora takoj prenehati z delom v zadevi, v kateri je prišlo do nasprotja interesov, razen, če bi bilo nevarno odlašati.

(2) Predstojnik oziroma komisija o obstoju nasprotja interesov odločita v 15 dneh in s svojo odločitvijo takoj seznanita uradno osebo.

39. člen
(postopek ugotavljanja nasprotja interesov)

(1) Če obstaja verjetnost, da je pri uradnih ravnanjih uradnih oseb obstajalo nasprotje interesov, lahko komisija uvedbe postopek ugotavljanja dejanskega obstoja nasprotja interesov in njegovih posledic.

(2) Če je na podlagi izvedenega postopka ugotovljeno nasprotje interesov, komisija s tem seznanj pristojni organ ali delodajalca in mu določi rok, v katerem jo je dolžan obvestiti o sprejetih ukrepih.

(3) Če komisija ugotovi, da je uradna oseba v obravnavani situaciji vedela oziroma bi morala in mogla vedeti, da obstaja nasprotje interesov, vendar je kljub temu ravnala v nasprotju z določbami o preprečevanju nasprotja interesov, komisija o tem obvesti druge pristojne organe.

(4) Komisija lahko uvede postopek iz prvega odstavka tega člena v roku dveh let od opravljenih uradnih dejanj.

40. člen
(izjeme uporabe tega poglavja)

Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za postopke, v katerih je izločitev uradne osebe urejena z drugim zakonom.

41. člen
(dolžnost prijave premoženjskega stanja)

(1) Zavezanci po tem poglavju so: poklicni funkcionarji, nepoklicni župani in podžupani, uradniki na položaju, poslovodne osebe, osebe, odgovorne za javna naročila, uradniki Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljnjem besedilu: Državna revizijska komisija) in državljani Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero so bili imenovani ali izvoljeni na podlagi napatitve ali predloga vlade oziroma državnega zbora, in njihova dolžnost prijave

premoženjskega stanja ni drugače urejena z akti institucije in drugih organov EU ali drugih mednarodnih institucij, za katero opravljajo funkcijo.

(2) Poklicni funkcionar, nepoklicni župan in podžupan, uradnik na položaju in poslovodna oseba ter državljan Republike Slovenije, ki opravlja funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero je bil imenovan ali izvoljen na podlagi napotitve ali predloga vlade oziroma državnega zbora mora takoj, najpozneje pa v enem mesecu po nastopu in prenehanju funkcije ali dela, komisiji sporočiti podatke o svojem premoženjskem stanju. Podatke o premoženjskem stanju morajo ti zavezanci komisiji sporočiti tudi leto dni po prenehanju funkcije ali dela.

(3) Osebe, odgovorne za javna naročila, morajo komisiji sporočiti podatke o svojem premoženjskem stanju enkrat letno, in sicer do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto, če so v preteklem koledarskem letu sodelovale v postopku javnega naročanja, kot je opredeljen v 11. točki 4. člena tega zakona. Podatke o svojem premoženjskem stanju morajo v roku in na način, določen v prejšnjem stavku, sporočiti tudi uradniki Državne revizijske komisije. Za osebe, odgovorne za javna naročila, in uradnike Državne revizijske komisije se ne uporablja drugi odstavek 43. člena tega zakona.

(4) Sporočanje podatkov o premoženjskem stanju iz drugega in tretjega odstavka tega člena se izvede preko elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije.

(5) Organi, kjer so zaposleni zavezanci, in naročniki, ki poslujejo po predpisih, ki urejajo javno naročanje, komisiji posredujejo sezname teh zavezancev v 30 dneh po vsaki spremembi. Podatke o državljanih Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero so bili imenovani ali izvoljeni na podlagi napotitve ali predloga vlade oziroma državnega zbora, komisiji posredujeta vlada oziroma državni zbor. Sezname vsebujejo naslednje podatke zavezancev: osebno ime, EMŠO, davčno številko zavezanca, funkcijo oziroma položaj, naslov stalnega bivališča, pri funkcionarjih z omejenim mandatom in uradnikih na položaju pa tudi datum nastopa oziroma prenehanja funkcije oziroma položaja.

42. člen **(podatki o premoženjskem stanju)**

(1) Podatki o premoženjskem stanju zavezanca obsegajo:

- osebno ime,
- EMŠO,
- naslov stalnega prebivališča,
- davčno številko zavezanca,
- podatke o funkciji oziroma delu,
- delu, ki ga je opravljal neposredno pred nastopom funkcije,
- drugih funkcijah oziroma dejavnostih, ki jih opravlja,
- lastništvu oziroma deležih, delnicah in upravljaljskih pravicah v gospodarski družbi, zasebnem zavodu ali drugi zasebni dejavnosti z opisom dejavnosti in oznako firme, oziroma imena organizacije,
- deležih, delnicah, pravicah, ki jih imajo subjekti iz prejšnje alineje v drugi družbi, zavodu ali zasebni dejavnosti z oznako firme oziroma imena organizacije, (v nadaljnjem besedilu: posredno lastništvo),
- obdavčljivi dohodki po zakonu, ki ureja dohodnino, ki niso oproščeni plačila dohodnine,
- nepremičninah z vsemi zemljiškoknjižnimi podatki,
- denarnih sredstvih pri bankah, hranilnicah in hranilno-kreditnih službah, katerih skupna vrednost na posameznem računu presega 10.000 eurov,

- skupni vrednosti gotovine, če njena skupna vrednost presega 10.000 eurov,
- vrstah in vrednosti vrednostnih papirjih, če njihova skupna vrednost ob času prijave premoženja presega 10.000 eurov,
- dolgovih, obveznostih oziroma prevzetih jamstvih in danih posojilih, katerih vrednost presega 10.000 eurov,
- premičninah, katerih vrednost presega 10.000 eurov,
- druge podatke v zvezi s premoženjskim stanjem, ki jih zavezanec želi sporočiti.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka, ki jih je možno pridobiti iz uradnih evidenc, lahko komisija pridobi iz teh evidenc zaradi preverbe resničnosti navedb zavezanca.

(3) Če komisija na podlagi primerjave podatkov iz prvega odstavka tega člena in drugih podatkov ugotovi neskladje, lahko zahteva od zavezanca, da podatkom iz prvega odstavka tega člena priloži ustrezna dokazila.

43. člen **(dolžnost sporočanja sprememb premoženjskega stanja)**

(1) Podatke o letnih dohodkih iz desete alineje prvega odstavka prejšnjega člena v elektronski obliki pridobi komisija od pristojnega organa.

(2) Vsako spremembo glede funkcije, dejavnosti oziroma lastništva iz osme in devete alineje prvega odstavka prejšnjega člena in vsako spremembo v premoženjskem stanju iz enajste do sedemnajste alineje prvega odstavka prejšnjega člena, ki presega 10.000 eurov, mora zavezanec sporočiti komisiji do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto.

(3) Sporočanje sprememb premoženjskega stanja se izvede preko elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije. Obrazec za sporočanje sprememb premoženjskega stanja obsega tudi možnost navedbe razloga povečanja premoženja.

(4) Komisija lahko kadarkoli zahteva od zavezanca, da ji predloži podatke iz 42. člena tega zakona. Zavezanec mora komisiji predložiti te podatke najkasneje v 15 dneh po prejemu zahteve.

(5) Če je ob primerjavi predloženih podatkov z dejanskim stanjem mogoče utemeljeno sklepati, da zavezanec svoje premoženje oziroma dohodke, z namenom izogibanja nadzoru po tem zakonu, prenaša na družinske člane, lahko komisija od njih zahteva, da v enem mesecu po prejemu zahteve komisiji predložijo podatke iz desete do šestnajste alineje prvega odstavka prejšnjega člena.

45. člen **(nesorazmerno povečanje premoženja)**

(1) Če komisija na podlagi podatkov o premoženjskem stanju ali na podlagi drugih podatkov ugotovi, da se je premoženje zavezanca, od zadnje prijave nesorazmerno povečalo glede na njegove dohodke iz opravljanja funkcije ali dejavnosti, ki jo sicer opravlja v skladu z določbami in omejitvami iz tega in drugih zakonov ali pa da vrednost njegovega dejanskega premoženja, ki je osnova za odmero davčnih obveznosti, znatno presega prijavljeno vrednost premoženjskega stanja, pozove zavezanca, da najkasneje v 15 dneh pojasni način povečanja premoženja oziroma razliko med dejanskim in prijavljenim premoženjem.

(2) Če zavezanec iz prejšnjega odstavka ne pojasni načina povečanja premoženja ali razlike med dejanskim in prijavljenim premoženjem ali tega ne stori na razumljiv način, komisija o tem obvesti

organ, pri katerem zavezanec opravlja funkcijo, oziroma organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje zavezanca, v primeru suma storitve drugih kršitev pa tudi druge pristojne organe.

(3) Organ, pri katerem zavezanec opravlja funkcijo ali delo, oziroma organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje zavezanca, lahko razen pri neposredno izvoljenih funkcionarjih, na podlagi obvestila komisije iz prejšnjega odstavka, v skladu z ustavo in zakonom začne postopek za prenehanje mandata ali za razrešitev ali druge postopke in o tem obvesti komisijo.

(4) Organi iz drugega in prejšnjega odstavka komisijo o svojih ugotovitvah in odločitvah obvestijo v treh mesecih od prejema obvestila komisije.

(5) Če komisija utemeljeno sumi, da se je premoženje zavezanca iz prvega odstavka tega člena znatno povečalo, pa za to povečanje zavezanec ni podal utemeljenega pojasnila, hkrati pa obstaja utemeljena nevarnost, da bo zavezanec s tem premoženjem razpolagal, ga skril ali odtujil, lahko komisija državnemu tožilstvu ali pristojnemu organu s področja preprečevanja pranja denarja, davkov ali finančnega nadzora predlaga, da ta v okviru svojih zakonskih pristojnosti ukrene vse potrebno za začasno zaustavitev transakcij ali zavarovanja denarja in premoženja z namenom odvzema protipravno pridobljene premoženjske koristi oziroma denarja in premoženja nezakonitega izvora.

(6) Državno tožilstvo ali drug organ iz prejšnjega odstavka mora komisiji najpozneje v roku 72 ur pisno sporočiti, katere ukrepe je sprejel.

46. člen (javnost podatkov)

(1) Podatki o dohodkih in premoženjskem stanju zavezancev, z izjemo oseb, odgovornih za javna naročila in uradnikov Državne revizijske komisije, so ne glede na omejitve, ki jih določa zakon o varovanju osebnih podatkov in davčnih tajnostih, javno dostopni v delu, ki se nanaša na dohodke in premoženje, pridobljeno v obdobju opravljanja javne funkcije oziroma dejavnosti in še eno leto po prenehanju opravljanja funkcije oziroma dejavnosti. Podatki so javno objavljeni še 24 mesecev od dneva prenehanja opravljanja javne funkcije oziroma dela. Podrobnejšo metodologijo za javno objavo podatkov določi komisija s poslovníkom.

(2) Komisija na svoji spletni strani objavi podatke o dohodkih in premoženju, ki je bilo pridobljeno v obdobju opravljanja javne funkcije oziroma dejavnosti in še eno leto po prenehanju opravljanja funkcije oziroma dejavnosti, in sicer o:

- osebnem imenu in funkciji zavezanca,
- lastništvu oziroma deležih in številu delnic ter pravic v gospodarski družbi, zavodu ali zasebni dejavnosti z oznako firme oziroma imena organizacije,
- lastništvu oziroma deležih, delnicah in upravljaljskih pravicah v gospodarski družbi, zasebnem zavodu ali drugi zasebni dejavnosti z opisom dejavnosti in oznako firme, oziroma imena organizacije,
- številu in vrednosti nepremičnin brez zemljiškoknjižnih podatkov,
- skupni vrednosti denarnih sredstev pri bankah, hranilnicah in hranilno-kreditnih službah, če ta presega 10.000 eurov,
- skupni vrednosti gotovine, če ta presega 10.000 eurov,
- skupni vrednosti vrednostnih papirjev, če ta presega 10.000 eurov,
- skupni vrednosti dolgov, obveznosti oziroma prevzetih jamstev, če ta presega 10.000 eurov,
- skupni vrednosti danih posojil, če ta presega 10.000 eurov,
- premičninah, katerih vrednost presega 10.000 eurov, na način, ki ne omogoča njihove identifikacije.

(3) Podatki iz prejšnjega odstavka se objavijo na način, ki omogoča njihovo medsebojno primerljivost.

47. člen (načrt integritete)

(1) Državni organi, samoupravne lokalne skupnosti, javne agencije, javni zavodi, javni gospodarski zavodi in javni skladi (v nadaljevanju: zavezanci za izdelavo načrtov integritete), morajo skladno s tem zakonom oblikovati in sprejeti načrt integritete in o tem obvestiti komisijo.

(2) Če ugotovi, da je izvajanje dejavnosti v javnem interesu in razpolaganje z javnim premoženjem izrazito izpostavljeno tveganjem za korupcijo ali drugim oblikam protipravnega ravnanja, lahko komisija izda sklep, s katerim javnemu subjektu, ki ni zajet v prejšnjem odstavku, v katerem se ta dejavnost opravlja ali razpolaganje poteka, odredi, da v sodelovanju z njo izdela, uresničuje in dopolnjuje načrt integritete.

(3) Načrt integritete vsebuje zlasti:

- oceno korupcijske izpostavljenosti institucije,
- osebna imena ter delovna mesta oseb, odgovornih za načrt integritete,
- opis področij in načina odločanja z oceno izpostavljenosti tveganjem za korupcijo in predloge za izboljšave integritete,
- ukrepe za pravočasno odkrivanje, preprečevanje in odpravljanje tveganj za korupcijo ter
- druge dele načrta, opredeljene v smernicah iz 50. člena tega zakona.

(4) Komisija usposablja osebe iz druge alineje prejšnjega odstavka.

49. člen (prošnja za oceno načrta integritete)

Komisija lahko tudi na predlog drugih pravnih oseb, ki niso določene v prvem odstavku 47. člena tega zakona in na njihove stroške ob uporabi določbe drugega odstavka 47. člena tega zakona, izdela oceno integritete ali poda predloge za njeno izboljšanje.

63. člen (poročilo lobista)

(1) Lobist, ki je vpisan v register lobistov v Republiki Sloveniji, mora komisiji pisno poročati o svojem delu, in sicer:

- do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto,
- najkasneje v 30 dneh po prenehanju veljavnosti registracije.

(2) Lobist, ki je vpisan v register lobistov v Republiki Sloveniji, mora dokumentacijo, ki je osnova za poročanje komisiji, hraniti pet let od dneva podaje poročila iz prejšnjega odstavka.

68. člen (informiranje lobirancev in zapis lobiranja)

(1) Lobist lahko lobirancem posreduje pisne in ustne informacije in gradivo v zadevah, v katerih lobira za interesne organizacije.

(2) Lobist se pri izvajanju lobiranja lahko sestaja z lobiranci. Lobiranec o vsakem stiku z lobistom, ki ima namen lobirati, sestavi zapis, v katerem navede podatke o lobistu: osebno ime, podatek, ali se je identificiral v skladu z določbami tega zakona, področje lobiranja, ime interesne

organizacije, ali druge organizacije, za katero lobira lobist, navedba morebitnih prilog in datum, kraj obiska lobista ter podpis lobiranca. Lobiranec zapis posreduje v roku treh dni v vednost svojemu predstojniku in komisiji. Obveznost izdelave zapisa za lobirance velja tudi v primeru stikov iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona. Zapise komisija hrani za dobo petih let.

76. člen **(evidence podatkov in rok hranjenja)**

(1) Komisija podatke, informacije in dokumentacijo, pridobljeno na podlagi tega zakona, hrani deset let, nato se dokumentacija s podatki in informacijami arhivira.

(2) Komisija vodi naslednje evidence podatkov:

- evidenco prijav o sumih korupcije in kršitev tega zakona, ki vsebuje ime, priimek in naslov stalnega ali začasnega prebivališča prijavitelja, ime, priimek in naslov stalnega ali začasnega prebivališča prijavljenih oseb in druge podatke, povezane s preprečevanjem in raziskovanjem prijavljenih koruptivnih ravnanj za namene ugotavljanja korupcije in izvajanja pristojnosti komisije ter drugih državnih organov na področju preprečevanja korupcije.
- evidenco funkcionarjev, uradnikov na položaju, poslovodnih oseb, uradnih oseb, oseb odgovornih za javna naročila iz 4. člena tega zakona (osebno ime, EMŠO, davčna številka, funkcija oziroma položaj, naslov stalnega bivališča), za namene ugotavljanja zavezancev, njihove istovetnosti in preverjanja podatkov ter odločanja po tem zakonu,
- evidenco zadev s področja mednarodne korupcije v skladu s šesto alinejo prvega odstavka 12. člena tega zakona (osebno ime osumljene, ovadene, obtožene ali obsojene osebe, EMŠO, kvalifikacija kaznivega dejanja, vrsta zaključka zadeve), za namene ugotavljanja vzrokov mednarodne korupcije, oblikovanja ukrepov, za potrebe poročanja mednarodnim organizacijam, odkrivanja primerov mednarodne korupcije v skladu s pooblastili po tem zakonu in sodelovanja z drugimi pristojnimi državnimi organi,
- evidenco zadev s področja zaščite prijaviteljev koruptivnih ravnanj iz četrtega, petega in šestega odstavka 23. člena tega zakona (osebno ime prijavitelja ali njegov psevdonim, odločitev o tem, ali je bila prijava podana v dobri veri in ali je bila za zaščito prijavitelja in njegovih družinskih članov odrejena zaščita po zakonu, ki ureja zaščito prič), za namene izvajanja zaščite prijaviteljev koruptivnih ravnanj, spremljanja učinkovitosti zaščite in pomoči prijaviteljem,
- evidenco zadev s področja zaščite uradnih oseb, od katerih se zahteva nezakonito oziroma neetično ravnanje iz 24. člena tega zakona (osebno ime prijavitelja komisiji, osebno ime osebe, ki zahteva nezakonito oziroma neetično ravnanje, navedba organa in seznam izdanih navodil komisije za ravnanje), za namene izvajanja zaščite uradnih oseb, spremljanja učinkovitosti zaščite in pomoči uradnim osebam,
- evidenco o obstoju vzročne zveze iz tretjega odstavka 25. člena tega zakona in evidenco zahtevkov za premestitev iz četrtega odstavka 25. člena tega zakona (osebno ime prijavitelja, osebno ime osebe, ki zahteva nezakonito oziroma neetično ravnanje, navedba organa, vsebina ocene oziroma zahtevka za premestitev), za namene ugotavljanja obstoja povračilnih ukrepov, ukrepanja proti povračilnim ukrepom ter spremljanja učinkovitosti ukrepov komisije,
- evidenco seznamov daril iz prvega odstavka 31. člena tega zakona (naziv organa, ki je prejel darilo, osebno ime obdarovanca in njegova funkcija, vrsta darila) in evidenco iz tretjega odstavka 34. člena tega zakona (naziv organa, ki je prejel darilo, osebno ime prejemnika darila in njegova funkcija ali položaj, vrsta in vrednost darila), za namene ugotavljanja in odločanja o kršitvah glede prepovedi in omejitev sprejemanja daril, nadzora komisije nad vodenjem seznamov daril ter njihovega objavljanja,
- evidenco poslovnih subjektov iz 35. člena tega zakona (naziv poslovnega subjekta, matična številka in sedež), za namene izvajanja nadzora nad omejitvami poslovanja,

- sporočanja podatkov, objavljanja podatkov o poslovnih subjektih za katere veljajo omejitve poslovanja z njimi,
- evidenco uradnih oseb, glede katerih komisija po drugem odstavku 38. člena in drugem odstavku 39. člena tega zakona ugotavlja obstoj nasprotja interesov (osebno ime uradne osebe, funkcija oziroma položaj, naslov stalnega prebivališča, vsebina odločitve komisije), za namene ugotavljanja in odločanja o nasprotju interesov ter sodelovanja s pristojnimi državnimi organi,
 - evidenco zavezancev iz prvega odstavka 41. člena, ki vsebuje podatke iz prvega odstavka 41. člena in prvega odstavka 42. člena, pri čemer se podatki o premoženjskem stanju vodijo ločeno, za namene ugotavljanja zavezancev in njihove istovetnosti, preverjanja podatkov in odločanja po tem zakonu ter za objavo podatkov in izvajanje pristojnosti komisije in drugih državnih organov na področju preprečevanja korupcije,
 - evidenco zadev s področja nesorazmerno povečanega premoženja iz 45. člena tega zakona (osebno ime, funkcija oziroma položaj zavezancev iz prvega odstavka 41. člena tega zakona, seznam obvestil po drugem odstavku 45. člena tega zakona, seznam obvestil iz četrtega odstavka 45. člena tega zakona, seznam sprejetih odločitev po petem odstavku 45. člena tega zakona in seznam ukrepov po šestem odstavku 45. člena tega zakona), za namene ugotavljanja premoženjskega stanja zavezancev, za odločanje o kršitvah ter sodelovanja s pristojnimi državnimi organi,
 - evidenco oseb iz druge alineje tretjega odstavka 47. člena tega zakona (osebno ime, delovno mesto, organ), za namene učinkovitega izvajanja načrta integritete ter usposabljanja oseb, odgovornih za načrt integritete,
 - evidenco funkcionarjev, zoper katere je komisija predlagala uveljavljanje odgovornosti zaradi neizvajanja ukrepov iz resolucije (tretji odstavek 53. člena), ki vsebuje podatke iz prve alineje tega odstavka, za namene uresničevanja resolucije, in predlaganja ukrepov v primeru njihovega neizvajanja,
 - evidenco – register lobistov, ki vsebuje podatke iz tretjega odstavka 58. člena tega zakona, za namene zagotavljanja zakonitosti, ugotavljanja, odločanja ter nadzora na lobiranjem,
 - evidenco samostojnih podjetnikov, gospodarskih družb oziroma interesnih organizacij, za katere lobirajo lobisti (naziv, davčna številka) iz 58. člena tega zakona, za namene zagotavljanja zakonitosti, ugotavljanja, odločanja ter nadzora na lobiranjem,
 - evidenco izrečenih sankcij lobistom po 73. in 74. členu tega zakona (osebno ime lobista, davčna številka, vrsta kršitve, vrsta sankcije), za namene zagotavljanja zakonitosti in transparentnosti lobiranja, varnosti pravnega prometa, spremljanja vzrokov in kršitev ter oblikovanja ukrepov.

77. člen (prekrški fizičnih oseb)

- (1) Z globo od 400 do 1.200 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki:
- se v nasprotju z določbo sedmega odstavka 16. člena tega zakona brez opravičila ne udeleži seje komisije ali ne odgovarja na vprašanja komisije iz njene pristojnosti, razen v primerih iz devetega odstavka 16. člena tega zakona,
 - v nasprotju z drugim odstavkom 16.a člena tega zakona brez predhodnega pisnega dovoljenja komisije razkrije, objavi ali nepooblaščenim tretjim osebam posreduje podatke ali informacije, ki jih je pridobil oziroma se je z njimi seznanil v okviru ali v povezavi z opravljanjem svojega dela za komisijo,
 - v nasprotju z določbo četrtega odstavka 23. člena tega zakona ugotavlja identiteto prijavitelja, ki je prijavo podal v dobri veri oziroma je utemeljeno sklepal, da so njegovi podatki resnični,
 - v nasprotju z določbo drugega odstavka 26. člena tega zakona komisije ne obvesti o opravljanju poklicne ali druge dejavnosti,

- v nasprotju z določbo tretjega odstavka 26. člena tega zakona ne spoštuje odločbe o prepovedi opravljanja dodatne dejavnosti ali pogojev in omejitev, ki mu jih je z odločbo postavila komisija,
- v nasprotju z določbami 30. člena tega zakona sprejme darilo ali drugo korist v zvezi z opravljanjem funkcije,
- v nasprotju z določbami 31. člena tega zakona sprejetega darila in njegove vrednosti ne vpiše v seznam daril pri organu ali organizaciji, v kateri opravlja svojo funkcijo ali ga ne preda v upravljanje organu oziroma organizaciji, v kateri opravlja funkcijo,
- v nasprotju z določbo petega odstavka 35. člena tega zakona organu, v katerem opravlja funkcijo, ne sporoči podatkov o subjektih, s katerimi so on ali njegovi družinski člani povezani na način iz prvega odstavka 35. člena tega zakona,
- v nasprotju z določbo prvega odstavka 36. člena tega zakona v roku dveh let po prenehanju funkcije v razmerju do organa, v katerem je opravljal svojo funkcijo, nastopi kot predstavnik pravne osebe, ki s tem organom ima ali vzpostavlja poslovne stike,
- v nasprotju z določbo prvega odstavka 38. člena tega zakona svojega predstojnika ali komisije ne obvesti takoj o nasprotju interesov oziroma možnosti, da bi do njega prišlo,
- v nasprotju z določbo drugega ali tretjega odstavka 41. člena tega zakona komisiji ne sporoči podatkov o premoženjskem stanju,
- v prijavo o premoženjskem stanju iz 42. in 43. člena tega zakona ali v njene dopolnitve ne vpiše potrebnih podatkov ali vpiše lažne podatke,
- ki opravlja dejanja lobiranja, čeprav ni vpisan v register lobistov skladno s prvim odstavkom 58. člena in ni izvzet iz obveznosti registracije na podlagi četrtega odstavka 58. člena tega zakona,
- kot lobiranec v skladu z drugim odstavkom 68. člena tega zakona ne izdelava zapisa o lobiranju,
- kot lobiranec v nasprotju z določbo 69. člena tega zakona ne odkloni stika z lobistom, ki ni vpisan v register lobistov ali stika, pri katerem bi nastalo nasprotje interesov,
- ki kot lobiranec v roku iz 71. člena tega zakona ne prijavi komisiji lobista, ki ravna v nasprotju s 70. členom ali ni vpisan v register lobistov v skladu z 58. členom.

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki:

- v nasprotju z določbo četrtega odstavka 23. člena tega zakona razkrije identiteto prijavitelja, ki je prijavno podal v dobri veri oziroma je utemeljeno sklepal, da so njegovi podatki resnični, ali poda zlonamerno prijavo,
- v nasprotju z določbo petega odstavka 26. člena tega zakona po pravnomočnosti odločbe o preklicu dovoljenja ne preneha z opravljanjem poklicne ali druge dejavnosti,
- v nasprotju z določbo 28. člena tega zakona ne preneha opravljati nezdružljive funkcije, članstva ali dejavnosti,
- ki lobira v nasprotju s 70. členom tega zakona.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa ali organizacije iz javnega sektorja, če v nasprotju z določbo drugega in petega odstavka 14. člena tega zakona v pogodbo, ki jo sklene organ ali organizacija javnega sektorja, ne vključi vsebine iz prvega odstavka 14. člena tega zakona, ali po obvestilu komisije ali drugih organov o domnevnem obstoju dejanskega stanja iz prvega odstavka 14. člena v nasprotju s tretjim odstavkom 14. člena tega zakona ne prične s postopkom ugotavljanja ničnosti pogodbe ali z drugimi ustreznimi ukrepi v skladu s predpisi Republike Slovenije, ali če komisiji v nasprotju z določbo četrtega odstavka 14. člena tega zakona ne posreduje zahtevanih pogodb in dokumentov, ali če v nasprotju z določbo šestega odstavka 14. člena tega zakona ne pridobi izjave oziroma podatkov o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika, vključno z udeležbo tihih družbenikov, ter o gospodarskih subjektih, za katere se glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe,

šteje, da so povezane družbe s ponudnikom, ali če te izjave v nasprotju z določbo šestega odstavka 14. člena tega zakona na njeno zahtevo ne predloži komisiji.

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil in pravne osebe javnega ali zasebnega prava, če komisiji v nasprotju z določbo prvega odstavka 16. člena tega zakona brezplačno ne posreduje vseh podatkov, tudi osebnih in dokumentov, ki so potrebni za opravljanje zakonskih nalog komisije.

(5) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba subjekta iz javnega sektorja, če komisiji v nasprotju z določbo tretjega odstavka 16. člena tega zakona ne omogoči vpogleda v podatke in dokumente, s katerimi razpolaga ta subjekt ali ne izroči njihovega izpisa ali kopije.

(6) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil in pravne osebe javnega ali zasebnega prava, ki v nasprotju z določbo četrtega odstavka 23. člena prične postopek za ugotavljanje ali razkritje prijavitelja zaradi prijave.

(7) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil ali druge pravne osebe javnega ali zasebnega prava, ki v nasprotju s prvim odstavkom 25. člena tega zakona prijavitelju povzroči škodljive posledice oziroma ga izpostavi povračilnim ukrepom.

(8) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil ali druge pravne osebe javnega ali zasebnega prava, ki v nasprotju z zahtevo komisije iz tretjega odstavka 25. člena tega zakona ne preneha takoj s povračilnimi ukrepi.

(9) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti, nosilca javnih pooblastil ali druge pravne osebe javnega prava, ki v nasprotju s četrnim in šestim odstavkom 25. člena tega zakona brez utemeljenega razloga ne premesti javnega uslužbenca.

(10) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil, ki sprejme darilo v nasprotju z določbo prvega ali drugega odstavka 34. člena tega zakona.

(11) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil, ki v nasprotju s prvim odstavkom 32. člena in tretjim odstavkom 34. člena komisiji ne posreduje seznamov prejetih daril.

(12) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa ali organizacije javnega sektorja ali ožjega dela občine, če ravna v nasprotju s prvim, drugim ali četrnim odstavkom 35. člena tega zakona, in odgovorna oseba organa, ki komisiji ne posreduje seznama subjektov iz petega odstavka 35. člena.

(13) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa, v katerem je funkcionar opravljal svojo funkcijo, če v nasprotju z drugim odstavkom 36. člena posluje s poslovnim subjektom funkcionarja.

(14) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa, pri katerem je funkcionar opravljal svojo funkcijo, če v nasprotju s tretjim odstavkom 36. člena tega zakona komisije ne obvesti o ravnanju funkcionarja v nasprotju s prvim odstavkom 36. člena tega zakona.

(15) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba organa ali naročnika, ki komisiji v nasprotju s petim odstavkom 41. člena tega zakona ne posreduje seznama zavezancev.

(16) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba državnega organa, organa lokalne skupnosti in nosilca javnih pooblastil kot nosilca izvajanja ukrepov iz akcijskega načrta za uresničevanje resolucije, ki v nasprotju s prvim odstavkom 53. člena tega zakona komisiji ne poroča o dejavnostih za uresničenje teh ukrepov.

78. člen **(prekrški pravnih oseb)**

Z globo od 400 do 100.000 eurov se za prekršek iz tretjega, četrtega, petega, šestega, sedmega, osmega, devetega, desetega, enajstega, dvanajstega, trinajstega, štirinajstega, petnajstega in šestnajstega odstavka 77. člena tega zakona kaznuje nosilec javnih pooblastil ali druga pravna oseba javnega ali zasebnega prava, razen Republike Slovenije in lokalnih skupnosti.